

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 234

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 6 aprilie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
619.	— Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru aprobarea criteriilor de eligibilitate, condițiilor specifice și a modului de implementare a schemelor de plăți prevăzute la art. 1 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015—2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, precum și a condițiilor specifice de implementare pentru măsurile compensatorii de dezvoltare rurală aplicabile pe terenurile agricole, prevăzute în Programul Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020 2–35
620.	— Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind aprobarea formularului-tip al cererii unice de plată pentru anul 2015 și a modului de aplicare a anumitor cerințe ale măsurilor compensatorii de dezvoltare rurală aplicabile în anul 2015 pe terenurile agricole prevăzute la art. 33 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015—2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, pentru anul 2015 36–38
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 5 din 16 februarie 2015 (Completul competent să judece recursul în interesul legii).....	38–44
Decizia nr. 7 din 16 martie 2015 (Completul competent să judece recursul în interesul legii).....	45–48

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea criteriilor de eligibilitate, condițiilor specifice și a modului de implementare a schemelor de plăți prevăzute la art. 1 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015—2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, precum și a condițiilor specifice de implementare pentru măsurile compensatorii de dezvoltare rurală aplicabile pe terenurile agricole, prevăzute în Programul Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020

În baza Referatului de aprobare nr. 158.849 din 6 aprilie 2015 al Direcției generale politici agricole și strategii, în conformitate cu prevederile:

— Regulamentului (UE) nr. 1.307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2.799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1.290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului delegat (UE) nr. 639/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de modificare a anexei X la regulamentul menționat;

— Regulamentului delegat (UE) nr. 640/2014 din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Sistemul Integrat de Administrare și Control;

— Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 641/2014 al Comisiei din 16 iunie 2014 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1.307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune;

— Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 al Comisiei din 17 iulie 2014 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme în ceea ce privește sistemul integrat de administrare și control, măsurile de dezvoltare rurală și ecocondiționalitatea,

în temeiul prevederilor art. 8 alin. (6) și ale art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015—2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, ale art. 10 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 1.185/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării RURALE, al Hotărârii Guvernului nr. 219/2015 privind stabilirea sectoarelor, culturilor și speciilor de animale pentru care se acordă sprijin cuplat în perioada 2015—2020, și ale art. 31 din Hotărârea Guvernului nr. 226/2015 privind stabilirea cadrului general de implementare a măsurilor Programului Național de Dezvoltare Rurală cofinanțate din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală și de la bugetul de stat,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

CAPITOLUL I

Domeniul de aplicare și definiții

Art. 1. — Prezentul ordin stabilește criteriile de eligibilitate, condițiile specifice și modul de implementare a schemelor de plăți prevăzute la art. 1 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015—2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, denumită în continuare *ordonanță*.

Art. 2. — În sensul prezentului ordin, următorii termeni se definesc astfel:

a) „animal cu nereguli” înseamnă orice animal solicitat în cerere și inexistent în Registrul național al exploatațiilor, denumit în continuare *RNE*, la controlul administrativ și/sau la controlul la fața locului sau care nu îndeplinește una dintre condițiile de eligibilitate, după caz;

b) „animale declarate” înseamnă animalele care fac obiectul unei cereri de ajutor pentru animale în cadrul schemei de

ajutoare pentru animale sau care fac obiectul unei cereri de plată pentru o măsură de sprijin legată de animale;

c) „animal determinat” înseamnă, în cazul unei scheme de ajutoare pentru animale, un animal pentru care sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute de normele privind acordarea ajutorului, sau, în cazul unei măsuri de sprijin legate de animale, un animal identificat prin controale administrative sau prin controale la fața locului;

d) „anul de cerere” este anul calendaristic în care fermierii depun cererea unică de plată, conform art. 8 alin. (1) lit. b) din ordonanță;

e) „bivoliță de lapte” înseamnă femela din specia bubaline care a fătat cel puțin o dată până la termenul-limită de depunere a cererilor și are cel puțin un produs înregistrat în RNE;

f) „bloc fizic” este o suprafață de teren utilizată în scopuri agricole de unul sau mai mulți fermieri, delimitată de limite naturale sau artificiale stabile și care poate include una sau mai multe parcele agricole;

g) „categoriile de folosință” sunt:

- (i) „terenuri arabile” înseamnă terenurile cultivate în scopul producției de culturi sau menținute în bune condiții agricole și de mediu în conformitate cu articolul 93 din Regulamentul (CE) nr. 1.306/2013, indiferent dacă terenurile respective sunt sau nu acoperite de sere sau de un mijloc de protecție fix sau mobil;
- (ii) „culturi permanente” înseamnă culturile pentru care nu se practică un sistem de rotație, altele decât pășunile permanente, care ocupă terenurile pentru o perioadă de cinci ani sau mai mare și care produc recolte repetate, inclusiv pepinierele și speciile forestiere cu ciclul de producție scurt;
- (iii) „pășuni permanente” înseamnă terenurile folosite pentru producția de iarbă sau de alte plante erbacee furajere în mod natural (spontan) sau prin cultivare (însămânțare), care nu au fost incluse timp de cinci ani sau mai mult în sistemul de rotație a culturilor din exploatație, cu excepția suprafețelor scoase din producția comercială în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 2.078/92 al Consiliului privind metodele de producție agricolă compatibile cu cerințele de protecție a mediului și de menținere a spațiului rural;

h) „clauza de revizuire” reprezintă ajustarea angajamentelor de agromediu în cazul amendării standardelor obligatorii relevante sau a cerințelor stabilite în conformitate cu legislația comunitară sau națională. O clauză de revizuire este necesară pentru angajamentele care depășesc perioada de implementare a Programului Național pentru Dezvoltare Rurală (PNDR) 2007—2013 pentru a asigura ajustarea acestora în vederea adaptării la noul cadru juridic al perioadei următoare de programare sau dacă o asemenea ajustare a legislației naționale sau comunitare nu este acceptată de către beneficiar. Angajamentul va fi anulat, însă nu se va cere rambursarea plăților efectuate până la acea dată respectând astfel perioada în care angajamentul a fost în vigoare;

i) „controale administrative” înseamnă controalele care au ca scop verificarea corectitudinii și exhaustivității informațiilor furnizate în cererea unică de plată, în documentele atașate acesteia sau în alte declarații, a respectării conformității cu toate criteriile de eligibilitate, cu angajamentele și cu alte obligații privind schema de ajutoare și/sau măsura de sprijin în cauză, a condițiilor în care este acordat ajutorul și/sau sprijinul, a cerințelor și a standardelor relevante pentru ecocondiționalitate, conform art. 24 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 809/2013 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul integrat de administrare și control, măsurile de dezvoltare rurală și ecocondiționalitatea, denumit în continuare *Regulamentul (UE) nr. 809/2013*;

j) „controlul vizual” înseamnă controlul administrativ privind completitudinea, coerența, plauzibilitatea și corectitudinea datelor din cererea unică de plată, a documentelor atașate cererii, precum și a documentelor doveditoare privind utilizarea legală a terenului declarat. Controlul vizual se realizează la primirea cererii unice de plată sau a modificărilor acesteia în prezența fermierului;

k) „culturi secundare” înseamnă culturile înființate pentru respectarea cerințelor privind zonele cu strat vegetal, care se înființează după recoltarea culturii principale declarate în anul de cerere curent, în scopul asigurării acoperirii terenului arabil pe perioada iernii;

l) „data-limită de depunere a cererii” înseamnă data de 15 mai, la care se adaugă perioada de 25 zile calendaristice de

depunere a cererilor cu întârziere, cu o reducere de 1% pentru fiecare zi lucrătoare a sumelor la care fermierul ar fi avut dreptul dacă cererea unică de plată ar fi fost depusă până la data de 15 mai. Dacă o astfel de întârziere depășește 25 de zile calendaristice, cererea de ajutor sau cererea de plată este considerată inadmisibilă, iar beneficiarului nu i se acordă niciun ajutor sau sprijin, în conformitate cu prevederile art. 13 din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014;

m) „deținător de animale” — persoana care are în posesie permanentă animale, în calitate de proprietar de animale și/sau proprietar de exploatație, sau are în posesie temporară animale în calitate de persoană căreia i s-a încredințat îngrijirea lor pe întreaga perioadă a anului de cerere, deținute în baza unui document încheiat în condițiile legislației în vigoare;

n) „exploatația în sectorul zootehnic” înseamnă orice incintă împrejmuită cu unul sau mai multe adăposturi, orice construcție sau, în cazul unei ferme în aer liber, orice loc în care sunt ținute, deținute, îngrijite, tăiate sau manipulate animale, în conformitate cu Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor nr. 40/2010 privind aprobarea Normei sanitare veterinare pentru implementarea procesului de identificare și înregistrare a suinelor, ovinelor, caprinelor și bovinelor, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare *Ordinul ANSVSA nr. 40/2010*;

o) „livada tradițională utilizată extensiv” înseamnă suprafețele de livezi tradiționale care sunt utilizate în principal ca pajiști permanente prin cosit și/sau pășunat, având dimensiunea minimă a parcelei eligibile de 0,3 ha. Densitatea pomilor este de 140—240 pomi/ha, indiferent de specia cultivată, iar intervalele dintre pomi nu sunt simetrice și sunt acoperite cu specii furajere perene;

p) „marginile de câmp” înseamnă suprafețe de teren aflate la dispoziția fermierului, situate la marginea parcelei și care constituie zone de interes ecologic. Lățimea acestora este cuprinsă între 1—20 m;

q) „neconformitate” înseamnă, în cazul criteriilor de eligibilitate, al angajamentelor sau al altor obligații legate de condițiile de acordare a ajutorului sau sprijinului menționat la articolul 67 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1.306/2013, orice nerespectare a acelor criterii de eligibilitate, angajamente sau alte obligații sau, în cazul ecocondiționalității, neconformitatea cu cerințele de reglementare în materie de gestionare din cadrul legislației Uniunii Europene, cu standardele privind bunele condiții agricole și de mediu ale terenurilor, definite de statele membre în conformitate cu articolul 94 din Regulamentul (UE) nr. 1.306/2013, sau cu cerința privind întreținerea pășunilor permanente menționată la articolul 93 alineatul (3) din același regulament;

r) „parcelă agricolă” înseamnă o suprafață continuă de teren agricol, care face obiectul unei declarații din partea unui singur fermier, cu aceeași categorie de folosință, pe care se cultivă o singură grupă de culturi, în conformitate cu art. 67 alin. (4) din Regulamentul (UE) nr. 1.306/2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2.799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1.290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului;

s) „parcelă de referință” este o suprafață delimitată geografic, având un identificator unic, înregistrată în sistemul de informații geografice (GIS) al sistemului de identificare al parcelelor agricole (LPIS) la care face referire art. 70 din Regulamentul (CE) nr. 1.306/2013 și art. 2 alin. 25 din Regulamentul (CE) nr. 640/2014. În România parcela de referință este blocul fizic;

ș) „perioadă de reținere” este perioada în care un animal care face obiectul unei cereri unice de plată trebuie reținut în exploatația pentru care a depus cererea unică de plată;

t) „produse agricole” înseamnă produsele, cu excepția produselor pescărești, enumerate în anexa nr. 1 la Tratatul dintre Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Bulgaria și România privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, ratificat prin Legea 157/2005;

ț) „registru individual al exploatației” înseamnă registrul ținut de deținătorii de animale în conformitate cu art. 5 din Regulamentul (CE) nr. 21/2004 și/sau art. 3 lit. d) din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1.760/2002 și/sau documentele de evidență ale exploatației cu privire la suprafața agricolă utilizată, structura culturilor, tipul și cantitatea îngrășămintelor cu azot aplicate pe terenul agricol și/sau expediate din exploatație (planul de fertilizare și borderoul de livrare), astfel cum sunt prevăzute în Codul de bune practici agricole;

u) „suprafață determinată” înseamnă, în cazul schemelor de ajutoare pe suprafață, suprafața pentru care au fost îndeplinite toate criteriile de eligibilitate sau alte obligații legate de condițiile de acordare a ajutoarelor; sau, în cazul măsurilor de sprijin pe suprafață, suprafața loturilor sau a parcelelor determinate în urma controalelor administrative sau prin controale la fața locului;

v) „sistemul de informații geografice” (GIS) reprezintă tehnicile computerizate bazate pe sistemul de informații geografice menționate la art. 70 din Regulamentul (UE) nr. 1.306/2013;

w) „sistemul de identificare a parcelelor agricole” (LPIS) reprezintă o bază de date computerizată, componentă a sistemului integrat de administrare și control (IACS), care funcționează la nivel de parcelă de referință. Sistemul LPIS din România utilizează ortofotoplanuri aeriene sau satelitare care respectă un standard uniform ce garantează o precizie cel puțin echivalentă cu cea oferită de cartografierea la o scară de 1:5000. Dimensiunea pixelului imaginilor este de 0,5 m ceea ce asigură o precizie submetrică;

x) „suprafața maximă eligibilă a parcelei de referință” este suprafața maximă pentru care se pot acorda plăți directe pentru fiecare bloc fizic;

y) „suprafața de pajiști permanente” înseamnă terenul cu pajiști permanente declarat în anul 2012 în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 73/2009, precum și suprafața cu pajiști permanente declarată în 2015 în conformitate cu art. 72 alin. (1) primul paragraf lit. a) din Regulamentul (UE) nr. 1.306/2013 de către fermierii care fac obiectul obligației de a aplica practicile agricole benefice pentru climă și mediu, care nu a fost declarat ca teren cu pajiște permanentă în anul 2012;

z) „suprafața agricolă totală” înseamnă suprafața agricolă declarată în 2015 în conformitate cu art. 72 alin. (1) primul paragraf lit. a) din Regulamentul (UE) nr. 1.306/2013 de către fermierii care fac obiectul obligației de a aplica practicile agricole benefice pentru climă și mediu;

aa) sintagma „menținerea unei suprafețe agricole într-o stare care o face adecvată pentru pășunat sau pentru cultivare, fără nicio acțiune pregătitoare care depășește cadrul metodelor și al utilajelor agricole uzuale”, în sensul art. 2 alin. (2) lit. b) din ordonanță, înseamnă acțiunile pregătitoare, metodele și utilajele agricole care nu exced tehnologiei specifice culturilor agricole;

ab) „taur din rasă de carne” înseamnă masculul din specia taurine necastrat;

ac) „teren aflat la dispoziția fermierului” înseamnă terenul pentru care fermierul dovedește utilizarea legală a acestuia;

ad) „taurine din rase de carne” înseamnă taurinele din rasele cuprinse în lista întocmită de Agenția Națională pentru Zootehnie „Prof. Dr. G. K. Constantinescu” și prevăzută în anexa nr. 6;

ae) „vacă de lapte” înseamnă femela din specia taurine care a fătat cel puțin o dată până la termenul-limită de depunere a cererilor și are cel puțin un produs înregistrat în RNE;

af) „vacă din rasă de carne” înseamnă femela din specia taurine din rase de carne care a fătat cel puțin o dată până la termenul-limită de depunere a cererilor și are cel puțin un produs înregistrat în RNE;

ag) „vacă metisă cu rasă de carne” înseamnă femela din specia taurine care a fătat cel puțin o dată până la termenul-limită de depunere a cererilor și are cel puțin un produs înregistrat în RNE, obținută din încrucișarea cu un taur din rasă de carne;

ah) „femelă reproducătoare de rasă pură” înseamnă femelă înscrisă în secțiunea principală a registrului genealogic și care are înregistrată cel puțin o montă sau însămânțare artificială.

CAPITOLUL II

Condiții specifice și criterii de eligibilitate pentru acordarea plăților

Art. 3. — (1) Beneficiarii plăților prevăzute la art. 1 alin. (2) și (3) și art. 33 din ordonanță sunt cei prevăzuți la art. 7 din ordonanță.

(2) Fermierii care nu desfășoară activitatea agricolă prevăzută la art. 2 alin. (2) din ordonanță nu sunt eligibili la plată.

(3) Beneficiarii plăților prevăzute la art. 1 alin. (2) și (3) și art. 33 din ordonanță depun la centrele Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, denumită în continuare *APIA*, o singură cerere unică de plată și sunt identificați în mod unic în Registrul Unic de Identificare, pe baza:

a) identificatorului atribuit în Registrul Unic de Identificare;

b) codului numeric personal sau codului unic de înregistrare cuprins în certificatul de înregistrare eliberat de către Oficiul Național al Registrului Comerțului, denumit în continuare *ONRC*;

c) contului bancar declarat la *APIA* de către beneficiar.

Art. 4. — Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească un solicitant pentru a beneficia de acordarea de plăți în cadrul schemelor de plăți directe sunt cele prevăzute la art. 8 din ordonanță.

Art. 5. — (1) La depunerea cererii unice de plată, fermierii trebuie să prezinte la *APIA*:

a) copie de pe cartea de identitate/buletinul de identitate/pașaport/certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerțului/certificatul de înregistrare fiscală, după caz, iar în cazul reprezentantului, copie de pe datele de identificare, respectiv carte de identitate/buletin de identitate/pașaport;

b) dovada deținerii unui cont bancar activ;

c) procura notarială, în cazul în care fermierul persoană fizică împuternicește o persoană pentru depunerea cererii unice de plată în numele său sau pentru a-l reprezenta în relația cu *APIA*.

(2) Începând cu anul de cerere 2015 documentele care fac dovada utilizării legale a terenului și care se prezintă la *APIA*, în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1) lit. n) din ordonanță, sunt cele privind:

a) exploatația în care se desfășoară activitatea agricolă: adeverința se completează conform modelului-cadru prevăzut în anexa nr. 1 și este însoțită de o copie conform cu originalul a filelor în care sunt înscrise datele din cap. II.b, cap. III și cap. XVa din registrul agricol 2015—2019, conform modelului-cadru prevăzut în anexa nr. 1; și

b) terenul agricol aflat la dispoziția fermierului: copii conform cu originalul ale titlului de proprietate sau ale altor acte doveditoare ale dreptului de proprietate asupra terenului sau ale altor documente, prevăzute de Legea nr. 287/2009 privind Codul Civil, republicată, cu modificările ulterioare, denumit în continuare *noul Cod Civil*, cum ar fi: contractul de arendare, contractul de concesiune, contractul de asociere în participațiune, contractul de închiriere, contractul de comodat, precum și contractul de concesiune/arendă încheiat cu Agenția Domeniilor Statului, denumită în continuare *ADS*, după caz. În cazul în care fermierul utilizează teren aflat la dispoziția sa sub alte forme decât cele prevăzute anterior, prezintă la APIA adeverința prevăzută la lit. a) eliberată de primăria pe raza căreia este situat terenul în cauză, această categorie de teren fiind înscrisă la cap. III, rândul 08 „sub alte forme”. În cazul în care fermierul persoană fizică nu deține titlul de proprietate, poate prezenta în locul acestuia adeverința eliberată de primăria pe raza căreia este situat terenul în cauză, în conformitate cu datele înscrise în registrul agricol, prevăzută la lit. a), și o declarație pe propria răspundere a fermierului, din care să reiasă motivul privind lipsa titlului de proprietate. Declarația pe propria răspundere se dă în fața secretarului unității administrativ-teritoriale sau în fața notarului public. Persoanele care au domiciliul în străinătate și care depun cererea unică de plată prin intermediul unui împuternicit dau declarația pe propria răspundere la misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României; și

c) identificarea fără echivoc a parcelelor agricole utilizate: tabel centralizator care va cuprinde numărul curent, suprafața (ha), actul de identificare a suprafeței, blocul fizic, parcela declarată în cererea unică de plată din blocul fizic și cultura, întocmit și semnat de către fermier;

d) prin derogare de la lit. a), pentru anul de cerere 2015, exploatarea în care se desfășoară activitatea agricolă: adeverința eliberată de primăria pe raza căreia este situat terenul în cauză, în conformitate cu datele privind terenul agricol utilizat înscrise în Registrul agricol 2014, conform modelului-cadru prevăzut în anexa nr. 1, însoțită de o copie conform cu originalul a fișelor în care sunt înscrise datele din cap. II.b, cap. III.

(3) Contractele de arendare incluse în documentele menționate la alin. (2) vor respecta prevederile art. 1.836—1.850 din noul Cod Civil. Contractele de arendare încheiate înaintea intrării în vigoare a noului Cod Civil continuă să își producă efectele până la data încetării prin modalitățile stabilite prin contract. Contractele de arendare încheiate după intrarea în vigoare a noului Cod Civil, fără respectarea prevederilor art. 1.836—1.850 din actul normativ menționat, nu se iau în considerare.

(4) Contractele de asociere în participațiune incluse în documentele menționate la alin. (2) trebuie să respecte prevederile art. 1.949—1.954 din noul Cod Civil. Suprafețele de teren arendate/inchiriate/concesionate/împrumutate prin contracte de comodat nu pot face obiectul contractelor de asociere în participațiune.

(5) În cursul controalelor administrative referitoare la utilizarea legală a terenurilor agricole care fac obiectul cererii unice de plată, funcționarul APIA, responsabil cu administrarea cererii unice de plată, verifică valabilitatea și completitudinea documentelor doveditoare prezentate, precum și corespondența între suprafața declarată a fiecărei parcele din tabelul centralizator prevăzut la alin. (2) lit. c) cu suprafețele din documentele doveditoare depuse de către fermier. În urma verificărilor, funcționarul APIA responsabil cu administrarea cererii unice de plată notifică fermierul pentru clarificări suplimentare, în urma cărora decide dacă sunt necesare măsuri corective de reducere a suprafeței declarate.

(6) În sensul art. 6 alin. (2) din ordonanță, fermierii persoane fizice autorizate, întreprinderi individuale, întreprinderi familiale, sau persoane juridice rezultate ca urmare a înregistrării la ONRC fac dovada utilizării legale a terenului agricol pe care îl exploatează cu documentele doveditoare prevăzute la alin. (2) încheiate pentru persoana fizică, înainte de înregistrarea acestuia la ONRC.

(7) În sensul art. 7 alin. (1) din ordonanță, cooperativele agricole prevăzute la art. 6 lit. e) din Legea cooperăției agricole nr. 566/2004, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 566/2004*, fac dovada utilizării legale a terenurilor agricole declarate cu documentele prevăzute la alin. (2). Cooperativele prezintă copii conforme cu originalul ale registrelor prevăzute la art. 38 alin. (1) lit. a), b) și f) din Legea nr. 566/2004 din care să reiasă datele de identificare ale suprafeței de teren cu care participă în cooperativă fiecare membru al acesteia.

(8) Cererile unice de plată pentru care nu se depun documentele care fac dovada utilizării legale a terenului până la data-limită de depunere a cererilor unice de plată sunt neeligibile.

Art. 6. — (1) Documentele prin care fermierii fac dovada utilizării legale a pajiștilor permanente aparținând unităților administrativ-teritoriale sau ADS, conform art. 8 alin. (1) lit. n) din ordonanță, sunt cele prevăzute la art. 5 alin. (2) respectiv și:

a) copie conform cu originalul după contractele de concesiune sau de închiriere încheiate între, pe de o parte, de primăria/consiliile județene sau ADS și, pe de altă parte, de crescătorii de animale sau asociațiile crescătorilor de animale, din care să reiasă suprafața de pajiște permanentă utilizată. Contractele de concesiune sau de închiriere încheiate în condițiile legii înainte de intrarea în vigoare a prezentului ordin, având ca obiect utilizarea pajiștilor permanente aparținând unităților administrativ-teritoriale, continuă să își producă efectele până la data încetării prin modalitățile stabilite în contract;

b) copia cardului exploatației, conform Normei sanitare veterinare pentru implementarea procesului de identificare și înregistrare a suinelor, ovinelor, caprinelor și bovinelor, aprobată prin Ordinul președintelui ANSVSA nr. 40/2010. În cazul în care fermierul nu deține card de exploatație trebuie să prezinte adeverința eliberată de către medicul veterinar de liberă practică împuternicit, din care să rezulte codul exploatației înscrise în RNE valabil la data depunerii cererii unice de plată.

(2) În conformitate cu art. 7 alin. (2) din ordonanță, în cazul pajiștilor comunale concesionate/inchiriate în condițiile legii de către asociațiile crescătorilor de animale, beneficiarii plăților sunt membrii asociației, respectiv fermierii activi. Calculul suprafețelor aferente fiecărui membru se efectuează proporțional cu numărul de UVM deținut de fiecare membru în parte la data de 1 martie a anului de cerere, asigurându-se cel puțin încărcătura minimă de animale de 0,3 UVM/ha, pentru suprafața concesionată/inchiriată de către asociație. Fiecare membru al asociației, solicitant al plăților directe în calitate de fermier activ, prezintă la APIA dovada utilizării legale a acestor suprafețe de pajiști permanente, respectiv copia de pe contractul de concesiune/inchiriere al pajiștii de către asociație și copia centralizatorului care cuprinde acordul, datele de identificare, numărul de animale deținute de către fiecare membru al asociației, precum și suprafețele alocate pe blocuri fizice, folosind aplicația GIS, pusă la dispoziție de către APIA. Centralizatorul se întocmește anual de către asociație, se vizează de către primărie și este prevăzut în anexa nr. 2.

(3) Fiecare membru al asociației, în calitate de beneficiar al plăților, declară la APIA în cererea unică de plată suprafețele utilizate de pajiște permanentă comunală care îi revin, folosind codul de cultură aferent pajiștilor permanente utilizate în comun. În cazul suprafețelor utilizate în comun, fără delimitare fizică în teren, sancțiunile se calculează proporțional cu suprafața declarată de către fiecare fermier, membru al asociației, în blocul fizic în care a fost constatată neconformitatea.

(4) Codul/codurile de exploatație zootehnică și animalele declarate într-o cerere unică de plată, pentru asigurarea încărcăturii cu animale pe pajiștile permanente și/sau pentru solicitarea plăților pentru efectivele de animale, fac obiectul unei singure cereri unice de plată.

(5) Asociațiile crescătorilor de animale constituite conform Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 privind asociațiile și fundațiile, cooperativele agricole prevăzute la art. 6 lit. e) din Legea nr. 566/2004, precum și grupurile de producători care desfășoară activitate agricolă în calitate de fermier activ pe pajiștile aparținând unităților administrativ-teritoriale, cu animalele pe care le dețin, pot depune cererea de plată prin reprezentant legal, în conformitate cu actul constitutiv și/sau statutul asociației.

(6) Membrii asociațiilor menționate la alin. (5) nu pot depune în mod individual cereri unice de plată în cadrul schemelor de plăți pentru suprafețele sau animalele solicitate la plată de către asociație.

Art. 7. — (1) Formele asociative de proprietate asupra terenurilor cu vegetație forestieră, pășunilor și fânețelor, obști de moșneni în devălmășie, obști răzeșești nedivizate, composesorate, obști de cumpărare, păduri grănicerești, păduri urbariale, comune politice, cooperative, alte comunități și forme asociative cu diferite denumiri, menționate în Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991 în calitate de deținători de animale din speciile bovine, ovine, caprine și ecvidee, fermier activ care desfășoară cel puțin o activitate agricolă minimă, pe pajiștile aflate în proprietatea lor, pot depune cererea unică de plată prin reprezentant legal, în conformitate cu actul constitutiv și/sau statut. Documentele care fac dovada utilizării legale a terenului agricol sunt prevăzute la art. 5 alin. (2) fiind însoțite de cele prevăzute la art. 5 alin. (1). În cazul în care aceste forme de organizare nu respectă încărcătura minimă de 0,3 UVM/ha, activitatea agricolă minimă constă inclusiv în asigurarea unui cosit anual pe pajiștile permanente aflate în proprietate, în perioada 15 iunie—1 august și prezintă la APIA facturile fiscale ale valorificării fânului și/sau document privind depozitarea fânului pentru consumul cu animalele deținute și/sau centralizatorul repartizării fânului rezultat către membrii formei asociative de proprietate, pe bază de semnătură, proporțional cu cota indiviză a fiecărui membru în cadrul formei asociative, până la data de 1 mai a anului următor anului de cerere curent.

(2) În cazul formelor asociative menționate la alin. (1), cererea unică de plată poate fi depusă de fiecare membru în calitate de crescător de animale din speciile bovine, ovine, caprine și ecvidee, de utilizator legal al pajiștilor permanente aflate în proprietate indiviză și în calitate de fermier activ care desfășoară cel puțin o activitate agricolă minimă, în cazul în care adunarea generală a membrilor sau consiliul de administrație, cu respectarea prevederilor art. 631—645 din noul Cod Civil, cu acordul tuturor membrilor decide în acest sens. Suprafețele utilizate de către fiecare membru sunt repartizate de către forma asociativă. În cazul suprafețelor utilizate în comun, fără delimitare fizică în teren, sancțiunile se calculează proporțional cu suprafața declarată de către fiecare fermier, membru al

asociației, în blocul fizic în care a fost constatată neconformitatea. Documentele doveditoare pe care le prezintă fiecare dintre membrii acestor forme asociative sunt:

a) copia titlului de proprietate al formei asociative;

b) copia centralizatorului care cuprinde datele de identificare, numărul de animale deținute de către fiecare membru al formei asociative, precum și suprafețele alocate pe blocuri fizice, folosind aplicația GIS, pusă la dispoziție de către APIA. Centralizatorul se completează anual, se semnează de către președintele formelor asociative menționate la alin. (1) și se vizează de către primărie conform modelului prezentat în anexa nr. 3.

(3) Proprietarii de pajiști permanente, altele decât cele menționate la alin. (1) și art. 6 alin. (1) în calitate de crescători de animale din speciile bovine, ovine, caprine și ecvidee, care desfășoară cel puțin o activitate agricolă minimă pe pajiștile permanente aflate în proprietate, așa cum este definită la art. 2 alin. (2) lit. d) din ordonanță, în calitate de fermier activ pe pajiștile aflate în proprietatea lor, prezintă, la depunerea cererii unice de plată la APIA, copia cardului exploatației zootehnice în care sunt înregistrate animalele sau adeverința eliberată de către medicul veterinar de liberă practică împuternicit, din care să rezulte codul exploatației înscrisă în RNE valabil la data depunerii cererii unice de plată. În cazul în care proprietarul de pajiște nu respectă încărcătura minimă de 0,3 UVM/ha, iar activitatea agricolă minimă constă inclusiv în asigurarea unui cosit anual pe pajiștile permanente aflate în proprietate, în perioada 15 iunie—1 august, prezintă la APIA documentele doveditoare ale valorificării fânului, până la data de 1 mai a anului următor anului de cerere curent. Documentele doveditoare ale valorificării fânului sunt factura fiscală sau fila/filele din carnetul de comercializare a produselor din sectorul agricol, în cazul persoanelor fizice.

Art. 8. — (1) Documentele privind deținerea legală a animalelor care se prezintă în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1) lit. n) din ordonanță sunt prevăzute prin Ordinul ANSVSA nr. 40/2010.

(2) Documentele privind deținerea legală a ecvideelor sunt prevăzute prin Ordinul comun al Ministrului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 651/2013 și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 60/2013 pentru implementarea procesului de identificare și înregistrare a ecvideelor.

(3) Cererile unice de plată pentru care nu se depun documentele care fac dovada privind deținerea legală a animalelor pentru schemele de plată în sectorul zootehnic, până la data-limită de depunere a cererilor unice de plată, sunt neeligibile.

Art. 9. — (1) În situația în care, în cadrul aceleiași scheme de sprijin pe suprafață, un bloc fizic face obiectul cererilor unice de plată a doi sau mai mulți fermieri, în cazul în care suprafața totală declarată este mai mare decât suprafața agricolă din sistemul de referință — LPIS, cu o diferență de maximum 1 hectar, APIA poate aplica o reducere proporțională a suprafețelor din acel bloc fizic, în temeiul art. 29 alin. (3) din Regulamentul (UE) nr. 809/2014.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), APIA notifică fermierii privitor la aplicarea unei reduceri proporționale pentru supradeclararea blocului fizic. Notificarea poate fi contestată numai în scris de fermieri în termen de 15 zile lucrătoare de la data primirii, având la bază actele doveditoare prezentate la APIA la depunerea cererii unice de plată sau a modificărilor acestora, privind utilizarea legală a suprafeței declarate.

Art. 10. — (1) Nu se acordă plăți directe pentru suprafața care depășește suprafața maximă eligibilă a blocului fizic.

(2) Nu sunt incluse în hectarul eligibil:

a) suprafețele compacte sau însumate mai mari de 100 metri pătrați care nu sunt folosite pentru activități agricole, cum ar fi

vegetația forestieră, iazurile naturale permanente, cu excepția drumurilor/aleilor de exploatare din interiorul suprafeței parcelei agricole, inclusiv din sere și solare, cu lățimea mai mică de 2 m;

b) drumurile/aleile de exploatare din interiorul suprafeței parcelei agricole, inclusiv din sere și solare, a căror lățime este mai mare de 2 m.

(3) Suprafața de teren ocupată de orice tip de construcție, indiferent de mărime, nu este eligibilă la plată. Fac excepție suprafețele de teren ocupate cu sere și solare.

(4) Terenurile scoase din circuitul agricol, înscrise în cartea funciară, nu sunt eligibile la plățile pe suprafață.

(5) Nu sunt eligibile la plată următoarele suprafețe:

a) suprafețele agricole pe care se constată în urma controlului pe teren că nu s-a desfășurat activitatea agricolă definită la art. 2 alin (2) din ordonanță;

b) suprafețele din rezervațiile științifice, zonele de protecție strictă din parcurile naționale, parcurile naturale sau din rezervații ale biosferei și amenajările peisagistice (de exemplu biosfera Delta Dunării, Parcul Național Munții Rodnei). Prin excepție sunt eligibile la plată suprafețele agricole situate în zonele de protecție integrală și zonele de conservare durabilă (zonele-tampon) din parcurile naționale și naturale pe care se pot desfășura activități agricole, cu aprobarea custodelui/administratorului sau a agenției județene de protecția mediului, în calitate de administrator al acestor zone, după caz, cu respectarea măsurilor impuse în planul de management al ariei protejate;

c) suprafețele amenajate ca terenuri permanente de sport;

d) suprafețele aferente aeroporturilor și culoarelor de siguranță, suprafețele aferente aerodromurilor și/sau heliporturilor;

e) suprafețe aferente zonelor sportive/de agrement (parcuri, părții de ski) care sunt scoase din circuitul agricol;

f) suprafețele/terenurile firmelor imobiliare scoase din circuitul agricol;

g) suprafețe aparținând unităților militare;

h) suprafețele de teren ocupate de parcuri fotovoltaice;

i) suprafețele scoase din circuitul agricol pentru parcurile eoliene;

j) suprafețele de teren aferente lucrărilor de consolidare, de protecție și de apărare și terenul aferent elementelor infrastructurii autostrăzilor și drumurilor naționale aparținând domeniului public al statului, conform Ordonanței nr. 43/1997 privind regimul drumurilor;

k) suprafețele de teren care constituie zone de protecție ale suprafețelor ocupate de lucrări de amenajare sau de consolidare a albiilor minore, de canale și derivații hidrotehnice la capacitatea maximă de transport a acestora, precum și de alte construcții hidrotehnice realizate pe ape, lucrări de apărare împotriva inundațiilor, construcții și instalații hidrometrice, precum și instalații de determinare automată a calității apelor, prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. d), e) și f) din Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare;

l) suprafețele de teren care constituie zone de protecție adiacente infrastructurii de îmbunătățiri funciare prevăzute în Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 227/2006 privind amplasarea și dimensiunile zonelor de protecție adiacente infrastructurii de îmbunătățiri funciare;

m) suprafețele de pârloagă declarate pe același amplasament pentru mai mult de 1 an;

n) suprafețele declarate în cererea unică de plată în afara limitelor blocului fizic. Excepție sunt cazurile în care fermierul semnalează, la depunerea cererii, necesitatea actualizării limitelor blocului fizic, iar APIA confirmă observația fermierului pe baza celor mai recente imagini ortofoto sau în urma verificărilor în teren pentru acest scop.

Art. 11. — (1) În sensul art. 8 alin. (1) lit. s) din ordonanță, la depunerea cererii unice de plată, fermierul localizează fără echivoc parcela agricolă prin identificarea corectă a amplasamentului și a conturului parcelei agricole pentru care se solicită plăți.

(2) Suprafața declarată a parcelei solicitate la plată este suprafața rezultată în urma procesului de digitizare a parcelei în aplicația electronică GIS pusă la dispoziție de către APIA, în conformitate cu documentele care fac dovada utilizării legale a terenului agricol. Excepție fac cazurile în care pe parcela digitizată se regăsesc suprafețe neagricole mai mici de 100 de metri pătrați, dar care însumate depășesc 100 de metri pătrați. Suprafața digitizată a parcelei poate fi diferită față de suprafața declarată în limita toleranței, calculată în aplicația electronică GIS, de 0,75 m x perimetrul parcelei digitizate, dar nu mai mare de 1 ha.

(3) În cazul măsurilor compensatorii de dezvoltare rurală pentru angajamentele care se aplică la nivel de parcelă, prevăzute în art. 33 alin. (2) din ordonanță, nu există posibilitatea schimbării parcelelor, prin modificarea amplasamentului sau prin micșorarea suprafeței, pe tot parcursul celor 5 ani de angajament. În caz contrar, APIA va proceda la recuperarea plăților efectuate pentru aceste suprafețe pentru toți anii de angajament. Angajamentele asumate de către fermieri pentru măsurile compensatorii, prevăzute în art. 33 alin. (2) din ordonanță, care se aplică la nivel de suprafață total angajată, sunt condiționate de menținerea suprafeței angajate pe toată perioada de angajament, parcelele putând fi schimbate anual.

(4) Pentru localizarea fără echivoc a parcelei agricole și identificarea corectă a amplasamentului și conturului acesteia se aplică o toleranță de amplasare, aferentă unei zone-tampon calculată în aplicația electronică GIS, de 0,75 metri.

(5) În cazul în care în urma tuturor controalelor se constată identificarea eronată a amplasamentului parcelelor agricole declarate de fermieri sau a unor părți din aceste parcele, nu se acordă plăți pentru suprafețele identificate eronat.

Art. 12. — (1) În sensul art. 8 alin. (1) lit. i) din ordonanță, precum și în conformitate cu prevederile art. 3 și art. 15 din Regulamentul (UE) nr. 809/2014 fermierii pot aduce modificări cererii unice de plată sau pot retrage în totalitate cererea unică de plată sau părți ale acesteia numai dacă:

a) APIA nu a informat deja beneficiarul cu privire la eventualele neconformități din cererea unică de plată;

b) APIA nu a notificat fermierului intenția sa de a efectua un control la fața locului.

(2) În cazul în care în cadrul unui control la fața locului a fost constatată o neconformitate, modificările sau retragerile nu sunt autorizate pentru parcelele agricole la care se referă neconformitatea.

(3) În cazul în care modificările aduse cererii unice de plată au incidență asupra documentelor justificative sau asupra contractelor care trebuie prezentate, respectivele documente sau contracte se vor actualiza în consecință.

Art. 13. — (1) În conformitate cu art. 15 din Regulamentul (UE) nr. 809/2014, modificările cererilor unice de plată se depun la APIA până la data de 31 mai.

(2) Fermierii pot depune modificări ale cererii unice de plată după data de 31 mai, până la data-limită de depunere a cererilor unice de plată, cu o reducere de 1% pentru fiecare zi lucrătoare a sumelor la care fermierul ar fi avut dreptul dacă modificarea cererii unice de plată ar fi fost depusă până la data de 31 mai.

Art. 14. — În urma retragerilor efectuate în temeiul art. 12 alin. (1), fermierii revin la situația în care se aflau înainte de a depune cererea unică de plată sau o parte a acesteia.

CAPITOLUL III

Determinarea suprafețelor eligibile în cazul în care parcela agricolă conține zone de interes ecologic

Art. 15. — (1) Sunt eligibile la plată în cadrul schemei de plată unică pe suprafață gardurile vii sau rigolele care au o lățime maximă de 2 metri și grupurile de arbori/pălcurile arbustive a căror suprafață maximă este de 100 metri pătrați amplasate pe terenul arabil solicitat la plată.

(2) O parcelă agricolă care conține arbori răzleți este considerată suprafață eligibilă la plată cu condiția îndeplinirii următoarelor condiții:

a) activitățile agricole se pot desfășura la fel cum s-ar desfășura pe parcelele fără arbori situate în aceeași zonă; și

b) numărul de arbori nu depășește o densitate maximă de 100 arbori/hectar, conform art. 9 alin. (3) din Regulamentul delegat (UE) nr. 639/2014.

(3) Limita de 100 arbori/ha nu se aplică pentru parcelele cu livezi tradiționale utilizate extensiv pentru care fermierii solicită plăți pentru măsurile menționate la articolele 28 — Agromediu și Climă și 30 — Plăți Natura 2000 și plăți legate de Directiva-cadru privind apa din Regulamentul (UE) nr. 1.305/2013.

Art. 16. — Zonele de interes ecologic care sunt eligibile la plată în cadrul schemei de plată unice pe suprafață sunt următoarele:

a) terasele;

b) arborii izolați;

c) arborii în aliniament, în cazul în care lățimea șirului de arbori măsurată la nivelul solului pe care nu se poate desfășura activitate agricolă este mai mică de 2 m;

d) marginile de câmp, incluse în suprafața blocului fizic, cu iarbă, pe care se respectă normele de ecocondiționalitate;

e) zonele-tampon — fâșii de protecție existente pe terenurile agricole situate în vecinătatea apelor de suprafață stabilite prin GAEC 1;

f) zonele cu strat vegetal;

g) zonele cu culturi fixatoare de azot.

CAPITOLUL IV

Fermierul activ

Art. 17. — (1) Fermierii care în anul anterior de plată au beneficiat de plăți directe care depășesc cuantumul de 5.000 euro sunt fermieri activi dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 6 alin. (2)—(4) din ordonanță și din documentele depuse, respectiv certificatul de înregistrare sau actul de înființare/act constitutiv/statut reiese că desfășoară activitatea agricolă. Lista codurilor CAEN, din care rezultă că activitatea agricolă este activitatea principală, este prevăzută în anexa la Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 337/2007 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională — CAEN, cu modificările și completările ulterioare, la Diviziunea 01, grupele 011—016.

(2) Fermierii care depun cererea unică de plată în calitate de persoană fizică și ulterior optează pentru aplicarea prevederilor art. 6 alin. (2) din ordonanță, pentru a respecta condiția de fermier activ, trebuie să prezinte la APIA, dar nu mai târziu de data-limită de depunere a cererilor unice de plată, documentele prevăzute la alin. (1).

Art. 18. — (1) Fermierii persoane fizice, pentru asigurarea trasabilității parcelelor și, după caz, a angajamentelor asumate de către fermieri în cadrul măsurilor prevăzute la art. 33 alin. (2) din ordonanță, în cazul în care optează pentru aplicarea prevederilor art. 6 alin. (2) din ordonanță, depun inițial cererea unică de plată ca persoană fizică. După înregistrarea ca persoane autorizate/întreprinderi individuale/întreprinderi familiale sau ca persoane juridice, fermierii persoane fizice

depun formularul de transfer al exploatației, în condițiile prevăzute la art. 28 din ordonanță, până la data-limită de depunere a cererii unice de plată.

Art. 19. — (1) Persoanele fizice, prevăzute la art. 6 alin. (3) din ordonanță, care nu au optat pentru înscrierea la ONRC ca persoane fizice autorizate, întreprinderi individuale, întreprinderi familiale sau ca persoane juridice prezintă dovezile verificabile prevăzute la art. 6 alin. (5) lit. a) sau b) din ordonanță. Contribuabilii care nu au obligația întocmirii situațiilor financiare anuale prezintă următoarele documente:

a) Formularul 221 „Declarație privind veniturile din activități agricole impuse pe bază de norme de venit”, aprobat prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 52/2012 pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare prevăzute la titlul III din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, depus de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale, întreprinderile familiale care desfășoară o activitate agricolă pentru care venitul se determină pe bază de norma de venit și decizia de impunere emisă de unitatea teritorială a Ministerului Finanțelor Publice; sau

b) Formularul 200 „Declarație privind veniturile realizate din România”, aprobat prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 52/2012 pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare prevăzute la titlul III din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, depus de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale, întreprinderile familiale care desfășoară o activitate agricolă pentru care venitul net anual se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă; și

c) documente justificative eliberate de plătitorii de venituri care au obligația calculării, reținerii și virării impozitului pe veniturile cu regim de reținere la sursă a impozitului, intermediari, societăți de administrare a investițiilor sau alți plătitori de venit, după caz; și

d) adeverința eliberată de Agenția Națională de Administrare Fiscală privind veniturile totale realizate în anul precedent anului de cerere.

(2) În cazul în care intervin modificări ale formularelor 200 „Declarație privind veniturile realizate din România” și 221 „Declarație privind veniturile din activități agricole impuse pe bază de norme de venit”, se vor depune formularele corespunzătoare modificărilor intervenite, până la data de 1 septembrie a anului de cerere.

Art. 20. — În sensul art. 6 alin. (4) din ordonanță, persoanele juridice sunt fermieri activi dacă din documentele depuse, respectiv certificatul de înregistrare sau actul de înființare/act constitutiv/statut reiese că desfășoară activitatea agricolă.

Art. 21. — În situația persoanelor juridice care nu dețin cod CAEN/statut/act de înființare din care să rezulte că desfășoară activitate agricolă, dovezile verificabile sunt situațiile financiare anuale, respectiv raportările contabile anuale, din care rezultă venitul total realizat în anul anterior anului depunerii cererii unice de plată.

Art. 22. — (1) Dovezile verificabile privind îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 6 alin. (5) lit. b) din ordonanță pentru persoanele juridice operatori economici sunt situațiile financiare anuale, respectiv raportările contabile anuale, însoțite de formularul „Date informative”, întocmite potrivit prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Dovezile verificabile privind îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 6 alin. (5) lit. a) sau b) din ordonanță pentru persoanele juridice, în ultimul an fiscal, sunt:

a) formularul „Date informative” (cod 30), aprobat anual prin ordin al ministrului finanțelor publice privind principalele aspecte

legate de întocmirea și depunerea situațiilor financiare anuale și a raportărilor contabile anuale ale operatorilor economici la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, care cuprinde indicatorul „venituri din activități agricole”, definit la art. 23 alin. (1);

b) formularul „Situația veniturilor și cheltuielilor” (cod 20), aprobat anual prin ordin al ministrului finanțelor publice privind principalele aspecte legate de întocmirea și depunerea situațiilor financiare anuale și a raportărilor contabile anuale ale operatorilor economici la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice care cuprinde indicatorul „venituri totale”, definit la art. 23 alin. (5).

(3) În sensul art. 6 alin. (5) lit. a) din ordonanță, precum și al art. 23 alin. (5) din prezentul ordin, veniturile totale obținute din activități neagricole ale persoanelor juridice rezultă ca diferență între venitul total și venitul total din activități agricole.

(4) Dovezile verificabile privind îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) se prezintă la APIA la depunerea cererii unice de plată și nu mai târziu de data-limită de depunere a cererilor unice de plată.

(5) Dovezile verificabile privind îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 6 alin. (5) lit. a) sau b) din ordonanță pe care le prezintă persoanele juridice care nu sunt înregistrate la ONRC, prevăzute la art. 21 și din ale/al căror acte de înființare/act constitutiv/statut nu reiese activitatea agricolă, sunt, după caz, următoarele:

a) bilanț contabil conform Legii nr. 82/1991 a contabilității;

b) jurnalul de venituri și cheltuieli;

c) contul de execuție a bugetului instituției publice și al activităților finanțate integral sau parțial din venituri proprii.

Art. 23. — (1) În sensul art. 6 alin. (5) lit. b) din ordonanță, „veniturile obținute din activități agricole” sunt veniturile care au fost obținute de un fermier din activitatea sa agricolă, definită la art. 2 alin. (2) din ordonanță, în cadrul exploatației sale, inclusiv sprijinul din partea Uniunii Europene din Fondul european de garantare agricolă (FEGA) și din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), precum și orice ajutor național acordat pentru activități agricole.

(2) Veniturile obținute din procesarea produselor agricole ale exploatației sunt considerate venituri din activități agricole cu condiția ca produsele procesate să rămână în proprietatea fermierului și o astfel de procesare să aibă ca rezultat un alt produs agricol.

(3) Orice alte venituri decât cele prevăzute la alin. (1) și (2) sunt considerate venituri din activități neagricole.

(4) În sensul prezentului articol, „venituri” înseamnă veniturile brute, înaintea deducerii cheltuielilor și impozitelor aferente.

(5) În sensul prezentului articol, „venituri totale” înseamnă veniturile obținute din activitățile agricole și neagricole.

Art. 24. — În sensul art. 6 alin. (5) lit. a) și b) din ordonanță, sintagma „ultimul an fiscal” înseamnă ultimul an pentru care fermierul a depus la ANAF situația financiară anuală sau formularele 200 sau 221, după caz.

Art. 25. — În sensul art. 6 alin. (5) și alin. (6) din ordonanță termenul „gestionează” înseamnă activitățile de operare, exploatare, administrare, conducere a unor unități sau întreprinderi.

Art. 26. — (1) În sensul art. 6 alin. (5) lit. a) din ordonanță, cuantumul anual total al plăților directe este cuantumul total al plăților directe la care avea dreptul fermierul respectiv în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1.307/2013 pentru ultimul an fiscal pentru care sunt disponibile dovezi privind veniturile din activități neagricole. Cuantumul respectiv se calculează fără a se ține cont de aplicarea articolului 63 și a articolului 91 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1.306/2013.

(2) Când ultimul an fiscal prevăzut la alin. (1) este anul 2014 sau un an anterior, cuantumul anual al plăților directe este cuantumul total al plăților directe la care fermierul avea dreptul în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 73/2009 înaintea reducerilor și a excluderilor prevăzute la articolele 21 și 23 din regulamentul menționat, respectiv plățile pentru schema de plată unică pe suprafață, schema de plată separată pentru zahăr, schema de plată specifică pentru orez din zonele defavorizate, altele decât zona montană, prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 863/2014 privind stabilirea pentru anul 2014 a cuantumului plăților directe unice pe suprafață, plăților separate pentru zahăr și plăților specifice pentru orez, care se acordă în agricultură în sectorul vegetal, plățile privind sectorul zootehnic prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 298/2014 privind schema de ajutor specific acordat producătorilor de lapte și de carne de vită și producătorilor de lapte și de carne de ovine/caprine din zonele defavorizate, precum și plățile din sectorul de agricultură ecologică prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 759/2010 privind acordarea de ajutoare specifice pentru îmbunătățirea calității produselor agricole în sectorul de agricultură ecologică, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Dacă un fermier nu a depus o cerere unică de plată în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1.307/2013 în ultimul an fiscal menționat la alin. (1), cuantumul total anual estimat al plăților directe menționate la alin. (1) se stabilește înmulțind numărul hectarelor eligibile declarate de fermierul respectiv în anul depunerii cererii unice de plată în conformitate cu articolul 72 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1.306/2013 cu plata medie națională la hectar a sprijinului direct pentru anul menționat la alin. (1).

(4) Plata medie națională la hectar a sprijinului direct prevăzută la alin. (3) se stabilește prin împărțirea plafonului național prevăzut în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1.307/2013 pentru anul respectiv la numărul total al hectarelor eligibile declarate pentru anul respectiv în conformitate cu articolul 72 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1.306/2013.

(5) Dacă ultimul an fiscal menționat la alin. (1) este anul 2014 sau un an anterior, dar nu mai devreme de anul 2009, plata medie națională la hectar a sprijinului direct menționată la alin. (4) se stabilește prin împărțirea plafonului național prevăzut în anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 73/2009 pentru anul respectiv la numărul total al hectarelor eligibile declarate pentru anul respectiv în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

Art. 27. — (1) Cuantumul de 5.000 euro menționat la art. 6 din ordonanță este suma totală a plăților directe la care fermierul avea dreptul, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1.307/2013, înaintea aplicării articolului 63 și a articolului 91 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1.306/2013 pentru anul precedent.

(2) Dacă anul precedent este anul 2014, cuantumul plăților directe este cuantumul total al plăților directe pentru anul 2014 la care fermierul avea dreptul în temeiul Regulamentului (CE) nr. 73/2009 înaintea reducerilor și a excluderilor prevăzute la articolele 21 și 23 din regulamentul menționat.

(3) Dacă un fermier nu a mai depus o cerere unică de plată în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1.307/2013, cuantumul total al plăților directe se calculează înmulțind numărul hectarelor eligibile declarate de fermierul respectiv în anul depunerii cererii unice de plată în conformitate cu articolul 72 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1.306/2013 cu plata medie națională la hectar a sprijinului direct pentru anul precedent.

(4) Plata medie națională la hectar se stabilește prin împărțirea plafonului național prevăzut în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1.307/2013 pentru anul respectiv la

numărul total al hectarelor eligibile declarate pentru anul respectiv în conformitate cu articolul 72 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1.306/2013.

(5) Dacă anul menționat la alineatul (2) este anul 2014, cuantumul anual al plăților directe ale fermierului respectiv se calculează înmulțind numărul hectarelor eligibile declarate de fermierul respectiv pentru anul 2015 în conformitate cu articolul 72 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1.306/2013 cu plata medie națională la hectar a sprijinului direct pentru anul 2014.

(6) Plata medie națională la hectar a sprijinului direct pentru anul 2014 se stabilește prin împărțirea plafonului național pentru anul 2014 stabilit în anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 73/2009 la numărul total al hectarelor eligibile declarate pentru anul 2014 în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) litera (a) din regulamentul menționat.

Art. 28. — În sensul art. 6 alin. (3)—(6) din ordonanță, fermierii care nu pot dovedi calitatea de fermier activ prin documentele prevăzute la art. 17, 19, 20 și 21 din prezentul ordin nu sunt eligibili la plățile prevăzute la art. 1 alin. (2) și (3) și la art. 33 alin. (2) lit. b) și c) din ordonanță.

CAPITOLUL V

Schema de plată unică pe suprafață

Art. 29. — Pentru a beneficia de acordarea de plăți în cadrul schemei de plată unică pe suprafață, fermierii trebuie să îndeplinească prevederile art. 6, 7 și art. 8 alin. (1), (2), (3), (5), (6), (7), (8) din ordonanță și ale art. 3—13 din prezentul ordin.

Art. 30. — În cazul suprafețelor utilizate pentru producția de cânepă în conformitate cu articolul 10 alin. (5) din ordonanță, în cererea unică de plată fermierul trebuie să furnizeze următoarele informații și documente:

a) identificarea fără echivoc a parcelelor semănate cu cânepă;

b) soiurile de semințe și cantitățile de semințe utilizate (în kg/ha);

c) etichetele oficiale aplicate pe ambalajele semințelor certificate, în conformitate cu Directiva 2002/57/CE a Consiliului privind comercializarea semințelor de plante oleaginoase și pentru fibre, care se vor păstra la centrul local/județean sau al municipiului București al APIA, după caz;

d) eligibilitatea suprafețelor utilizate pentru producția de cânepă este condiționată de utilizarea de semințe din soiurile enumerate în „Catalogul comun al soiurilor de plante agricole” la data de 15 martie a anului pentru care se acordă plata respectivă și publicate în conformitate cu articolul 17 din Directiva 2002/53/CE a Consiliului privind Catalogul comun al soiurilor de plante agricole;

e) prin derogare de la lit. c), în cazul în care semănatul are loc după data finală stabilită pentru depunerea cererii unice, etichetele sunt furnizate cel târziu până la 30 iunie. Dacă etichetele trebuie furnizate, de asemenea, altor autorități naționale, APIA restituie originalele etichetelor beneficiarilor de îndată ce au fost prezentate în conformitate cu dispozițiile de la litera menționată. Etichetele înapoiate se ștampilează de către APIA ca fiind utilizate pentru o cerere unică de plată.

CAPITOLUL VI

Plata redistributivă

Art. 31. — Fragmentarea exploatației după data de 18 octombrie 2011 se consideră condiție artificială creată pentru a determina eligibilitatea cererii de plată pentru plata redistributivă. Exploatațiile rezultate în urma fragmentării, potrivit art. 16 din ordonanță, nu sunt eligibile la plata redistributivă.

Art. 32. — Fără a duce atingere prevederilor art. 31, cazurile în care se consideră că fermierii nu și-au fragmentat/divizat

exploatațiile în scopul de a beneficia de plata redistributivă sunt următoarele:

- a) moștenirea;
- b) vânzarea-cumpărarea de terenuri agricole;
- c) rezilierea contractelor de arendă/concesiune.

CAPITOLUL VII

Ajutoare naționale tranzitorii în sectorul vegetal

Art. 33. — (1) Pentru a beneficia de acordarea ajutoarelor naționale tranzitorii prevăzute la art. 1 alin. (3), din ordonanță, fermierii trebuie:

a) să fie înregistrați în Registrul unic de identificare, administrat de APIA;

b) să depună cerere unică de plată în termen;

c) să exploateze un teren agricol cu o suprafață de cel puțin 1 ha, suprafața parcelei agricole să fie de cel puțin 0,3 ha, iar în cazul serelor, solarelor, culturilor de hamei, suprafața parcelei agricole trebuie să fie de cel puțin 0,1 ha;

d) să declare la depunerea cererii unice de plată datele de identificare și de contact actualizate;

e) persoanele juridice trebuie să notifice APIA în termen de 15 zile calendaristice cu privire la modificările apărute în înregistrările de la Oficiul Național al Registrului Comerțului privind: administratorul/administratorii, sediul social, obiectul de activitate;

f) orice modificare a datelor declarate în cererea unică de plată și în documentele doveditoare survenită în perioada cuprinsă între data depunerii cererii și data acordării plății se comunică în termen de 15 zile calendaristice, în scris, la APIA;

g) să înscrie, sub sancțiunea legii, date reale, complete și perfect valabile în formularul de cerere unică de plată și în documentele anexate acesteia privind lista suprafețelor și/sau efectivele de animale;

h) să fie de acord ca datele din formularul de cerere unică de plată să fie introduse în baza de date a IACS, procesate și verificate în vederea calculării sumelor de plată și transmise autorităților responsabile în vederea elaborării de studii statistice și de evaluări economice, în condițiile Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare;

i) să fie de acord ca datele personale, datele înscrise în cererea unică de plată despre suprafețele din exploatație să facă obiectul controalelor administrative încrucișate cu bazele de date ale altor autorități publice cu competențe în gestionarea acestor tipuri de date;

j) să respecte normele ecocondiționalitate prevăzute la art. 93 și anexa II din Regulamentul (UE) nr. 1.306/2013, pe întreaga exploatație agricolă;

k) să prezinte, la depunerea cererii unice de plată sau a modificărilor aduse acesteia, documentele necesare care dovedesc utilizarea legală a terenului agricol, inclusiv a terenurilor care conțin zone de interes ecologic. Aceste documente trebuie să fie încheiate înaintea depunerii cererii unice de plată și trebuie să fie valabile cel puțin până la data de 1 decembrie a anului de cerere;

l) să furnizeze toate informațiile solicitate de APIA în termenele stabilite de aceasta;

m) să permită efectuarea controalelor de către APIA sau de către alte instituții abilitate în acest sens;

n) să marcheze în teren limitele parcelei utilizate, atunci când este cultivată cu aceeași cultură cu a parcelei/parcelelor învecinate/învecinate. În cazul în care sunt identificate neconformități, dacă limitele parcelelor utilizate în comun nu sunt marcate în teren, fermierii sunt sancționați proporțional în cazurile de neconformitate privind normele de ecocondiționalitate;

o) să identifice, să declare, să delimiteze și să localizeze fără echivoc parcelele agricole în aplicația electronică GIS pusă la dispoziție de către APIA și să utilizeze datele cadastrale disponibile. Începând cu anul 2018, identificarea și delimitarea tuturor parcelelor agricole se fac obligatoriu pe baza datelor cadastrale.

(2) Cererile unice de plată se depun până la data de 15 mai a fiecărui an calendaristic la centrele APIA, conform prevederilor art. 13 alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 al Comisiei din 17 iulie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Sistemul Integrat de Administrare și Control, măsurile de dezvoltare rurală și ecocondiționalitatea și se înregistrează în IACS. Cererile unice de plată pot fi depuse și după data de 15 mai, în termen de 25 de zile calendaristice, conform prevederilor art. 13 alin. (1) din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014 din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Sistemul Integrat de Administrare și Control și condițiile pentru refuzarea sau retragerea plăților și pentru sancțiunile administrative aplicabile în cazul plăților directe, al sprijinului pentru dezvoltare rurală și al ecocondiționalității, cu o reducere de 1% pentru fiecare zi lucrătoare a sumelor la care fermierul ar fi avut dreptul dacă cererea unică de plată ar fi fost depusă până la data de 15 mai.

(3) Ajutoarele naționale tranzitorii se acordă pentru suprafețele agricole eligibile existente în stratul de referință din LPIS, gestionat de APIA. Stratul de referință constituie baza pentru procesul de control încrucișat.

(4) Solicitarea de către fermieri de modificare a suprafeței parcelelor agricole și a culturilor agricole poate fi depusă la APIA până la data-limită de depunere a cererilor unice de plată. Solicitățile depuse după această dată se vor soluționa în cursul anului următor. Soluționarea modificărilor solicitate se va face numai după verificarea acestora efectuată de APIA.

(5) Responsabilitatea privind legalitatea și valabilitatea documentelor menționate la art. 5 aparține fermierului și/sau autorității care a emis/atestat aceste documente, după caz.

(6) Nu se acordă ajutoare naționale tranzitorii niciunui dintre solicitanți, în cazurile în care se constată că terenul face obiectul cererilor a 2 sau mai mulți solicitanți. La constatarea acestei situații, APIA va notifica solicitanții, care au obligația să rezolve litigiul. Dacă litigiul nu se rezolvă în termen de 30 de zile calendaristice de la primirea notificării, suprafața supradecarată nu este eligibilă la plată în anul curent de cerere, cu excepția cazurilor în care litigiul este soluționat în instanță.

Art. 34. — Se acordă ajutor național tranzitoriu — ANT 1, decuplat de producție, în cuantum fix pe hectar, fermierilor din sectorul vegetal, care îndeplinesc prevederile capitolului II și condițiile prevăzute la art. 33 și care cultivă următoarele culturi amplasate pe teren arabil: cereale (grâu comun, grâu dur, secară, orz, ovăz, porumb, sorg, orez, triticales, porumb dulce și alte cereale), culturi proteice (mazăre, fasole, bob, lupin, linte, alte leguminoase pentru boabe), plante industriale (floarea-soarelui, rapiță, soia convențională, in și cânepă pentru fibră, tutun, in pentru ulei, plante medicinale, alte plante industriale), rădăcinoase (sfeclă furajeră, sfeclă de zahăr), cartofi, legume, căpșuni, pepeni, flori și plante ornamentale, plante de nutreț, loturi semincere, alte culturi pe teren arabil.

Art. 35. — Se acordă ajutoare naționale tranzitorii în sectorul vegetal, decuplate de producție, fermierilor care cultivă: in pentru fibră — ANT 2, cânepă pentru fibră — ANT 3, tutun — ANT 4, hamei — ANT 5, sfeclă de zahăr — ANT 6 și care îndeplinesc condițiile generale de acordare a plăților prevăzute la capitolul II, condițiile de la art. 33 la care se adaugă condițiile specifice fiecăruia.

Art. 36. — Pentru cultura de in pentru fibră se acordă ajutor național tranzitoriu — ANT 2, cu îndeplinirea următoarelor condiții specifice:

a) să fie amplasate pe parcele agricole de minimum 0,3 hectare;

b) fermierul trebuie să depună la APIA, până la data de 1 septembrie, inclusiv, a anului de recoltă certificatul de calitate a semințelor utilizate sau factura fiscală de cumpărare a semințelor certificate, pentru fiecare parcelă și copia contractului/angajamentului încheiat între fermier și prim-procesator;

c) fermierul trebuie să prezinte până la data de 31 octombrie a anului de recoltă, inclusiv, acte doveditoare privind livrarea, respectiv proces-verbal de recepție, factura fiscală, bon fiscal.

Art. 37. — Pentru cultura de cânepă pentru fibră se acordă ajutor național tranzitoriu — ANT 3, cu îndeplinirea următoarelor condiții specifice:

a) să fie amplasată pe parcele agricole de minimum 0,3 hectare;

b) să fie menținută în condiții de creștere normale, conform tehnologiei de cultivare, timp de cel puțin 10 zile după înflorire, astfel încât să poată fi efectuate controalele;

c) fermierul trebuie să depună la APIA, până la data de 1 septembrie, inclusiv, a anului de recoltă copia contractului/angajamentului încheiat între fermier și prim-procesator și copia autorizației de cultivare a cânepii pentru fibră emisă de DAJ;

d) fermierul trebuie să prezinte până la data de 31 octombrie a anului de recoltă, inclusiv, acte doveditoare privind livrarea, respectiv proces-verbal de recepție, factura fiscală, bon fiscal;

e) declarație privind varietățile de cânepă pentru fibră cultivate și cantitățile de semințe utilizate la hectar pentru înființarea culturii, până la data de 1 septembrie;

f) în conformitate cu legislația în vigoare, inspectoratele teritoriale pentru calitatea semințelor și a materialului săditor recoltează probele pentru determinarea conținutului de tetrahidrocanabinol (THC) la soiurile de cânepă cultivate și transmit Laboratorului regional pentru controlul calității și igienei vinului Blaj probele preluate, însoțite de datele de identificare ale producătorului agricol (numele și prenumele, codul numeric personal/codul unic de înregistrare, adresa) și datele de identificare ale suprafeței cultivate (dimensiunea, parcela/lotul), până la data de 15 septembrie a anului de recoltă;

g) Laboratorul regional pentru controlul calității și igienei vinului Blaj transmite către MADR și APIA, până la data de 1 noiembrie a anului de recoltă, raportul cu privire la conținutul de THC al culturilor de cânepă pentru fibră, care include următoarele informații: conținutul de THC, împărțit în tranșe/gradări de 0,1%, procedura utilizată, precum și datele transmise de inspectoratele teritoriale pentru calitatea semințelor și a materialului săditor.

Art. 38. — (1) Se acordă ajutor național tranzitoriu — ANT 4 pentru suprafața cultivată cu tutun, în baza contractelor încheiate între fermieri/grupul de producători și prim-procesatorii autorizați, cu îndeplinirea următoarelor condiții specifice:

a) fermierul sau grupul de producători trebuie să încheie un contract de cultură cu un prim-procesator, să îl înregistreze la direcția pentru agricultură județeană (DAJ), respectiv a municipiului București și ulterior să îl depună la centrul local/județean sau al municipiului București al APIA. Contractul trebuie să fie încheiat până la data de 30 aprilie a anului de recoltă și să fie depus la APIA până cel târziu la data de 30 iunie a anului de recoltă inclusiv;

b) contractul va avea ca anexă lista nominală a membrilor grupului și suprafețele aferente fiecăruia, atunci când unitatea prim-procesatoare încheie contracte de cultură cu un grup de producători;

c) un fermier/grup de producători încheie contract de cultivare cu un singur prim-procesator;

d) grupurile de producători nu pot exercita activitate de prim-procesare a tutunului;

e) un fermier, producător de tutun, poate să aparțină unui singur grup de producători;

f) fermierul/grupul de producători depune la centrul local/județean sau al municipiului București al APIA, după caz, până la data de 1 mai a anului următor recoltării, declarația de livrare a tutunului livrat; declarația de livrare se vizează de reprezentantul desemnat al DAJ pe a cărei rază teritorială se află terenul cultivat, pentru atestarea cantității și a calității tutunului livrat; dacă fermierul este membru al unui grup de producători, declarația de livrare se vizează și de grupul în cauză; lipsa vizei/vizelor pe declarația de livrare determină neeligibilitate la plată pentru ANT 4 — tutun;

g) tutunul livrat trebuie să îndeplinească condițiile minime de calitate, așa cum sunt prevăzute în anexa III la Regulamentul Comisiei (CE) nr. 2.848/1998 de stabilire a modalităților de aplicare a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.075/92 privind sistemul primelor, cotele de producție și ajutorul specific acordat asociațiilor de producători în sectorul tutunului brut;

h) suprafețele solicitate conform cererii unice de plată pe suprafață sunt supuse controalelor de către structurile de control ale APIA, cu privire la respectarea suprafețelor și culturilor declarate, și ale MADR, cu privire la lucrările agrotehnice specifice, astfel încât la recoltare să se asigure o densitate medie de cel puțin 2 plante/mp.

(2) Pentru a beneficia de ANT 4, solicitanții care nu sunt eligibili pentru acordarea plăților directe prevăzute la art. 1 alin. (2) din ordonanță din cauza nerespectării condițiilor privind suprafața prevăzută la art. 8 alin. (1) lit. c) din ordonanță au obligația să bifeze în cererea unică de plată doar căsuța pentru ANT 4.

Art. 39. — Pentru cultura de hamei se acordă ajutor național tranzitoriu — ANT 5, cu îndeplinirea următoarele condiții specifice:

a) parcela agricolă eligibilă este de minimum 0,1 ha;

b) DAJ respectiv a municipiului București desemnează un reprezentant care, în urma deplasării pe teren la fiecare solicitant, certifică printr-un proces-verbal că suprafața cultivată cu hamei pentru care se solicită sprijin financiar a fost recoltată. Acest proces-verbal va fi întocmit în două exemplare și înregistrat la DAJ, respectiv a municipiului București;

c) plata se acordă plantațiilor de hamei situate în zonele de cultură stabilite conform Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 623/2002 privind stabilirea zonelor de cultură a hameiului, recunoscute pentru certificarea denumirii de origine, cu modificările și completările ulterioare;

d) solicitantul trebuie să înregistreze contractul de vânzare-cumpărare pentru producția de hamei la DAJ, respectiv a municipiului București. O copie a acestui contract se depune ulterior de către solicitant la centrul local/județean sau al municipiului București al APIA. Copia contractului menționat anterior se depune până la data de 15 octombrie a anului în care solicitantul depune cererea de plată pentru schemele de sprijin pe suprafață. Contractele de vânzare-cumpărare trebuie să respecte prevederile art. 14 alin. (1) din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1.952/2005 privind organizarea comună a pieței în sectorul hameiului și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1.696/71, (CEE) nr. 1.037/72, (CEE) nr. 879/73 și (CEE) nr. 1.981/82;

e) solicitantul trebuie să prezinte la centrul local/județean sau al municipiului București al APIA, până la data de 1 decembrie a anului în care depune cererea unică de plată, procesul-verbal întocmit de reprezentantul DAJ prevăzut la lit. b);

f) plata se va face în cuantum fix pe hectar la suprafața determinată de APIA în urma controalelor.

Art. 40. — (1) Se acordă ajutor național tranzitoriu pentru sfeclă de zahăr — ANT 6 fermierilor care îndeplinesc următoarele condiții specifice:

a) suprafața pe care este amplasată cultura este destinată exclusiv producției de zahăr;

b) dețin contract de producere a sfeclei de zahăr cu o fabrică de zahăr, conform modelului prevăzut în anexa la Acordul interprofesional pentru sfecla de zahăr, aprobat anual prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, care se înregistrează la DAJ, iar o copie a acestuia este depusă la APIA până la data de 1 octombrie a anului în curs; contractul se vizează de reprezentantul desemnat al DAJ pe a cărei rază teritorială se află terenul cultivat numai dacă, pe baza verificărilor efectuate în perioada de vegetație, se constată respectarea condițiilor agrotehnice, suprafața culturii și asigurarea unei densități medii de cel puțin 6 plante/mp; lipsa vizei DAJ pe contract determină neeligibilitatea la plată pentru ANT 6; rezultatul verificărilor se consemnează într-un proces-verbal de constatare semnat de reprezentanții DAJ, ai Federației cultivatorilor de sfeclă de zahăr și ai fabricii de zahăr, care se păstrează la DAJ.

(2) Ajutorul național tranzitoriu pentru sfeclă de zahăr se acordă în cuantum fix numai pentru suprafața cultivată în baza contractului de producere a sfeclei de zahăr încheiat cu o fabrică de zahăr pentru anul în curs, cu îndeplinirea condițiilor specifice prevăzute la alin. (1).

CAPITOLUL VIII

Sprijinul cuplat în sectorul vegetal

Art. 41. — (1) Se acordă sprijin cuplat în sectorul vegetal fermierilor activi care cultivă:

a) soia;

b) lucernă;

c) mazăre boabe pentru industrializare;

d) fasole boabe pentru industrializare;

e) cânepă pentru ulei și fibre;

f) orez;

g) sămânță de cartof;

h) hamei;

i) sfeclă de zahăr;

j) tomate pentru industrializare cultivate în câmp;

k) castraveți pentru industrializare cultivați în câmp;

l) legume cultivate în sere — tomate, castraveți, ardei, varză pentru consum în stare proaspătă și castraveți pentru industrializare;

m) legume cultivate în solare — tomate, castraveți, ardei, varză și vinete pentru consum în stare proaspătă și castraveți pentru industrializare;

n) prune pentru industrializare;

o) mere pentru industrializare;

p) cireșe și vișine pentru industrializare;

q) caise și zarzăre pentru industrializare;

r) cartof timpuriu pentru industrializare.

(2) Pentru a beneficia de sprijinul cuplat fermierii activi trebuie să îndeplinească condițiile generale de acordare a plăților prevăzute la cap. II, condițiile de la art. 33, la care se adaugă condițiile specifice fiecărui tip de sprijin.

(3) În cazul în care cultura pentru care se solicită sprijinul cuplat face parte dintr-o parcelă cu mai multe culturi, cultura pentru care se solicită sprijinul cuplat trebuie să îndeplinească cerința privind suprafața minimă eligibilă, conform art. 8 alin. (1) lit. c) din ordonanță. În cazul sprijinului cuplat de la alin. (1) lit. l) și m) dimensiunea minimă a parcelei este de 0,1 ha, indiferent de numărul de culturi cultivate pe aceasta.

(4) Verificarea realizării producției minime anuale se face prin raportarea cantității livrate la suprafața parcelelor solicitate în cererea unică de plată pentru sprijinul cuplat la cultura respectivă.

(5) Verificarea utilizării seminței certificate se face prin raportarea cantității de sămânță utilizată, înscrisă în factura de achiziție a seminței sau în adeverința eliberată de fabrica de zahăr cu care fermierul a încheiat contractul de producere a sfeclei de zahăr sau în avizul de expediție al seminței de soia eliberat de deținătorul soiului de soia către fermier, la suprafața parcelelor solicitate în cererea unică de plată pentru sprijinul cuplat la cultura respectivă, rezultat care se compară cu cantitățile minime de sămânță necesare la hectar, prevăzute în anexa nr. 4.

(6) Nerespectarea prevederilor de la alin. (4) și (5) atrage neeligibilitatea suprafețelor solicitate în cererea unică de plată pentru schemele de sprijin cuplat.

Art. 42. — (1) Sprijinul cuplat pentru cultura de soia se acordă fermierilor activi care fac dovada că:

a) realizează o producție anuală minimă de 1.300 kg boabe soia/ha;

b) valorifică o producție minimă de 1.300 kg boabe soia/ha pe bază de contract încheiat cu o unitate de industrializare a boabelor de soia, în scopul obținerii de șrot și ulei de soia sau soia integral extrudată, sau pe bază de contract comercial de vânzare a mărfii și/sau o utilizează în scopul furajării animalelor înscrise în RNE și a păsărilor pe care le dețin în fermă, prin prelucrarea producției cu instalații proprii de procesare a soiei sau pe bază de contract de prestări de servicii; sau

c) livrează, pe bază de aviz de expediție, deținătorului soiului minimum 1.300 kg sămânță certificată/ha, în cazul loturilor semincere, și prezintă factura fiscală pentru servicii multiplicare soia, emisă către deținătorul soiului, din care să reiasă ca i-a livrat minimum 1.300 kg sămânță certificată/ha;

d) utilizează, pentru cultura înființată începând cu anul de cerere 2016, sămânța certificată oficial din următoarele categorii: prebază, bază, certificată în conformitate cu: Legea nr. 266/2002 privind producerea, prelucrarea, controlul și certificarea calității, comercializarea semințelor și a materialului săditor, precum și testarea și înregistrarea soiurilor de plante, republicată, denumită în continuare *Legea nr. 266/2002*, Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 150/2010 privind comercializarea semințelor de plante oleaginoase și pentru fibre și Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 59/2011 pentru aprobarea procedurilor privind cerințele specifice pentru producerea, certificarea și comercializarea semințelor de cereale, plante oleaginoase și pentru fibre și plante furajere în România.

(2) Unitatea de industrializare prevăzută la alin. (1) lit. b) trebuie să fie înregistrată pentru siguranța alimentelor, potrivit prevederilor Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 111/2008 privind aprobarea Normei sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor privind procedura de înregistrare sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor a activităților de obținere și de vânzare directă și/sau cu amănuntul a produselor alimentare de origine animală sau nonanimală, precum și a activităților de producție, procesare, depozitare, transport și comercializare a produselor alimentare de origine nonanimală, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare *Ordinul ANSVSA nr. 111/2008*, sau autorizată/înregistrată potrivit prevederilor Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 109/2010 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind procedura de autorizare/înregistrare sanitară veterinară a unităților ce desfășoară activități în domeniul hranei pentru animale de fermă

și a mijloacelor de transport al hranei pentru animale de fermă, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Documentele doveditoare privind condițiile prevăzute la alin. (1) sunt următoarele:

a) note de intrare/recepție a furajelor de soia procesate pentru consumul cu animalele sau păsările pe care le deține în fermă;

b) factura de achiziție a instalației de procesare/contractul de închiriere/contractul de leasing al instalației de procesare sau contractul de prestări de servicii pentru producerea de furaje. În cazul în care fermierul nu mai deține factura de achiziționare a instalației de procesare, trebuie să prezinte extras din documentele contabile din ultimul an prin care dovedește că instalația este înregistrată ca mijloc fix. În cazul în care fermierul nu deține instalația de procesare a soiei, poate prezenta contractul de prestări de servicii încheiat cu o unitate de procesare a boabelor de soia;

c) contractul încheiat cu o unitate de procesare a boabelor de soia, în scopul obținerii de șrot și ulei de soia sau soia integral extrudată, și factura fiscală de vânzare sau fila/filele din carnetul de comercializare a produselor din sectorul agricol în cazul persoanelor fizice, pentru minimum 1.300 kg boabe soia/ha;

d) contractul comercial de vânzare a mărfii și factura fiscală de vânzare sau fila/filele din carnetul de comercializare a produselor din sectorul agricol, în cazul persoanelor fizice, pentru minimum 1.300 kg boabe soia/ha vândută;

e) factura fiscală de achiziție a semințelor și documentul oficial de certificare a lotului de sămânță sau Buletinul de analiză oficială, cu mențiunea „sămânță admisă pentru însămânțare”, sau Buletinul de analiză oficială cu mențiunea „Necesar propriu” și „Interzisă comercializarea” sau documentul de calitate și conformitate al furnizorului sau orice alt document echivalent documentelor menționate emis într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-o țară terță care are echivalență conform Deciziei Consiliului 2003/17/CE sau eticheta oficială care poate ține loc de document de calitate și conformitate. Cantitatea minimă de sămânță necesară la hectar este inclusă în anexa nr. 4;

f) în cazul loturilor semincere, prin excepție de la lit. a)–e), prezintă contractul de multiplicare a semințelor din categoriile biologice prebază, bază și certificată încheiat cu deținătorul de soiuri de soia înregistrate/în curs de înregistrare în Uniunea Europeană. Contractul de multiplicare trebuie să fie însoțit de următoarele documente: aviz de expediție de la deținătorul soiului către fermier în care trebuie să fie menționată cantitatea de soia livrată pentru însămânțare, procesul-verbal de însămânțare al fermierului în care trebuie să fie înscrisă suprafața însămânțată și documentul oficial de certificare a lotului de sămânță emis de inspectoratul teritorial pentru calitatea semințelor și materialului săditor de pe raza teritorială unde se multiplică sămânța. Cantitatea minimă de sămânță necesară la hectar este inclusă în anexa nr. 4.

(4) Termenul final de depunere la APIA a documentelor doveditoare prevăzute la alin. (3) este 31 martie a anului următor anului de cerere curent.

(5) Verificarea eligibilității, în cazul consumului în ferma proprie, se face inclusiv pe baza consumurilor de furaje normale pe specii de animale, prevăzute în anexa nr. 5, și a numărului mediu de animale înscrise în RNE și de păsări din fermă pe perioada anului de cerere.

Art. 43. — (1) Sprijinul cuplat pentru cultura de lucernă se acordă fermierilor activi care fac dovada că:

a) au realizat anual o producție minimă de 15 tone/ha masă verde sau 3,75 tone/ha fân;

b) au comercializat cel puțin producția minimă prevăzută la lit. a) pe baza contractului încheiat cu exploatații de creștere a animalelor înscrise în RNE și a facturii fiscale de vânzare sau a

filei/filelor din carnetul de comercializare a produselor din sectorul agricol, în cazul persoanelor fizice; sau

c) au consumat cu animalele pe care le dețin, înscrise în RNE, și/sau au stocat în vederea consumului cu acestea cel puțin producția minimă prevăzută la lit. a) obținută în fermă. Verificarea eligibilității se face pe baza consumurilor de furaje normate pe specii de animale, prevăzute în anexa nr. 5, și a dublului numărului mediu de animale din fermă pe perioada anului de cerere;

d) pentru cultura înființată începând cu anul de cerere 2016, trebuie să facă dovada că utilizează sămânța certificată, în conformitate cu Legea nr. 266/2002, cu Ordinul MADR nr. 155/2010 privind producerea în vederea comercializării și comercializarea semințelor de plante furajere și cu Ordinul MADR nr. 59/2011 pentru aprobarea procedurilor privind cerințele specifice pentru producerea, certificarea și comercializarea semințelor de cereale, plante oleaginoase și pentru fibre și plante furajere în România.

(2) Factura fiscală de achiziție a semințelor și documentul oficial de certificare a lotului de sămânță sau Buletinul de analiză oficială, cu mențiunea „sămânță admisă pentru însămânțare”, sau Buletinul de analiză oficială cu mențiunea „Necesar propriu” și „Interzisă comercializarea” sau documentul de calitate și conformitate al furnizorului sau orice alt document echivalent documentelor menționate emis într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-o țară terță care are echivalență conform Deciziei Consiliului 2003/17/CE sau eticheta oficială care poate ține loc de document de calitate și conformitate. Cantitățile minime de sămânță necesare la hectar sunt incluse în anexa nr. 4.

(3) Termenul final de depunere la APIA a documentelor doveditoare prevăzute la alin. (1) și (2) este 31 martie a anului următor anului de cerere curent.

Art. 44. — (1) Sprijinul cuplat pentru cultura de mazăre boabe pentru industrializare se acordă fermierilor activi care:

a) au încheiat contract anual cu o unitate de industrializare înregistrată pentru siguranța alimentelor;

b) livrează cantitatea minimă de 1,9 tone/ha mazăre boabe la o unitate de procesare înregistrată pentru siguranța alimentelor, potrivit prevederilor Ordinului ANSVSA nr. 111/2008;

c) fac dovada, pe bază de factură fiscală sau pe baza filei/filelor din carnetul de comercializare a produselor din sectorul agricol, în cazul persoanelor fizice, a comercializării producției contractate, dar nu mai puțin decât cantitatea prevăzută la lit. b);

d) începând cu anul de cerere 2016, trebuie să facă dovada că utilizează sămânța certificată însoțită de documentul oficial de calitate a seminței, în conformitate cu Legea nr. 266/2002 și cu Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 1.366/2005 pentru aprobarea regulilor și normelor tehnice privind producerea în vederea comercializării, controlul și certificarea calității și/sau comercializarea semințelor de legume, denumit în continuare *Ordinul nr. 1.366/2005*.

(2) Documentele doveditoare privind condițiile prevăzute la alin. (1) sunt următoarele:

a) contractul cu o unitate de industrializare înregistrată pentru siguranța alimentelor;

b) factura fiscală de livrare a producției contractate sau fila/filele din carnetul de comercializare a produselor din sectorul agricol, în cazul persoanelor fizice;

c) factura fiscală de achiziție a semințelor și documentul oficial de certificare a lotului de sămânță sau Buletinul de analiză oficială, cu mențiunea „sămânță admisă pentru însămânțare”, sau Buletinul de analiză oficială cu mențiunea „Necesar propriu” și „Interzisă comercializarea” sau documentul de calitate și conformitate al furnizorului sau orice alt document echivalent documentelor menționate emis într-un stat membru al Uniunii

Europene sau într-o țară terță care are echivalență conform Deciziei Consiliului 2003/17/CE sau eticheta oficială care poate ține loc de document de calitate și conformitate. Cantitățile minime de sămânță necesare la hectar sunt incluse în anexa nr. 4.

(3) Termenul final de depunere la APIA a documentelor doveditoare prevăzute la alin. (2) este 1 septembrie a anului de cerere.

(4) Procesatorii care cultivă mazăre boabe fac dovada procesării producției proprii, până la data de 1 noiembrie a anului de cerere, prin documente contabile interne.

Art. 45. — (1) Sprijinul cuplat pentru cultura de fasole boabe pentru industrializare se acordă fermierilor activi care:

a) au încheiat contract anual cu o unitate de industrializare înregistrată pentru siguranța alimentelor;

b) livrează cantitatea minimă de 0,85 tone/ha fasole boabe la o unitate de industrializare înregistrată pentru siguranța alimentelor, potrivit prevederilor Ordinului ANSVSA nr. 111/2008;

c) fac dovada, pe baza facturii fiscale sau a filei/filelor din carnetul de comercializare a produselor din sectorul agricol, în cazul persoanelor fizice, a comercializării producției contractate, dar nu mai puțin decât cantitatea prevăzută la lit. b);

d) începând cu anul de cerere 2016, fac dovada că utilizează sămânța certificată însoțită de documentul oficial de calitate a seminței, în conformitatea cu Legea nr. 266/2002 și cu Ordinul nr. 1.366/2005.

(2) Documentele doveditoare privind condițiile prevăzute la alin. (1) sunt următoarele:

a) contractul cu o unitate de industrializare înregistrată pentru siguranța alimentelor;

b) factura fiscală de livrare a producției contractate sau fila/filele din carnetul de comercializare a produselor din sectorul agricol, în cazul persoanelor fizice;

c) factura fiscală de achiziție a semințelor și documentul oficial de certificare a lotului de sămânță sau Buletinul de analiză oficială, cu mențiunea „sămânță admisă pentru însămânțare”, sau Buletinul de analiză oficială cu mențiunea „Necesar propriu” și „Interzisă comercializarea” sau documentul de calitate și conformitate al furnizorului sau orice alt document echivalent documentelor menționate emis într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-o țară terță care are echivalență conform Deciziei Consiliului 2003/17/CE sau eticheta oficială care poate ține loc de document de calitate și conformitate. Cantitățile minime de sămânță necesare la hectar sunt incluse în anexa nr. 4.

(3) Termenul final de depunere la APIA a documentelor doveditoare prevăzute la alin. (2) este 1 septembrie a anului de cerere.

(4) Procesatorii care cultivă fasole boabe fac dovada industrializării producției proprii, până la data de 1 noiembrie a anului de cerere, prin documente contabile interne.

Art. 46. — (1) Sprijinul cuplat pentru cultura de cânepă pentru ulei și fibră se acordă fermierilor activi care:

a) au încheiat contract cu unități de procesare autorizate aflate atât pe teritoriul României, cât și pe teritoriul altor state membre ale Uniunii Europene, pentru producția obținută;

b) fac dovada că au realizat o producție minimă de 600 kg semințe/ha sau 10.000 kg tulpini uscate/ha;

c) dețin autorizație de cultivare emisă de DAJ și respectă condițiile specifice privind cultivarea cânepii, conform legislației privind cultivarea plantelor ce conțin substanțe stupefiante și psihotrope. În conformitate cu legislația în vigoare, inspectoratele teritoriale pentru calitatea semințelor și a materialului săditor recoltează probele pentru determinarea conținutului de tetrahidrocannabinol (THC) la soiurile de cânepă cultivate și transmit Laboratorului Regional pentru Controlul Calității și Igienei Vinului Blaj probele preluate, însoțite de datele

de identificare ale producătorului agricol (numele și prenumele, codul numeric personal/codul unic de înregistrare, adresa) și datele de identificare ale suprafeței cultivate (dimensiunea, parcela/lotul), până la data de 15 septembrie a anului de recoltă. Laboratorul Regional pentru Controlul Calității și Igienei Vinului Blaj transmite MADR și APIA până la data de 1 noiembrie a anului de recoltă raportul cu privire la conținutul de THC al culturilor de cânepă pentru fibră, care include următoarele informații: conținutul de THC, împărțit în tranșe/gradări de 0,1%, procedura utilizată, precum și datele transmise de inspectoratele teritoriale pentru calitatea semințelor și a materialului săditor;

d) pentru cultura înființată începând cu anul de cerere 2016, trebuie să facă dovada că utilizează sămânță certificată, în conformitate cu Legea nr. 266/2002 și cu Ordinul MADR nr. 59/2011 pentru aprobarea procedurilor privind cerințele specifice pentru producerea, certificarea și comercializarea semințelor de cereale, plante oleaginoase și pentru fibre și plante furajere în România.

(2) Documentele doveditoare privind condițiile prevăzute la alin. (1) sunt următoarele:

a) contract cu unități de procesare autorizate aflate atât pe teritoriul României, cât și pe teritoriul altor state membre ale Uniunii Europene;

b) copie a documentului de autorizare ca procesator de cânepă, emis de autoritatea competentă a statului membru;

c) factura fiscală de livrare a producției, proces-verbal de recepție, bon fiscal sau fila/filele din carnetul de comercializare a produselor din sectorul agricol, în cazul persoanelor fizice, pentru cantitățile vândute, dar nu mai puțin decât cantitatea prevăzută la alin. (1) lit. b);

d) raportul cu privire la conținutul de THC al culturilor de cânepă pentru fibră, emis de Laboratorul Regional pentru Controlul Calității și Igienei Vinului Blaj, care include următoarele informații: conținutul de THC, împărțit în tranșe/gradări de 0,1%, procedura utilizată, precum și datele transmise de inspectoratele teritoriale pentru calitatea semințelor și a materialului săditor;

e) factura fiscală de achiziție a semințelor și documentul oficial de certificare a lotului de sămânță sau Buletinul de analiză oficială, cu mențiunea „sămânță admisă pentru însămânțare”, sau Buletinul de analiză oficială cu mențiunea „Necesar propriu” și „Interzisă comercializarea” sau documentul de calitate și conformitate al furnizorului sau orice alt document echivalent documentelor menționate emis într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-o țară terță care are echivalență conform Deciziei Consiliului 2003/17/CE sau eticheta oficială care poate ține loc de document de calitate și conformitate. Cantitățile minime de sămânță necesare la hectar sunt incluse în anexa nr. 4;

f) copie de pe autorizația de cultivare emisă de DAJ.

(3) Termenul de depunere la APIA a documentelor doveditoare prevăzute la alin. (2) este 1 noiembrie a anului de cerere.

Art. 47. — (1) Sprijinul cuplat pentru cultura de orez se acordă cultivatorilor de orez, fermieri activi, care:

a) fac dovada, pe bază de factură fiscală, a comercializării unei producții minime de 4.500 kg/ha orez;

b) pentru cultura înființată începând cu anul de cerere 2016, trebuie să facă dovada că utilizează sămânță certificată, în conformitate cu Legea nr. 266/2002. Factura fiscală de achiziție a semințelor și documentul oficial de certificare a lotului de sămânță sau Buletinul de analiză oficială, cu mențiunea „sămânță admisă pentru însămânțare”, sau Buletinul de analiză oficială cu mențiunea „Necesar propriu” și „Interzisă comercializarea” sau documentul de calitate și conformitate al furnizorului sau orice alt document echivalent documentelor menționate emis într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-o țară terță care are echivalență conform Deciziei Consiliului

2003/17/CE privind echivalența inspecțiilor în câmp la culturile producătoare de semințe, efectuate în țări terțe, și echivalența semințelor produse în țări terțe, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Decizia Consiliului 2003/17/CE, sau eticheta oficială care poate ține loc de document de calitate și conformitate. Cantitățile minime de sămânță necesare la hectar sunt incluse în anexa nr. 4.

(2) Termenul de depunere la APIA a documentelor doveditoare prevăzute la alin. (1) este 15 noiembrie a anului de cerere.

Art. 48. — Sprijinul cuplat pentru cultura de sămânță de cartof se acordă fermierilor activi care:

a) au autorizații pentru producerea seminței de cartof pentru anul de cerere, eliberate de inspectoratul teritorial pentru calitatea semințelor și materialului săditor de pe raza teritorială în care își desfășoară activitatea, pe care le prezintă la APIA la depunerea cererii unice de plată;

b) valorifică minimum 20.200 kg sămânță de cartof/ha pe baza facturii fiscale sau a filei/filelor din carnetul de comercializare a produselor din sectorul agricol, în cazul persoanelor fizice, pe care le prezintă la APIA până la data de 15 mai a anului următor anului de cerere curent;

c) pentru cultura înființată începând cu anul de cerere 2016, trebuie să facă dovada că utilizează sămânță certificată în conformitate cu Legea nr. 266/2002 și cu Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 1.266/2005 pentru aprobarea Regulilor și normelor tehnice privind producerea în vederea comercializării, certificarea calității și comercializarea cartofului pentru sămânță, denumit în continuare *Ordinul nr. 1.266/2005*, prin factura fiscală de achiziție a seminței de cartof, pentru cantitatea corespunzătoare suprafeței declarate, însoțită de Autorizația pentru producerea cartofului de sămânță, vizată pentru anul curent de cerere, și documentul oficial de certificare a lotului de sămânță sau Buletinul de analiză oficială, cu mențiunea „sămânță admisă pentru însămânțare”, sau Buletinul de analiză oficială cu mențiunea „Necesar propriu” și „Interzisă comercializarea” sau Documentul de calitate și conformitate al furnizorului sau orice alt document echivalent documentelor menționate emis într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-o țară terță care are echivalență conform Deciziei Consiliului 2003/17/CE sau eticheta oficială care poate ține loc de document de calitate și conformitate. Acestea se prezintă la APIA la depunerea cererii unice de plată, împreună cu declarația de multiplicare. Cantitățile minime de sămânță necesare la hectar sunt incluse în anexa nr. 4.

Art. 49. — Sprijinul cuplat pentru cultura de hamei se acordă fermierilor activi care:

a) au încheiat un contract cu o fabrică de bere sau cu unități de procesare pentru scop farmaceutic;

b) solicitantul trebuie să înregistreze contractul de vânzare-cumpărare pentru producția de hamei la DAJ, respectiv a municipiului București. O copie a acestui contract se depune ulterior de către solicitant la centrul local/județean sau al municipiului București al APIA. Copia contractului menționat anterior se depune până la data de 15 octombrie a anului în care solicitantul depune cererea unică de plată. Contractele de vânzare-cumpărare trebuie să respecte prevederile art. 14 alin. (1) din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1.952/2005 privind organizarea comună a pieței în sectorul hameiului și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1.696/71, (CEE) nr. 1.037/72, (CEE) nr. 879/73 și (CEE) nr. 1.981/82;

c) fac dovada producției minime de 490 kg conuri uscate de hamei/ha prin proces-verbal de recepție încheiat între DAJ și fermier, care se depune la Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, până la data de 1 decembrie a anului de cerere.

Art. 50. — Sprijinul cuplat pentru cultura de sfeclă de zahăr se acordă fermierilor activi care:

a) dețin contract de producere a sfeclei de zahăr cu o fabrică de zahăr, conform modelului prevăzut în anexa la Acordul interprofesional pentru sfecla de zahăr, aprobat anual prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, înregistrat la DAJ, iar o copie a acestuia este depusă la APIA până la data de 1 octombrie a anului în curs. Contractul se vizează de reprezentantul desemnat al DAJ pe a cărei rază teritorială se află terenul cultivat numai dacă, pe baza verificărilor efectuate în perioada de vegetație, se constată respectarea condițiilor agrotehnice, suprafața culturii și asigurarea unei densități medii de cel puțin 6 plante/mp; rezultatul verificărilor se consemnează într-un proces-verbal de constatare semnat de reprezentanții DAJ, ai Federației cultivatorilor de sfeclă de zahăr și ai fabricii de zahăr, care se păstrează la DAJ. Lipsa vizei DAJ pe contract determină neeligibilitatea la plată pentru sprijinul cuplat;

b) fac dovada comercializării unei producții minime de 26.400 kg/ha, pe bază de factură fiscală pentru persoanele juridice și pe bază de adeverință eliberată de fabrica de zahăr pentru persoanele fizice, care se prezintă la APIA până la data de 31 ianuarie a anului următor anului de cerere curent;

c) pentru cultura înființată începând cu anul de cerere 2016, trebuie să facă dovada că utilizează sămânță certificată, în conformitate cu Legea nr. 266/2002. Documentul oficial de certificare a lotului de sămânță sau Buletinul de analiză oficială, cu mențiunea „sămânță admisă pentru însămânțare”, sau Buletinul de analiză oficială cu mențiunea „Necesar propriu” și „Interzisă comercializarea” sau documentul de calitate și conformitate al furnizorului sau orice alt document echivalent documentelor menționate emis într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-o țară terță care are echivalență conform Deciziei Consiliului 2003/17/CE sau eticheta oficială care poate ține loc de document de calitate și conformitate sau adeverința eliberată de fabrica de zahăr cu care fermierul a încheiat contractul de producere a sfeclei de zahăr se prezintă la APIA până la data de 31 ianuarie a anului următor anului de cerere curent. Cantitățile minime de sămânță necesare la hectar sunt incluse în anexa nr. 4.

Art. 51. — (1) Sprijinul cuplat pentru tomate destinate industrializării se acordă fermierilor activi care:

a) cultivă în câmp tomate;

b) prezintă la APIA până la data de 15 iunie a anului de cerere contractul/contractele încheiate/încheiate cu o unitate de procesare înregistrată pentru siguranța alimentelor;

c) livrează cantitatea minimă de 30 tone/ha tomate la o unitate de industrializare înregistrată pentru siguranța alimentelor, potrivit prevederilor Ordinului ANSVSA nr. 111/2008;

d) fac dovada valorificării producției contractate, pe baza facturii fiscale sau a filei/filelor din carnetul de comercializare a produselor din sectorul agricol, în cazul persoanelor fizice, a unei cantități cel puțin egale cu cea prevăzută la lit. c), până la data de 1 noiembrie a anului de cerere;

e) unitățile de industrializare care cultivă tomate fac dovada procesării producției proprii, prin documente contabile interne, până la data de 1 noiembrie a anului de cerere.

(2) Pentru cultura înființată începând cu anul de cerere 2016, fermierii trebuie să facă dovada că utilizează sămânță certificată oficial, precum și categorie standard, în conformitate cu Legea nr. 266/2002, cu Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 1.269/2005 pentru aprobarea Regulilor și normelor tehnice privind producerea, controlul calității și/sau comercializarea materialului de înmulțire și plantare legumicol, altul decât semințele, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare *Ordinul MAPDR nr. 1.269/2005*, și cu *Ordinul MAPDR nr. 1.366/2005*.

(3) Pentru cultura înființată începând cu anul de cerere 2016, fermierii trebuie să facă dovada că utilizează sămânță certificată. În anul 2016 procentul din sămânța certificată autohtonă utilizată este de minimum 5% din norma de semănat pe hectar. Se consideră sămânță autohtonă sămânța certificată în conformitate cu legislația în vigoare în domeniul calității semințelor, produsă pe teritoriul României din soiuri înregistrate în Catalogul oficial al soiurilor de plante de cultură din România, în anul de cerere respectiv.

(4) Factura fiscală de achiziție a semințelor și documentul oficial de certificare a lotului de sămânță sau Buletinul de analiză oficială, cu mențiunea „sămânță admisă pentru însămânțare”, sau Buletinul de analiză oficială cu mențiunea „Necesar propriu” și „Interzisă comercializarea” sau Documentul de calitate și conformitate al furnizorului sau orice alt document echivalent documentelor menționate emis într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-o țară terță care are echivalență conform Deciziei Consiliului 2003/17/CE sau eticheta oficială care poate ține loc de document de calitate și conformitate se prezintă la APIA până la data de 1 noiembrie a anului de cerere. Documentele care atestă calitatea semințelor certificate autohtone se vizează în prealabil de inspectoratul teritorial pentru calitatea semințelor și materialului săditor de pe raza teritorială în care fermierul își desfășoară activitatea sau de Laboratorul central pentru calitatea semințelor și materialului săditor. Cantitățile minime de sămânță necesare la hectar sunt incluse în anexa nr. 4.

Art. 52. — (1) Sprijinul cuplat pentru castraveți destinați industrializării se acordă fermierilor activi care:

a) cultivă în câmp castraveți;

b) prezintă la APIA până la data de 15 iunie a anului de cerere contractul/contractele încheiate/încheiate cu o unitate de industrializare înregistrată pentru siguranța alimentelor;

c) fac dovada valorificării producției contractate, pe baza facturii fiscale sau a filei/filelor din carnetul de comercializare a produselor din sectorul agricol, în cazul persoanelor fizice, până la data de 1 noiembrie a anului de cerere;

d) livrează cantitatea minimă de 12 tone/ha castraveți la o unitate de industrializare înregistrată pentru siguranța alimentelor, potrivit prevederilor Ordinului ANSVSA nr. 111/2008;

e) unitățile de industrializare care cultivă castraveți fac dovada procesării producției proprii, prin documente contabile interne, până la data de 1 noiembrie a anului de cerere.

(2) Pentru cultura înființată începând cu anul de cerere 2016, fermierii trebuie să facă dovada că utilizează sămânță certificată oficial, precum și categorie standard, în conformitate cu Legea nr. 266/2002, cu Ordinul MAPDR nr. 1.269/2005 și cu Ordinul MAPDR nr. 1.366/2005.

(3) În anul 2016 procentul din sămânța certificată autohtonă utilizată este de minimum 5% din norma de semănat pe hectar. Se consideră sămânță autohtonă sămânța certificată în conformitate cu legislația în vigoare în domeniul calității semințelor, produsă pe teritoriul României din soiuri înregistrate în Catalogul oficial al soiurilor de plante de cultură din România, în anul de cerere respectiv.

(4) Factura fiscală de achiziție a semințelor și documentul oficial de certificare a lotului de sămânță sau Buletinul de analiză oficială, cu mențiunea „sămânță admisă pentru însămânțare”, sau Buletinul de analiză oficială cu mențiunea „Necesar propriu” și „Interzisă comercializarea” sau Documentul de calitate și conformitate al furnizorului sau orice alt document echivalent documentelor menționate emis într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-o țară terță care are echivalență conform Deciziei Consiliului 2003/17/CE sau eticheta oficială care poate ține loc de document de calitate și conformitate se prezintă la APIA până la data de 1 noiembrie a anului de cerere. Documentele care atestă calitatea semințelor certificate

autohtone se vizează în prealabil de inspectoratul teritorial pentru calitatea semințelor și materialului săditor de pe raza teritorială în care fermierul își desfășoară activitatea sau de Laboratorul central pentru calitatea semințelor și materialului săditor. Cantitățile minime de sămânță necesare la hectar sunt incluse în anexa nr. 4.

Art. 53. — (1) Sprijinul cuplat pentru legume cultivate în seră se acordă fermierilor activi, pentru următoarele culturi:

- a) tomate pentru consum în stare proaspătă;
- b) castraveți pentru consum în stare proaspătă sau destinați industrializării;
- c) ardei pentru consum în stare proaspătă;
- d) varză pentru consum în stare proaspătă.

(2) Sprijinul cuplat pentru culturile prevăzute la alin. (1) se acordă fermierilor activi care fac dovada comercializării următoarelor cantități minime anuale pe hectarul cultivat, în funcție de legumele cultivate, pe baza facturii fiscale sau a filei/filelor din carnetul de comercializare a produselor din sectorul agricol, în cazul persoanelor fizice:

- a) 85 tone la tomate pentru consum în stare proaspătă;
- b) 65 tone la castraveți pentru consum în stare proaspătă;
- c) 50 tone la castraveți destinați industrializării pentru care trebuie să aibă un contract încheiat cu o unitate de industrializare înregistrată pentru siguranța alimentelor, potrivit prevederilor Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 111/2008;
- d) 29 tone la ardei pentru consum în stare proaspătă;
- e) 46 tone la varză pentru consum în stare proaspătă.

(3) Pentru cultura înființată începând cu anul de cerere 2016, fermierii trebuie să facă dovada că utilizează sămânța certificată oficial, precum și categorie standard, în conformitate cu Legea nr. 266/2002, cu Ordinul MAPDR nr. 1.269/2005 și cu Ordinul MAPDR nr. 1.366/2005.

(4) În anul 2016 procentul din sămânța certificată autohtonă utilizată este de minimum 5% din norma de semănat pe hectar pentru fiecare specie în parte. Se consideră sămânță autohtonă sămânța certificată în conformitate cu legislația în vigoare în domeniul calității semințelor, produsă pe teritoriul României din soiuri înregistrate în Catalogul oficial al soiurilor de plante de cultură din România, în anul de cerere respectiv.

(5) Documentul oficial de certificare a lotului de sămânță sau Buletinul de analiză oficială, cu mențiunea „sămânță admisă pentru însămânțare”, sau Buletinul de analiză oficială cu mențiunea „Necesar propriu” și „Interzisă comercializarea” sau documentul de calitate și conformitate al furnizorului sau orice alt document echivalent documentelor menționate emis într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-o țară terță care are echivalență conform Deciziei Consiliului 2003/17/CE sau eticheta oficială care poate ține loc de document de calitate și conformitate, contractul încheiat cu o fabrică procesatoare și factura fiscală, se depune la APIA până la data de 1 februarie a anului următor anului de cerere curent.

(6) Unitățile de industrializare care cultivă castraveți în sere proprii fac dovada procesării producției proprii, până la data de 1 noiembrie a anului de cerere, prin documente contabile interne.

(7) Nu sunt eligibile la plată suprafețele de sere în care legumele nu sunt cultivate pe pământ.

Art. 54. — (1) Sprijinul cuplat pentru legume cultivate în solare se acordă fermierilor activi, pentru următoarele culturi:

- a) tomate pentru consum în stare proaspătă;
- b) castraveți pentru consum în stare proaspătă;
- c) castraveți destinați industrializării;
- d) ardei pentru consum în stare proaspătă;
- e) varză pentru consum în stare proaspătă;
- f) vinete pentru consum în stare proaspătă.

(2) Sprijinul cuplat pentru culturile prevăzute la alin. (1) se acordă fermierilor care fac dovada comercializării următoarelor cantități minime anuale pe hectarul cultivat, în funcție de legumele cultivate, pe baza facturii fiscale sau a filei/filelor din carnetul de comercializare a produselor din sectorul agricol, în cazul persoanelor fizice:

- a) 32 tone la tomate pentru consum în stare proaspătă;
- b) 30 tone la castraveți pentru consum în stare proaspătă și/sau procesare. În cazul castraveților destinați procesării să aibă un contract încheiat cu o unitate de industrializare înregistrată pentru siguranța alimentelor potrivit prevederilor Ordinului ANSVSA nr. 111/2008;
- c) 16 tone la ardei pentru consum în stare proaspătă;
- d) 22 tone la varză pentru consum în stare proaspătă;
- e) 20 tone la vinete pentru consum în stare proaspătă.

(3) Pentru cultura înființată începând cu anul de cerere 2016, fermierii trebuie să facă dovada că utilizează sămânța și hibridi autohtoni certificate oficial, precum și categorie standard, în conformitate cu Legea nr. 266/2002, cu Ordinul MAPDR nr. 1.269/2005 și cu Ordinul MAPDR nr. 1.366/2005.

(4) În anul 2016 procentul din sămânța certificată autohtonă utilizată este de minimum 5% din norma de semănat pe hectar pentru fiecare specie în parte. Se consideră sămânță autohtonă sămânța certificată în conformitate cu legislația în vigoare în domeniul calității semințelor, produsă pe teritoriul României din soiuri înregistrate în Catalogul oficial al soiurilor de plante de cultură din România, în anul de cerere respectiv.

(5) Documentul oficial de certificare a lotului de sămânță sau Buletinul de analiză oficială, cu mențiunea „sămânță admisă pentru însămânțare”, sau Buletinul de analiză oficială cu mențiunea „Necesar propriu” și „Interzisă comercializarea” sau documentul de calitate și conformitate al furnizorului sau orice alt document echivalent documentelor menționate emis într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-o țară terță care are echivalență conform Deciziei Consiliului 2003/17/CE sau eticheta oficială care poate ține loc de document de calitate și conformitate, contractul încheiat cu o unitate de industrializare și factura fiscală, se depune la APIA până la data de 1 februarie a anului următor anului de cerere curent. Documentele care atestă calitatea semințelor certificate autohtone se vizează în prealabil de inspectoratul teritorial pentru calitatea semințelor și materialului săditor de pe raza teritorială în care fermierul își desfășoară activitatea sau de Laboratorul central pentru calitatea semințelor și materialului săditor. Cantitățile minime de sămânță necesare la hectar sunt incluse în anexa nr. 4.

(6) Nu sunt eligibile la plată suprafețele de solare în care legumele nu sunt cultivate pe pământ.

Art. 55. — Sprijinul cuplat pentru prune destinate industrializării pentru obținerea de produse alimentare nonalcoolice se acordă fermierilor activi care:

- a) exploatează livezi de pruni;
- b) fac dovada comercializării a unei producții minime de 5,6 tone/ha, pe bază de contract cu o unitate de industrializare înregistrată pentru siguranța alimentelor, potrivit prevederilor Ordinului ANSVSA nr. 111/2008, pe care îl prezintă la APIA împreună cu factura fiscală sau fila/filele din carnetul de comercializare a produselor din sectorul agricol, în cazul persoanelor fizice, până la data de 1 noiembrie a anului de cerere;

c) unitățile de industrializare care exploatează suprafețe cu livezi de pruni fac dovada industrializării producției proprii prevăzute la lit. b), până la data de 1 noiembrie a anului de cerere, prin documente contabile interne.

Art. 56. — Sprijinul cuplat pentru mere destinate industrializării pentru obținerea de produse alimentare nonalcoolice se acordă fermierilor care:

- a) exploatează livezi de meri;

b) fac dovada comercializării unei producții minime de 7,8 tone/ha, pe bază de contract cu o unitate de industrializare înregistrată pentru siguranța alimentelor, potrivit prevederilor Ordinului ANSVSA nr. 111/2008, pe care îl prezintă la APIA împreună cu factura fiscală sau cu fila/filele din carnetul de comercializare a produselor din sectorul agricol, în cazul persoanelor fizice, până la data de 1 decembrie a anului de cerere;

c) unitățile de industrializare care exploatează suprafețe cu livezi de meri fac dovada procesării producției proprii prevăzute la lit. b), până la data de 1 decembrie a anului de cerere, prin documente contabile interne.

Art. 57. — Sprijinul cuplat pentru cireșe și vișine destinate industrializării pentru obținerea de produse alimentare nonalcoolice se acordă fermierilor care:

a) exploatează livezi de cireși și vișini;

b) fac dovada comercializării unei producții minime de 4,4 tone/ha, pe bază de contract cu o unitate de industrializare înregistrată pentru siguranța alimentelor, potrivit prevederilor Ordinului ANSVSA nr. 111/2008, pe care îl prezintă la APIA împreună cu factura fiscală sau cu fila/filele din carnetul de comercializare a produselor din sectorul agricol, în cazul persoanelor fizice, până la data de 1 octombrie a anului de cerere;

c) unitățile de industrializare care exploatează suprafețe cu livezi de cireși și/sau vișini fac dovada procesării producției proprii prevăzute la lit. b), până la data de 1 octombrie a anului de cerere, prin documente contabile interne.

Art. 58. — Sprijinul cuplat pentru caise și zarzări destinate industrializării pentru obținerea de produse alimentare nonalcoolice se acordă fermierilor care:

a) exploatează livezi de caiși și zarzări;

b) fac dovada comercializării unei producții minime de 4,7 tone/ha, pe bază de contract cu o unitate de industrializare înregistrată pentru siguranța alimentelor, potrivit prevederilor Ordinului ANSVSA nr. 111/2008, pe care îl prezintă la APIA împreună cu factura fiscală sau cu fila/filele din carnetul de comercializare a produselor din sectorul agricol, în cazul persoanelor fizice, până la data de 1 septembrie a anului de cerere;

c) unitățile de industrializare care exploatează suprafețe cu livezi de caiși și/sau zarzări fac dovada procesării producției proprii prevăzute la lit. b), până la data de 1 septembrie a anului de cerere, prin documente contabile interne.

Art. 59. — (1) Sprijinul cuplat pentru cultura de cartofi timpurii, semitimpurii și de vară pentru industrializare se acordă fermierilor activi care:

a) cultivă cartofi timpurii, semitimpurii și de vară pentru industrializare;

b) fac dovada comercializării unei producții minime de 12,5 tone/ha, pe bază de contract cu o unitate de procesare înregistrată pentru siguranța alimentelor, potrivit prevederilor Ordinului ANSVSA nr. 111/2008, pe care îl prezintă la APIA împreună cu factura fiscală până la data de 1 octombrie a anului de cerere;

c) fac dovada comercializării producției contractate, pe baza facturii fiscale sau a filei/filelor din carnetul de comercializare a produselor din sectorul agricol, în cazul persoanelor fizice, care se depun la APIA până la data de 30 octombrie a anului de cerere.

(2) Pentru cultura înființată începând cu anul de cerere 2016, fermierii trebuie să facă dovada că utilizează sămânța certificată oficial din categoriile Prebază, Bază și Certificată, în conformitate cu Legea nr. 266/2002 și cu Ordinul nr. 1.266/2005.

(3) Documentul oficial de certificare a lotului de sămânță sau Buletinul de analiză oficială cu mențiunea „sămânță admisă” pentru însămânțare sau Buletinul de analiză oficială cu mențiunea „Necesar propriu” și „Interzisă comercializarea” sau Documentul de calitate și conformitate al furnizorului sau orice

alt document echivalent documentelor menționate emis într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-o țară terță care are echivalență conform Deciziei Consiliului 2003/17/CE sau eticheta oficială care poate ține loc de document de calitate și conformitate se prezintă la APIA până la data de 1 august a anului de cerere. Cantitățile minime de sămânță necesare la hectar sunt incluse în anexa nr. 4.

Art. 60. — (1) În situația în care solicitantul sprijinului cuplat în sectorul vegetal este membru al unui/unei grup/organizații de producători recunoscut(e) de MADR, actele doveditoare ale cantității livrate prin intermediul grupului/organizației sunt:

a) pentru persoanele fizice, fila/filele din carnetul de comercializare a produselor din sectorul agricol;

b) pentru persoanele juridice, inclusiv PFA, II, IF, copia facturii emise către grup.

(2) Solicitanții menționați la alin. (1) mai prezintă și:

a) adeverință prin fac dovada că sunt membri ai grupului/organizației de producători prin care valorifică producția;

b) copia contractului încheiat între grup/organizație și cumpărător.

CAPITOLUL IX

Ajutoare naționale tranzitorii în sectorul zootehnic

Art. 61. — În sectorul zootehnic se acordă ajutoare naționale tranzitorii, denumite în continuare *ANTZ*, așa cum sunt prevăzute la art. 1 alin. (3) și art. 12 din ordonanță.

Art. 62. — *ANTZ* se acordă fermierilor crescători de animale din speciile bovine, ovine/caprine, înscrși în evidența APIA cu cod unic de identificare, în funcție de criteriile de eligibilitate, pentru următoarele scheme:

a) schemă decuplată de producție, specia bovine, în sectorul lapte;

b) schemă decuplată de producție, specia bovine, în sectorul carne;

c) schemă cuplată de producție, speciile ovine/caprine.

Art. 63. — (1) *ANTZ* pentru schema prevăzută la art. 62 lit. a) se acordă fermierilor crescători de bovine, care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) la data solicitării *ANTZ* exploatația să fie înregistrată în RNE în care există cel puțin un animal identificat și înregistrat în conformitate cu legislația sanitară veterinară în vigoare din speciile bovine, ovine, caprine și/sau suine;

b) pentru anul de cerere 2015, solicitantul să fie înregistrat în sistemul de administrare a cotelor de lapte în anul de cotă 2014—2015;

c) solicitantul să fi livrat și/sau vândut direct o cantitate de minimum 3 tone de lapte în anul de cotă de referință 2012—2013;

d) să dețină registrul individual al exploatației, completat și actualizat, în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.760/2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului, denumit în continuare *Regulamentul (CE) nr. 1.760/2000*.

(2) Plata *ANTZ* pentru schema prevăzută la art. 62 lit. a) se acordă pe cantitatea de lapte produsă și înregistrată la livrări și/sau vânzări directe în sistemul de administrare a cotelor de lapte în anul de cotă 2012—2013.

Art. 64. — (1) Pentru fermierii crescători de bovine nou-înregistrați în sistemul de administrare a cotelor de lapte în anul de cotă 2013—2014, plata *ANTZ* pentru schema prevăzută la art. 62 lit. a) se acordă fermierilor care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) la data solicitării *ANTZ* exploatația să fie înregistrată în RNE în care există cel puțin un animal identificat și înregistrat în conformitate cu legislația sanitară veterinară în vigoare din speciile bovine, ovine, caprine și/sau suine;

b) solicitantul să fi livrat și/sau vândut direct o cantitate de minimum 3 tone de lapte în anul de cotă 2013—2014;

c) pentru anul de cerere 2015, solicitantul să fie înregistrat în sistemul de administrare a cotelor de lapte în anul de cotă 2014—2015;

d) să dețină registrul individual al exploatației, completat și actualizat, în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.760/2000.

(2) Pentru fermierii crescători de bovine nou-înregistrați în sistemul de administrare a cotelor de lapte în anul de cotă 2014—2015, plata ANTZ pentru schema prevăzută la art. 62 lit. a) se acordă fermierilor care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) la data solicitării ANTZ exploatația să fie înregistrată în RNE în care există cel puțin un animal identificat și înregistrat în conformitate cu legislația sanitară veterinară în vigoare din speciile bovine, ovine, caprine și/sau suine;

b) solicitantul să fi livrat și/sau vândut direct o cantitate de minimum 3 tone de lapte în anul de cotă 2014—2015;

c) să dețină registrul individual al exploatației, completat și actualizat, în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.760/2000.

Art. 65. — (1) ANTZ pentru schema prevăzută la art. 62 lit. b) se acordă fermierilor care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) dețin un efectiv de minimum 3 capete bovine cu vârsta de minimum 16 luni la data de referință 31 ianuarie 2013 înregistrate în RNE;

b) la data solicitării ANTZ exploatația este înregistrată în RNE în care există cel puțin un animal identificat și înregistrat în conformitate cu legislația sanitară veterinară în vigoare din speciile bovine, ovine, caprine și/sau suine;

c) să dețină registrul individual al exploatației, completat și actualizat, în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.760/2000.

(2) Plata ANTZ pentru schema prevăzută la art. 62 lit. b) se acordă pentru minimum 3 capete bovine cu vârsta de minimum 16 luni, precum și pentru tineretul bovin mascul și/sau femel cu vârsta de minimum 7 luni, existent în exploatație la data de referință.

(3) Pentru exploatațiile înființate în perioada 1 februarie 2013 — 17 aprilie 2014, plata ANTZ pentru schema prevăzută la art. 62 lit. b) se acordă în mod corespunzător cu prevederile alin. (2) fermierilor care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) dețin un efectiv de minimum 3 capete bovine cu vârsta de minimum 16 luni la data de 17 aprilie 2014 înregistrate în RNE;

b) la data solicitării ANTZ exploatația să fie înregistrată în RNE în care există cel puțin un animal identificat și înregistrat în conformitate cu legislația sanitară veterinară în vigoare din speciile bovine, ovine, caprine și/sau suine;

c) să dețină registrul individual al exploatației, completat și actualizat, în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.760/2000.

(4) Pentru exploatațiile înființate în perioada 18 aprilie 2014 — 31 martie 2015, plata ANTZ pentru schema prevăzută la art. 62 lit. b) se acordă în mod corespunzător cu prevederile alin. (2) fermierilor care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) dețin un efectiv minimum de 3 capete bovine cu vârsta de minimum 16 luni la data de 31 martie 2015 înregistrate în RNE;

b) la data solicitării ANTZ exploatația să fie înregistrată în RNE în care există cel puțin un animal identificat și înregistrat în conformitate cu legislația sanitară veterinară în vigoare din speciile bovine, ovine, caprine și/sau suine;

c) să dețină registrul individual al exploatației, completat și actualizat, în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.760/2000.

Art. 66. — ANTZ pentru schema prevăzută la art. 62 lit. c) se acordă fermierilor crescători de ovine/caprine, pentru femelele de ovine și/sau femelele de caprine identificate conform legislației în domeniu care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) efectivul din exploatația înregistrată în RNE să fie de minimum 50 de capete de femele ovine/25 de capete de femele caprine, care au împlinit vârsta de minimum un an la data de 31 martie a anului în care se depune cererea unică de plată;

b) la data solicitării ANTZ efectivul de femele ovine/femele caprine pentru care se solicită ANTZ să fie înscris în RNE;

c) efectivul de femele ovine/femele caprine pentru care se solicită ANTZ să fie menținut în exploatație la adresa și/sau locația menționată în cerere pe perioada de reținere de 100 de zile de la data-limită de depunere a cererii unice de plată;

d) să dețină registrul individual al exploatației, completat și actualizat, în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 21/2004 al Consiliului de stabilire a unui sistem de identificare și de înregistrare a animalelor din speciile ovină și caprină și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.782/2003 și a Directivelor 92/102/CEE și 64/432/CEE, denumit în continuare *Regulamentul (CE) nr. 21/2004*.

Art. 67. — Toți fermierii care solicită ANTZ trebuie să prezinte adeverința emisă de către medicul veterinar de liberă practică împuternicit, care atestă că toate bovinele, ovinele și caprinele din exploatație, identificate și înregistrate, detaliate pe crotalii, sunt cuprinse în Programul acțiunilor de supraveghere, prevenire, control și eradicare a bolilor la animale, a celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului, de identificare și înregistrare a bovinelor, suinelor, ovinelor și caprinelor, iar acțiunile prevăzute sunt efectuate la zi.

Art. 68. — (1) Documentele specifice care însoțesc cererea unică de plată pentru schema prevăzută la art. 62 lit. a) și b) sunt:

a) copia de pe pașaportul fiecărui animal pentru care se solicită ANTZ/copie de pe documentele care atestă ieșirile din efectiv, după caz, pentru schema prevăzută la art. 62 lit. b), în cazul exploatațiilor înființate, prevăzute la art. 64 alin. (4) și/sau pentru care nu s-a solicitat/beneficiat de primă în anii 2013 și 2014;

b) copia de pe dovada de înregistrare a solicitantului în sistemul de administrare a cotelor de lapte în anul de cotă 2014—2015, pentru fermierii care au solicitat ANTZ pentru schema prevăzută la art. 62 lit. a), precum și a cantităților de lapte livrate și/sau vândute direct, în cazul fermierilor nou-înregistrați în sistemul de administrare a cotelor de lapte prevăzuți la art. 64 alin. (2) sau care nu au depus cereri în anii 2013 și 2014;

c) adeverința prin care se recunoaște statutul de crescător de bovine al solicitantului eliberată de către o organizație a crescătorilor de bovine, legal constituită, cu reprezentativitate națională sau de către o asociație a crescătorilor de bovine, legal constituită, afiliată la o organizație a crescătorilor de bovine cu reprezentativitate națională. Adeverința se eliberează gratuit, indiferent dacă solicitantul este membru sau nu al organizației/asociației respective.

(2) Documentul specific care însoțește cererea unică de plată pentru schema prevăzută la art. 62 lit. c) este adeverința prin care se recunoaște statutul de crescător de ovine/caprine al solicitantului, eliberată de către asociațiile crescătorilor de ovine/caprine legal constituite, afiliate la o federație a crescătorilor de ovine/caprine organizată la nivel național. Adeverința se eliberează gratuit, indiferent dacă solicitantul este membru sau nu al federației/asociației respective.

CAPITOLUL X

Sprijin cuplat în sectorul zootehnic

Art. 69. — În sectorul zootehnic se acordă sprijin cuplat, denumit în continuare SCZ, așa cum este prevăzut la art. 1 alin. (2) lit. e) din ordonanță.

Art. 70. — SCZ se acordă fermierilor activi, crescători de animale din speciile bovine, ovine/caprine și crescătorilor de viermi de mătase, în funcție de efectivul de animale/număr cutii ouă viermi solicitat de beneficiar, din următoarele categorii:

a) bivolițe de lapte;

b) ovine;

c) caprine;

d) taurine din rase de carne și metișii acestora. Categoriile de animale sunt prevăzute pe grupe la art. 74 alin. (2) din prezentul ordin;

e) vaci de lapte;

f) viermi de mătase.

Art. 71. — SCZ pentru creșterea bivolițelor de lapte prevăzut la art. 70 lit. a) se acordă fermierilor activi care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) solicită SCZ pentru un efectiv de maximum 100 de capete de bivolițe de lapte, inclusiv, pe beneficiar, în exploatații cu cod ANSVSA;

b) solicitanții cu un efectiv mai mare de 100 de capete de bivolițe de lapte beneficiază de SCZ calculat la nivelul a maximum 100 de capete de bivolițe de lapte;

c) bivolițele de lapte pentru care se solicită SCZ trebuie menținute, pe o perioadă de reținere de 6 luni de la data-limită de depunere a cererii unice de plată, la adresa exploatației și/sau locației menționate în cerere;

d) bivolițele de lapte din exploatație pentru care beneficiarul solicită SCZ trebuie să fie identificate și înregistrate în RNE;

e) să dețină registrul individual al exploatației, completat și actualizat, în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.760/2000;

f) bivolițele de lapte pentru care se solicită SCZ trebuie să fie înscrise în Registrul genealogic al rasei.

Art. 72. — SCZ pentru creșterea ovinelor prevăzut la art. 70 lit. b) se acordă fermierilor activi care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) solicită SCZ pentru un efectiv de minimum 150 și maximum 600 de capete de femele ovine și/sau berbeci de reproducție, inclusiv, pe beneficiar, în exploatații cu cod ANSVSA, care au vârsta de minimum un an la data de 31 martie a anului de solicitare a SCZ;

b) solicitanții cu un efectiv mai mare de 600 de capete de femele ovine și/sau berbeci de reproducție beneficiază de SCZ calculat la nivelul a maximum 600 de capete de femele ovine și/sau berbeci de reproducție;

c) femelele ovine și/sau berbecii de reproducție din exploatație, pentru care beneficiarul solicită SCZ, să aibă vârsta de maximum 8 ani pentru femele și, respectiv, 6 ani pentru berbecii de reproducție la data-limită de depunere a cererii unice de plată;

d) efectivul de animale pentru care se solicită SCZ trebuie să fie identificat și înregistrat în RNE la data depunerii cererii;

e) să dețină registrul individual al exploatației, completat și actualizat, în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 21/2004;

f) femelele ovine și/sau berbecii de reproducție pentru care se solicită SCZ trebuie să fie menținuți, pe o perioadă de reținere de 100 de zile de la data-limită de depunere a cererilor unice de plată, la adresa exploatației și/sau locației, menționată în cerere;

g) femelele ovine și/sau berbecii de reproducție pentru care se solicită SCZ, începând cu anul de cerere 2016, trebuie să fie înscrși în Registrul genealogic al rasei;

h) animalele beneficiază de sprijinul cuplat în zootehnie astfel:

— o singură dată pentru berbecii de reproducție;

— anual pentru femelele ovine.

Art. 73. — SCZ pentru creșterea caprinelor prevăzut la art. 70 lit. c) se acordă fermierilor activi care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) solicită SCZ pentru un efectiv de minimum 50 și maximum 500 de capete de femele caprine și/sau țapi de reproducție, inclusiv, pe beneficiar, în exploatații cu cod ANSVSA, care au vârsta de minimum un an la data de 31 martie a anului de solicitare a SCZ;

b) solicitanții cu un efectiv mai mare de 500 de capete de femele caprine și/sau țapi de reproducție beneficiază de SCZ calculat la nivelul a maximum 500 de capete de femele caprine și/sau țapi de reproducție;

c) femelele caprine și/sau țapii de reproducție din exploatație pentru care beneficiarul solicită SCZ să aibă vârsta de maximum 8 ani femelele și, respectiv, 6 ani țapii de reproducție la data-limită de depunere a cererii de plată;

d) efectivul de animale pentru care se solicită SCZ trebuie să fie identificat și înregistrat în RNE la data depunerii cererii unice de plată;

e) să dețină registrul individual al exploatației, completat și actualizat, în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 21/2004;

f) femelele caprine și/sau țapii de reproducție pentru care se solicită SCZ trebuie să fie menținuți, pe o perioadă de reținere de 100 de zile de la data-limită de depunere a cererilor unice de plată, la adresa exploatației și/sau locației, menționată în cerere;

g) femelele caprine și/sau țapii de reproducție pentru care se solicită SCZ, începând cu anul de cerere 2016, trebuie să fie înscrși în Registrul genealogic al rasei;

h) animalele beneficiază de sprijinul cuplat în zootehnie astfel:

— o singură dată pentru țapii de reproducție;

— anual pentru femelele caprine.

Art. 74. — (1) SCZ pentru creșterea taurinelor din rase de carne și metișii acestora prevăzut la art. 70 lit. d) se acordă fermierilor activi care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) solicită SCZ pentru un efectiv de animale de minimum 10 și maximum 250 de capete taurine de carne, inclusiv, pe beneficiar, în exploatații cu cod ANSVSA, constituit, după caz, din:

(i) vaci din rase de carne; și/sau

(ii) vaci metise cu rase de carne; și/sau

(iii) tineret mascul și/sau femel din rase de carne; și/sau

(iv) tineret mascul și/sau femel metis cu rase de carne; și/sau

(v) tauri din rase de carne;

b) solicitanții cu un efectiv mai mare de 250 de capete taurine de carne beneficiază de SCZ calculat la nivelul a maximum 250 de capete taurine de carne;

c) tineretul mascul pentru care se solicită SCZ trebuie să aibă vârsta de maximum 25 de luni la data ieșirii din exploatație sau la data-limită de depunere a cererii unice de plată, după caz;

d) pentru tineretul femel până la prima fătare, dar nu mai târziu de vârsta de 32 de luni la data ieșirii din exploatație sau la data-limită de depunere a cererii unice de plată, după caz;

e) vacile de carne și/sau vacile metise cu rase de carne și/sau taurii de reproducție din exploatație pentru care beneficiarul solicită SCZ să aibă vârsta de maximum 12 ani vacile și de 6 ani taurii de reproducție la data-limită de depunere a cererii unice de plată;

f) efectivul de animale trebuie să fie identificat și înregistrat în RNE;

g) să dețină registrul individual al exploatației, completat și actualizat, în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.760/2000;

h) animalele pentru care se solicită SCZ trebuie să fie deținute de beneficiar cel puțin o perioadă de 8 luni de la data intrării în exploatație a acestora și până în momentul ieșirii/până la data depunerii cererii unice de plată, după caz, cu excepția vacilor din rase de carne și sau metise cu rase de carne care trebuie menținute, pe o perioadă de reținere de 6 luni de la data-limită de depunere a cererii unice de plată, la adresa exploatației și/sau locației menționată în cerere; momentul ieșirii din exploatație menționat anterior trebuie să fie cuprins între ziua următoare închiderii perioadei de depunere a cererii unice de plată pentru anul precedent și data-limită de depunere a cererii unice de plată pentru anul curent;

i) toate animalele din categoria taurine din rase de carne și metișii acestora pentru care se solicită SCZ trebuie să fie înscrise în Registrul genealogic al rasei;

j) animalele beneficiază de sprijinul cuplat în zootehnie astfel:
— o singură dată pentru categoria tineret mascul și/sau femel prevăzută la lit. a) pct. (iii) și (iv);

— o singură dată pentru categoria tauri din rase de carne prevăzută la lit. a) pct. (v);

— anual pentru categoriile vaci din rase de carne și vaci metise cu rase de carne prevăzute la lit. a) pct. (i) și (ii).

(2) SCZ pentru creșterea taurinelor din rase de carne și metișii acestora se acordă diferențiat pe următoarele categorii de animale, astfel:

a) vaci și tauri din rase de carne;

b) tineret mascul și/sau femel din rase de carne: 75% din cuantumul aferent categoriei prevăzute la lit. a);

c) vaci metise cu rase de carne și tineret mascul și/sau femel metis cu rase de carne: 50% din cuantumul aferent categoriei prevăzute la lit. a).

(3) Lista cu rasele de taurine de carne este prevăzută în anexa nr. 6.

Art. 75. — SCZ pentru vacile de lapte prevăzute la art. 70 lit. e) se acordă fermierilor activi care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) solicită SCZ pentru un efectiv de minimum 10 și maximum 250 de capete vaci de lapte, inclusiv, pe beneficiar, în exploatații cu cod ANSVSA;

b) solicitanții cu un efectiv mai mare de 250 de capete vaci de lapte beneficiază de SCZ calculat la nivelul a maximum 250 de capete vaci de lapte;

c) vacile de lapte din exploatație pentru care beneficiarul solicită SCZ îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

(i) să aibă vârsta de maximum 8 ani la data-limită de depunere a cererii unice de plată;

(ii) să fie înscrise în Registrul genealogic al rasei, cu excepția vacilor de lapte din zonele montane prevăzute de submăsura 13.1 a PNDR 2014—2020, definite prin anexa nr. 8.2 „Metodologie desemnare zone eligibile M.13” și prezentate în anexa nr. 8.2 „Lista zonelor eligibile M.10, M.11, M.13”, în baza prevederilor art. 32 alin. (1) lit. a) și art. 32 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 1.305/2013, care trebuie să fie înscrise în Registrul genealogic al rasei începând cu anul de cerere 2016;

(iii) să fie menținute, pe o perioadă de reținere de 6 luni de la data-limită de depunere a cererii unice de plată, la adresa exploatației și/sau locației menționate în cerere;

(iv) să fie identificate și înregistrate în RNE;

d) să aibă încheiat un contract, valabil pe o perioadă de minimum 6 luni de la data depunerii cererii unice de plată, cu un cumpărător și documente fiscale care să ateste livrarea laptelui

și/sau fila/filele din carnetul de comercializare a produselor din sectorul agricol în cazul vânzărilor directe;

e) să dețină registrul individual al exploatației, completat și actualizat, în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.760/2000.

Art. 76. — SCZ pentru viermi de mătase prevăzute la art. 70 lit. f) se acordă fermierilor activi care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) achiziționează cutii de câte 10 grame de ouă de viermi de mătase/cutie de la unități autorizate sanitar veterinar, din care se obțin minimum 15 kg gogoși crude mătase;

b) să aibă încheiat un contract de livrare cu o unitate de procesare/operator din domeniu pentru minimum 15 kg gogoși crude pentru fiecare cutie de 10 grame de ouă de viermi de mătase eclozionabile. Unitatea de procesare/operatorul din domeniu are ca obiect de activitate comerțul gogoșilor de mătase și/sau pregătirea fibrelor și filarea fibrelor textile și/sau producția de țesături;

c) SCZ se acordă pentru viermii de mătase aferenți unei producții minime de 15 kg gogoși crude/cutie de ouă.

Art. 77. — Pe lângă condițiile de eligibilitate prevăzute la art. 71—76, solicitanții SCZ trebuie să respecte normele de ecocondiționalitate prevăzute la art. 93 și anexa II din Regulamentul (UE) nr. 1.306/2013, pe întreaga exploatație.

Art. 78. — (1) Toți fermierii activi care solicită SCZ trebuie să prezinte adeverință emisă de către medicul veterinar de liberă practică împuternicit, cu excepția SCZ pentru viermi de mătase, care atestă că toate bovinele, ovinele și caprinele din exploatație, identificate și înregistrate, detaliate pe crotalii, sunt cuprinse în Programul acțiunilor de supraveghere, prevenire, control și eradicare a bolilor la animale, a celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului, de identificare și înregistrare a bovinelor, suinelor, ovinelor și caprinelor, iar acțiunile prevăzute sunt efectuate la zi.

(2) Documentele specifice care însoțesc cererea unică de plată pentru schema prevăzută la art. 71 sunt:

a) copia de pe pașaportul fiecărei bivolițe de lapte pentru care se solicită SCZ;

b) adeverința eliberată de asociația/agenția acreditată pentru înființarea și menținerea Registrului genealogic al rasei, prin care se confirmă înscrierea bivolițelor, pentru care se solicită sprijin cuplat, în Registrul genealogic al rasei, avizată de către Agenția Națională pentru Zootehnie „Prof. Dr. G. K. Constantinescu”, denumită în continuare ANZ, după caz.

(3) Documentul specific care însoțește cererea unică de plată pentru schemele prevăzute la art. 72 și 73 este adeverința eliberată de asociația/agenția acreditată pentru înființarea și menținerea Registrului genealogic al rasei, prin care se confirmă înscrierea femelelor ovine și/sau berbecilor de reproducție sau femelelor caprine și/sau țapilor de reproducție, pentru care se solicită SCZ, în Registrul genealogic al rasei, începând cu anul de cerere 2016.

(4) Documentele specifice care însoțesc cererea unică de plată pentru schema prevăzută la art. 74 sunt:

a) copie de pe pașaportul fiecărui animal pentru care se solicită SCZ, existent în exploatație la data depunerii cererii unice de plată;

b) adeverința eliberată de ANZ care certifică rasele de carne și metișii acestora, prin verificarea datelor din certificatele de origine, buletinele de însămânțări artificiale/adeverințele de montă naturală, precum și înscrierea în Registrul genealogic al rasei;

c) documente care atestă ieșirile animalelor din exploatație, dacă este cazul, conform prevederilor Ordinului ANSVSA nr. 40/2010 pentru animalele din categoriile tauri din rasa de carne, tineret mascul și/sau femel din rase carne și tineret mascul și/sau femel metis cu rase de carne.

(5) Documentele specifice care însoțesc cererea unică de plată pentru schema prevăzută la art. 75 sunt:

a) copie de pe pașaportul fiecărei vaci de lapte pentru care se solicită SCZ;

b) adeverința eliberată de asociația/agenția acreditată pentru înființarea și menținerea Registrului genealogic al rasei, prin care se confirmă înscrierea vacilor de lapte, pentru care se solicită SCZ, în Registrul genealogic al rasei, avizată de ANZ, după caz;

c) copie de pe contractul cu un cumpărător, valabil pe o perioadă de minimum 6 luni, sau de pe documentele fiscale care să ateste livrarea laptelui, respectiv facturi fiscale și/sau fila/filele din carnetul de comercializare a produselor din sectorul agricol în cazul vânzărilor directe.

(6) Documentul specific care însoțește cererea unică de plată pentru schema prevăzută la art. 76 este copia contractului de livrare cu o/un unitate de procesare/operator din domeniu.

(7) Documentele specifice care se prezintă până la data de 1 decembrie a anului de cerere pentru schema prevăzută la art. 76 sunt:

a) factura fiscală de achiziție a cutiilor cu ouă de viermi de mătase; și

b) factura fiscală de vânzare a gogoșilor crude de mătase către procesator/operator sau fila/filele din carnetul de comercializare a produselor din sectorul agricol, în cazul persoanelor fizice.

CAPITOLUL XI

Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească organizațiile/asociațiile care eliberează adeverința prin care se recunoaște statutul de crescător

Art. 79. — (1) Organizațiile/Asociațiile crescătorilor de bovine, legal constituite, care eliberează adeverința prevăzută la art. 68 alin. (1) lit. c) îndeplinesc următoarele condiții:

a) sunt funcționale, conform bilanțului contabil anual depus pentru anul anterior solicitării ANTZ;

b) au cel puțin un angajat specialist, respectiv inginer zootehnist sau medic veterinar, de minimum 12 luni până la data depunerii cererii unice de plată;

c) sunt organizații ale crescătorilor de bovine cu reprezentativitate națională sau sunt afiliate la o organizație a crescătorilor de bovine organizată la nivel național.

(2) Organizațiile crescătorilor de bovine, legal constituite, cu reprezentativitate națională, prevăzute la alin. (1), depun la oficiul județean pentru zootehnie (OJZ) al ANZ, respectiv al municipiului București, pe raza căruia au înregistrat sediul social, cu 7 zile lucrătoare înainte de data începerii depunerii cererii unice de plată, în copie și în original, în vederea verificării conformității, următoarele documente:

a) lista cu membri, din care să reiasă că reprezintă 50% + 1 din județele țării sau acreditarea pentru înființarea și menținerea Registrului genealogic al unei rase de bovine;

b) certificatul de înregistrare fiscală;

c) bilanțul contabil anual pentru anul anterior solicitării ANTZ, depus și înregistrat la administrația financiară;

d) copie de pe registrul general de evidență a salariaților pentru perioada 2014—2015.

(3) Asociațiile afiliate la o organizație a crescătorilor de bovine cu reprezentativitate națională, prevăzute la alin. (1), depun la OJZ al ANZ, respectiv al municipiului București, pe raza căruia au înregistrat sediul social, cu 7 zile lucrătoare înainte de data începerii depunerii cererii unice de plată, în copie și în original, în vederea verificării conformității, următoarele documente:

a) adeverință eliberată de organizația crescătorilor de bovine cu reprezentativitate națională din care să reiasă afilierea asociației;

b) certificatul de înregistrare fiscală;

c) bilanțul contabil anual pentru anul anterior solicitării primei, depus și înregistrat la administrația financiară;

d) copie de pe registrul general de evidență a salariaților pentru perioada 2014—2015.

(4) Prin excepție de la termenele prevăzute la alin. (2) și (3), pentru anul 2015, organizațiile și asociațiile afiliate la organizațiile crescătorilor de bovine legal constituite, cu reprezentativitate națională, care eliberează adeverința prevăzută la art. 68 alin. (1) lit. c), depun la OJZ al ANZ, respectiv al municipiului București, pe raza căruia au înregistrat sediul social, documentele prevăzute la alin. (2) și (3), în termen de 7 zile lucrătoare de la publicarea prezentului ordin.

Art. 80. — (1) Asociațiile crescătorilor de ovine/caprine legal constituite, care eliberează adeverința prevăzută la art. 64 alin. (2), îndeplinesc următoarele condiții:

a) sunt funcționale, conform bilanțului contabil anual depus pentru anul anterior solicitării ANTZ;

b) au cel puțin un angajat specialist, respectiv inginer zootehnist sau medic veterinar, de minimum 12 luni până la data depunerii cererii unice de plată;

c) sunt afiliate la o federație a crescătorilor de ovine/caprine organizată la nivel național.

(2) Asociațiile crescătorilor de ovine/caprine legal constituite prevăzute la alin. (1) depun la OJZ al ANZ, respectiv al municipiului București, cu 7 zile lucrătoare înainte de data începerii depunerii cererii unice de plată, în copie și în original, în vederea verificării conformității, următoarele documente:

a) certificatul de înregistrare fiscală;

b) hotărârea judecătorească de înființare a asociației;

c) adeverință eliberată de federația crescătorilor de ovine/caprine din care să reiasă calitatea de membru a asociației;

d) bilanțul contabil anual pentru anul anterior solicitării ANTZ, depus și înregistrat la administrația financiară;

e) copie de pe registrul general de evidență a salariaților pentru perioada 2014—2015.

(3) Prin excepție de la termenul prevăzut la alin. (2), pentru anul 2015, asociațiile crescătorilor de ovine/caprine legal constituite, afiliate la o federație a crescătorilor de ovine/caprine organizată la nivel național, care eliberează adeverința prevăzută la art. 64 alin. (2), depun la OJZ al ANZ, respectiv al municipiului București, pe raza căruia au înregistrat sediul social, documentele prevăzute la alin. (2), în termen de 7 zile lucrătoare de la publicarea prezentului ordin.

Art. 81. — După expirarea termenelor prevăzute la art. 79 și 80, ANZ afișează pe site-ul propriu lista cu organizațiile crescătorilor de bovine cu reprezentativitate națională și asociațiile crescătorilor de bovine legal constituite afiliate la o organizație a crescătorilor de bovine cu reprezentativitate națională, care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 79 alin. (1)—(3), și cu asociațiile crescătorilor de ovine/caprine legal constituite care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 80 alin. (1) și (2).

CAPITOLUL XII

Plata pentru practici agricole benefice pentru climă și mediu

Art. 82. — Diversificarea culturilor prevăzută la art. 18 alin. (1) din ordonanță presupune următoarele:

a) în sensul art. 18 alin. (1), suprafețele la care se face referire înseamnă suprafața totală de teren arabil a exploatației;

b) perioada care trebuie luată în considerare pentru calcularea proporțiilor privind diversificarea culturilor prevăzute în art. 18 alin. (1) lit. a), b) și c) din ordonanță, este mai—septembrie a anului de cerere;

c) în totalul terenurilor arabile ale exploatației, fiecare hectar este luat în calcul doar o singură dată într-un an de cerere în scopul calculării proporțiilor diferitelor culturi, inclusiv pe parcelele cu suprafețe mai mici de 0,3 ha;

d) pentru calcularea proporțiilor diferitelor culturi, suprafața acoperită de o cultură poate include elemente de peisaj care fac parte din suprafața eligibilă în conformitate cu art. 16;

e) în cazul suprafețelor ocupate de culturi mixte se consideră că suprafața este acoperită doar cu cultura preponderentă;

f) suprafețele pe care se seamănă un amestec de semințe, inclusiv suprafețele care sunt considerate acoperite cu o singură cultură.

Art. 83. — (1) În sensul art. 19 din ordonanță, proporția pășunilor permanente se determină astfel:

a) suprafețele declarate de fermierii care participă la schema pentru micii fermieri prevăzută la cap. IX din ordonanță, precum și unitățile unei exploatații care sunt utilizate pentru producția ecologică în conformitate cu art. 11 referitor la Norme generale aplicabile producției agricole din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2.092/91, nu se includ în proporția suprafețelor cu pășuni permanente în totalul suprafeței agricole și în procentajul de referință menționat la art. 19 lit. b) din ordonanță;

b) proporția de referință stabilită în 2015 se determină prin împărțirea „suprafeței de pășuni permanente” la „suprafața agricolă totală”.

(2) Proporția de pășuni permanente se stabilește în fiecare an pe baza suprafețelor declarate de fermierii care fac obiectul obligației de a aplica practicile agricole benefice pentru climă și mediu pentru anul în cauză în conformitate cu articolul 72 alineatul (1) primul paragraf litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1.306/2013.

(3) Obligația menținerii proporției de pășuni permanente se aplică la nivel național astfel încât aceasta să nu scadă cu mai mult de 5% din proporția de referință.

Art. 84. — (1) Limitele care trebuie utilizate în scopul evaluării menținerii pășunilor permanente în termeni absoluți, limite menționate la articolul 45 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1.307/2013, vor consta într-o reducere de maximum 0,5 % a suprafețelor pășunilor permanente stabilite în conformitate cu articolul 45 alineatul (2) litera (a) din regulamentul menționat.

(2) Dacă se constată că proporția menționată la articolul 45 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1.307/2013 a scăzut cu mai mult de 5% din proporția menționată la același articol, se prevede obligația reconversiei suprafețelor în zone cu pășuni permanente și norme pentru evitarea unor noi conversii de zone cu pășuni permanente.

Art. 85. — (1) În cazul nerespectării obligației privind menținerea suprafețelor cu pajiști permanente sensibile din punctul de vedere al mediului, se adoptă următoarele măsuri:

a) dacă un fermier a convertit sau a arat o pajiște permanentă care face obiectul interdicției prevăzute la art. 19 lit. a) din ordonanță, reconversia suprafeței convertite/arate este obligatorie;

b) imediat după constatarea încălcării, fermierul este informat de către APIA în privința obligației de reconversie și a datei înaintea căreia trebuie respectată obligația respectivă. Data în cauză trebuie să fie cel târziu data depunerii cererii unice de plată pentru anul de cerere următor.

(2) Prin derogare de la art. 2 alin (1) lit. h) din ordonanță, terenul care face obiectul reconversiei este considerat pajiște permanentă începând din prima zi a reconversiei și face obiectul interdicției prevăzute la art. 19 lit. a) din ordonanță.

Art. 86. — (1) În sensul art. 20 din ordonanță, zonele de interes ecologic sunt prevăzute în anexa nr. 7.

(2) Elementele de peisaj declarate de fermier trebuie să fie la dispoziția fermierului și sunt prevăzute în anexa nr. 7. Elementele de peisaj aflate la dispoziția fermierului reprezintă acele elemente situate în interiorul sau adiacent parcelei de teren arabil declarată de către fermier pentru care acesta face dovada utilizării legale a terenului. Elementele de peisaj liniare cum ar fi garduri vii, fâșii împădurite, arbori în aliniament, margini de câmp, rigole sau zonele-tampon sunt considerate adiacente terenului arabil, atunci când latura lungă a elementului de peisaj atinge fizic parcela agricolă de teren arabil. Elementele de peisaj neliniare cum ar fi iazuri, arbori izolați, grupuri de arbori, pălcuri arbustive din zona de câmpie sunt considerate „adiacente terenului arabil” când ating fizic terenul arabil în cel puțin un punct.

(3) Zonele-tampon sunt suprafețele de teren înierbate, împădurite sau cultivate cu plante graminee perene sau cu plante leguminoase perene, situate în vecinătatea apelor de suprafață sau a captărilor de apă potabilă, pe care este interzisă aplicarea pesticidelor și a fertilizanților. Zonele-tampon includ și benzile-tampon sau fâșiile de protecție aflate de-a lungul cursurilor de apă protejate prin standardul privind bunele condiții agricole și de mediu GAEC 1 și prin cerințele legale în materie de gestionare SMR 1 și SMR 10, prevăzute în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1.306/2013. Zonele-tampon trebuie să fie situate pe un teren arabil sau adiacent acestuia, astfel încât laturile lor lungi să fie paralele cu marginea unui curs de apă sau a unui corp de apă. De-a lungul cursurilor de apă, aceste zone pot include benzi cu vegetație riverană cu o lățime de 1—10 metri. În zonele-tampon se permite pășunatul sau tăierea ierbii, cu condiția ca zona-tampon să poată fi în continuare distinsă de terenul agricol adiacent. Dimensiunile zonelor-tampon sunt prevăzute în anexa nr. 7.

(4) Zonele cu specii forestiere cu ciclu scurt de producție sunt considerate doar cele cultivate cu salcie (*Salix L.*), plop alb (*Populus alba*), plop negru (*Populus nigra*) și salcâm (*Robinia pseudoacacia*), inclusiv pe parcelele cu suprafețe mai mici de 0,3 ha. Ciclu maxim de recoltă, cerințele privind utilizarea îngrășămintelor minerale și a produselor de protecția plantelor sunt prevăzute în anexa nr. 8.

(5) Zonele împădurite sunt suprafețe de teren arabil împădurite prin Măsura 221 „Prima împădurire a terenurilor agricole” din cadrul PNDR 2007 — 2013 sau prin Măsura nr. 8 „Împădurirea și crearea de suprafețe împădurite și perdele forestiere” din cadrul PNDR 2014—2020 pe parcele cu suprafața minimă de 0,5 ha.

(6) Zonele cu strat vegetal sunt suprafețele arabile cultivate cu specii incluse în Anexa nr. 9, considerate culturi secundare, care nu participă la calculul diversificării culturilor și care asigură acoperirea solului pe timpul iernii, până la 1 martie. Data-limită până la care aceste culturi trebuie încorporate în sol este 1 aprilie. Perioada de însămânțare a culturilor din anexa nr. 9 este 1 august — 15 octombrie. Zonele acoperite de strat vegetal nu includ zonele acoperite de culturi de toamnă semănate în mod normal în vederea recoltării sau a pășunatului, care participă la respectarea GAEC 4 și se pot înființa inclusiv pe parcelele cu suprafețe mai mici de 0,3 ha. Suprafețele pe care se solicită ajutor pentru pachetul 4 al Măsurii 10 „Agro-mediu și climă” din PNDR 2014—2020, nu se iau în considerare în calculul zonelor cu strat vegetal.

(7) Culturile fixatoare de azot sunt prevăzute în anexa nr. 10. Aceste culturi trebuie să fie prezente pe teren pe toată perioada lor de vegetație, sunt considerate culturi principale și participă la calculul diversificării culturilor, inclusiv pe parcelele cu suprafețe mai mici de 0,3 ha. Fermierii trebuie să respecte măsurile Codului de bune practici agricole în vigoare, referitoare la poluarea cu azot.

(8) Un fermier poate declara aceeași zonă sau același element de peisaj o singură dată într-un an de cerere în scopul respectării cerinței referitoare la zonele de interes ecologic.

(9) Zonele de interes ecologic care nu sunt niciodată la dispoziția fermierului sunt zonele de interes ecologic situate pe suprafețele prevăzute la art. 10 alin. (5) lit. c), d), e), g), h), i), j).

(10) În sensul aplicării art. 18 alin. (1) lit. c), alin. (3) lit. b) și c), art. 20 alin. (4) lit. a) și b) din ordonanță, Lista codurilor de cultură pentru pajiști permanente, culturi utilizate pentru producția de iarbă sau alte furaje erbacee, culturi aflate sub apă o mare parte a ciclului de producție și culturi de leguminoase care se iau în calcul pentru excepțiile de la aplicarea practicilor agricole benefice pentru climă și mediu este prevăzută în anexa nr. 11.

CAPITOLUL XIII

Accesul persoanelor juridice la plata pentru tinerii fermieri

Art. 87. — (1) În sensul art. 22 alin. (2) lit. a) din ordonanță, cei cinci ani în care un fermier poate primi plata în cadrul schemei pentru tinerii fermieri se determină astfel:

a) în cazul în care tânărul fermier se stabilește la conducerea exploatației înainte de data-limită de depunere a cererii unice de plată fără penalizări, poate solicita plata pentru tinerii fermieri pentru cinci ani, începând cu anul curent de cerere;

b) în cazul în care tânărul fermier se stabilește la conducerea exploatației prin transfer de exploatație de la un alt fermier care a depus cerere unică de plată în anul de cerere precedent, până la data-limită de depunere a cererii unice de plată din anul curent, cererea pentru anul curent se depune de către cedentul exploatației și apoi, până la data-limită de depunere a cererilor unice de plată, se înregistrează la APIA formularul de transfer al exploatației către tânărul fermier;

c) în cazul în care tânărul fermier se stabilește la conducerea exploatației după data-limită de depunere a cererii unice de plată fără penalizări, poate solicita schema de plată pentru tinerii fermieri începând cu anul de cerere următor.

(2) În sensul art. 22 alin. (2) lit. b) din ordonanță, nu sunt eligibili la plata pentru tinerii fermieri, solicitanții care împlinesc vârsta de 41 de ani în cursul anului curent de cerere.

(3) În sensul art. 22 alin. (2) lit. a) din ordonanță, fermierii care au depus cereri de plată într-un an anterior anului 2015, trebuie să nu fi împlinit vârsta de 41 de ani în anul în care au depus prima cerere de plată.

(4) Sunt eligibili la plata pentru tinerii fermieri, tinerii care se stabilesc pentru prima dată în exploatații transferate acestora în cursul perioadei de depunere a cererilor unice de plată, până la data-limită de depunere. În acest caz cererea de plată depusă de cedentul exploatației rămâne valabilă și trebuie să fie completată cu formularul de transfer de exploatație. Anul în care s-a efectuat transferul de exploatație în perioada de depunere a cererilor unice de plată reprezintă primul an de participare în schemă.

Art. 88. — (1) În sensul art. 22 alin. (4) lit. a) din ordonanță, fermierul dovedește controlul efectiv și durabil din punct de vedere al deciziilor de gestionare, al beneficiilor și al riscurilor financiare, astfel:

a) este asociat unic sau asociat/acționar majoritar în cadrul societății comerciale;

b) este titular PFA, II/reprezentant legal în cazul IF;

c) este titularul exploatației în calitate de persoană fizică.

(2) Documentele prin care solicitanții dovedesc controlul efectiv și durabil din punct de vedere al deciziilor de gestionare, al beneficiilor și al riscurilor financiare, sunt următoarele:

a) registrul acționariatului societății comerciale sau certificatul constatator eliberat de către ONRC, în cazul persoanelor juridice;

b) certificatul de înregistrare la ONRC în cazul PFA, II, IF;

c) statutul sau fișa postului prin care sunt stabilite atribuțiile administratorului societății comerciale din care să rezulte că exercită managementul zilnic al persoanei juridice.

Art. 89. — (1) Sunt eligibili fermierii activi persoane juridice, prevăzute la art. 22, alin. (4) din ordonanță, dacă la capitalul sau la conducerea persoanei juridice participă cel puțin un tânăr cu vârsta de maxim 40 ani, care exercită fie exclusiv, fie în comun cu alți acționari/asociați, persoane fizice sau juridice, controlul efectiv și durabil pe termen lung în ceea ce privește deciziile în materie de management, beneficii și riscuri financiare.

(2) Dacă mai mulți tineri fermieri, în sensul art. 22, alin. (4) din ordonanță au dobândit controlul asupra persoanei juridice la diferite momente, prima dobândire a controlului trebuie considerat momentul „instalării” menționat la art. 22, alin. (2) și (3) din ordonanță.

(3) Plata pentru tinerii fermieri nu se mai acordă dacă toți tinerii fermieri care îndeplinesc criteriile prevăzute la art. 22, alin. (5) din ordonanță și la alineatul (2) au încetat a mai exercita controlul asupra persoanei juridice.

(4) În sensul prezentului articol:

a) referirea la prima depunere a unei cereri de plată în cadrul schemei de plată unică pe suprafață de la art. 22 alin. (2) din ordonanță trebuie înțeleasă ca o referire la prima cerere de plată a persoanei juridice în cadrul schemei pentru tinerii fermieri;

b) fără a se aduce atingere dispozițiilor de la art. 22 alin. (3) din ordonanță, referirea la „instalare” trebuie înțeleasă ca o referire la momentul din care tinerii fermieri preiau efectiv controlul asupra persoanei juridice.

(5) Evaluarea controlului efectiv și durabil pe termen lung în ceea ce privește deciziile în materie de management, beneficii și riscuri financiare se face pe baza documentelor care atestă participarea nemijlocită la deciziile esențiale ale persoanei juridice privind gestionarea afacerilor exploatației, de exemplu: achiziționarea unui nou utilaj, stabilirea planului de culturi și altele asemenea. Partenerii care nu iau decizii nu trebuie să fie considerați tineri fermieri întrucât nu participă la administrare.

CAPITOLUL XIV

Schema pentru micii fermieri

Art. 90. — (1) Fermierii incluși în schema de plată pentru micii fermieri prevăzută la capitolul IX — „Schema simplificată pentru micii fermieri” din ordonanță au următoarele obligații:

a) să depună anual cererea unică de plată;

b) fermierii incluși automat în schema de plată pentru micii fermieri, conform art. 26 alin. (1) lit. a) din ordonanță completează o declarație că au luat la cunoștință condițiile speciale aferente schemei pentru micii fermieri prevăzute la capitolul IX — „Schema pentru micii fermieri” din ordonanță. Declarația este anexă la formularul-tip de cerere unică de plată;

(2) Fermierii incluși automat în schema de plată pentru micii fermieri, conform art. 26 alin. (1) lit. a) din ordonanță și care în urma calculului estimativ al plăților convenite depășesc suma de 1250 euro sunt excluși din această schemă de plată și pot beneficia de schemele de plăți directe prevăzute la art. 1 alin. (2) și (3) din ordonanță.

Art. 91. — Beneficiarii care decid să se retragă din schema pentru micii fermieri în anul 2015 sau într-un an ulterior anului 2015, în conformitate cu articolul 62 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1.307/2013 sau cu articolul 62 alineatul (2) din respectivul regulament, informează APIA cu privire la retragerea lor, până la data de 15 iulie, fără posibilitatea de a mai fi incluși în această schemă de plată.

(4) În anul în care se constată că fermierii care nu respectă prevederile art. 27 alin. (2) lit. c) din ordonanță sunt excluși din schema pentru micii fermieri.

(5) Fermierii care au informat APIA cu privire la retragerea lor din schema pentru micii fermieri și fermierii care au fost excluși din schemă, primesc în continuare celelalte plăți solicitate și nu mai beneficiază de prevederile art. 27 alin. (2) lit. a) și b) din ordonanță.

CAPITOLUL XV Condiții artificiale

Art. 92. — (1) Se consideră condiție artificială creată pentru a dovedi calitatea de fermier activ, depunerea cererii unice de plată de către societățile comerciale al căror acționar majoritar este una dintre persoanele fizice sau juridice sau grupurile de persoane fizice sau juridice care gestionează aeroporturi, servicii de transport feroviar, sisteme de alimentare cu apă, servicii imobiliare, terenuri permanente de sport și terenuri destinate activităților de recreere sau de alte întreprinderi cu activități neagricole similare prevăzute la art. 6 alin. (6) din ordonanță. Aceste societăți comerciale nu pot solicita plăți pe suprafețele care aparțin acționarului majoritar.

(2) Se consideră condiție artificială creată pentru a dovedi calitatea de fermier activ, divizarea exploatației agricole, astfel încât să respecte prevederile art. 6 alin. (1) din ordonanță.

(3) Se consideră condiție artificială creată pentru a dovedi calitatea de fermier activ declararea în cererea unică de plată unui cod CAEN secundar, aferent unei activități agricole, în locul codului CAEN principal.

Art. 93. — (1) Se consideră condiție artificială creată pentru a determina eligibilitatea suprafețelor de teren, prevăzute la art. 10 alin. (5) lit. b)—l) cedarea dreptului de folosință către un fermier activ asupra acestor suprafețe.

(2) APIA verifică eligibilitatea acestor suprafețe înaintea acordării plăților prin următoarele metode:

a) solicită documente doveditoare că terenul în cauză nu a fost scos din circuitul agricol;

b) solicită documente doveditoare privind activitatea agricolă desfășurată de către solicitant pe aceste suprafețe;

c) efectuează verificări în baza de date LPIS cu privire la zonele rezervațiilor științifice/zonelor de protecție strictă și conservare specială/amenajările peisagistice;

d) efectuează verificări în lista aeroporturilor și culoarelor de siguranță/aerodromurilor/heliporturilor pusă la dispoziție de Ministerul Transporturilor;

e) efectuează, după caz, verificări în baza de date LPIS și/sau verificări în teren, utilizând ortofotoplanurile cele mai recente, privind existența lucrărilor hidrotehnice, de îmbunătățiri funciare, de gospodărirea apelor și ale căilor de transport terestru, parcuri fotovoltaice sau parcuri eoliene, terenuri de golf, parcuri, pârtii de ski.

(3) APIA verifică eligibilitatea acestor suprafețe după acordarea plăților în următoarele situații:

a) la solicitarea unei terțe persoane în vederea realizării unui control pe teren (plângere pentru nerespectarea condițiilor de eligibilitate sau a normelor de ecocondiționalitate);

b) la sesizarea instituțiilor cu atribuții de control (Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Parchete, Poliție etc.);

c) oricare alt tip de verificări realizate de APIA, MADR, Curtea de Conturi a României, Comisia Europeană, Curtea Europeană de Audit etc.

Art. 94. — (1) Se consideră condiție artificială creată pentru a obține plata pentru practici agricole benefice pentru climă și mediu declararea zonelor de interes ecologic, prevăzute la art. 20 alin. (1) din ordonanță, dacă zonele de interes ecologic nu sunt la dispoziția fermierului și acesta nu poate dovedi utilizarea legală a terenului pe care acestea sunt amplasate.

(2) Se consideră condiție artificială creată pentru a obține plata pentru practici agricole benefice pentru climă și mediu declararea unei alte categorii de folosință în loc de teren arabil, pentru a diminua suprafața de teren arabil totală a exploatației sub 10 ha și pentru a evita obligativitatea conformării la condițiile pentru practici agricole benefice pentru climă și mediu.

Art. 95. — În cazul în care, în urma efectuării plății, se constată că fermierul a creat condiții artificiale pentru a primi plăți, APIA aplică procedura de recuperare a plăților necuvenite și sesizează în mod obligatoriu Departamentul pentru Lupta Antifraudă și Direcția Națională Anticorupție.

CAPITOLUL XVI Măsurile de dezvoltare rurală

Art. 96. — (1) Începând cu Campania 2015, fermierii pot beneficia de plăți compensatorii pe suprafață acordate utilizatorilor de terenuri agricole în cadrul măsurilor de dezvoltare rurală, cu finanțare FEADR și buget național, astfel:

a) Măsura 214 — Programul Național de Dezvoltare Rurală (PNDR) 2007—2013, pentru angajamentele aflate în desfășurare:

— Pachetul 1 — pajiști cu înaltă valoare naturală;

— Pachetul 2 — practici agricole tradiționale;

— Pachetul 3 — pajiști importante pentru păsări: varianta 3.1 — *Crex crex*; varianta 3.2 — *Lanius minor* și *Falco vespertinus*;

— Pachetul 4 — culturi verzi;

— Pachetul 5 — agricultura ecologică (varianta 5.1 — culturi agricole pe terenuri arabile (inclusiv plante de nutreț); varianta 5.2 — legume (inclusiv cartofi și legume); varianta 5.3 — livezi; varianta 5.4 — vii; varianta 5.5 — plante medicinale și aromatice);

— Pachetul 6 — pajiști importante pentru fluturi (*Maculinea* sp.);

— Pachetul 7 — terenuri arabile importante ca zone de hrănire pentru gâsca cu gât roșu (*Branta ruficollis*).

b) Măsuri prevăzute în PNDR 2014—2020 (cu alocarea din programarea 2014—2020):

(i) Măsura 10 — Agro-Mediu și climă:

— Pachetul 1 — Pajiști cu înaltă valoare naturală;

— Pachetul 2 — Practici agricole tradiționale

(varianta 2.1 — lucrări manuale pe pajiști permanente utilizate ca fânețe; varianta 2.2 — lucrări cu utilaje ușoare pe pajiști permanente utilizate ca fânețe);

— Pachetul 3 — Pajiști importante pentru păsări

(varianta 3.1.1 — lucrări manuale pe pajiști importante pentru *Crex crex*; varianta 3.1.2- lucrări

cu utilaje ușoare pe pajiști importante pentru *Crex crex*; varianta 3.2.1 — lucrări manuale pe pajiști

importante pentru *Lanius minor* și *Falco vespertinus*;

varianta 3.2.2 — lucrări cu utilaje ușoare pe pajiști

importante pentru *Lanius minor* și *Falco vespertinus*);

— Pachetul 4 — Culturi verzi;

— Pachetul 5 — Adaptarea la efectele schimbărilor

climatice;

— Pachetul 6 — Pajiști importante pentru fluturi

(*Maculinea* sp.) (varianta 6.1 — lucrări manuale pe

pajiști importante pentru fluturi; varianta 6.2 — lucrări

cu utilaje ușoare pe pajiști importante pentru fluturi);

— Pachetul 7 — Terenuri arabile importante ca zone

de hrănire pentru gâsca cu gât roșu (*Branta*

ruficollis);

— Pachetul 8 — Creșterea animalelor de fermă din

rase locale în pericol de abandon.

(ii) Măsura 11 — Agricultură ecologică:

— Submăsura 11.1: „Sprijin pentru conversia la

metode de agricultură ecologică”, care conține

următoarele pachete: Pachetul 1 — culturi agricole

pe terenuri arabile (inclusiv plante de nutreț) aflate în

conversia la agricultura ecologică; Pachetul 2 —

legume aflate în conversia la agricultura ecologică;

Pachetul 3 — livezi aflate în conversia la agricultura

ecologică; Pachetul 4 — vii aflate în conversia la

agricultura ecologică; Pachetul 5 — plante

medicinale și aromatice aflate în conversia la

agricultura ecologică; Pachetul 6 — pajiști

permanente aflate în conversia la agricultura

ecologică;

— Submăsura 11.2: „Sprijin pentru menținerea practicilor de agricultură ecologică” care conține următoarele pachete: Pachetul 1 — culturi agricole pe terenuri arabile (inclusiv plante de nutreț) certificate în agricultura ecologică; Pachetul 2 — legume certificate în agricultura ecologică; Pachetul 3 — livezi certificate în agricultura ecologică; Pachetul 4 — vii certificate în agricultura ecologică; Pachetul 5 — plante medicinale și aromatice certificate în agricultura ecologică; Pachetul 6 — pajiști permanente certificate în agricultura ecologică.

- (iii) Măsura 13 — Plăți pentru zone care se confruntă cu constrângeri naturale sau alte constrângeri specifice:
— Submăsura 13.1 — „Plăți compensatorii în zona montană”;
— Submăsura 13.2 — „Plăți compensatorii pentru zone care se confruntă cu constrângeri naturale semnificative”;
— Submăsura 13.3 — „Plăți compensatorii pentru zone care se confruntă cu constrângeri specifice”.

(2) Fermierii care solicită plăți compensatorii pentru una sau mai multe din măsurile prevăzute la alin. (1) litera b) pct. (i) și (ii) semnează angajamente pe durata a 5 ani, prin care se obligă să respecte condițiile de eligibilitate, de bază și specifice fiecărei măsuri.

(3) Angajamentele se urmăresc:

a) la nivel de parcelă în cazul pachetelor 1, 2, 3, 6, 7 din cadrul Măsurii 10/Măsurii 214 și în cazul pachetelor 1, 2, 3, 4, 5, 6 ale fiecărei submăsuri din cadrul Măsurii 11 (11.1 și 11.2)/în cazul pachetului 5 (cu cele cinci variante 5.1, 5.2, 5.3, 5.4, 5.5) din cadrul Măsurii 214;

b) la nivel de suprafață totală angajată pentru pachetele 4 și 5 din cadrul Măsurii 10/pentru pachetul 4 din cadrul Măsurii 214;

c) la nivelul efectivelor de animale femele adulte de reproducție din rase locale în pericol de abandon prevăzut la începerea angajamentului, în cazul pachetului 8 din Măsura 10.

(4) Parcelele aflate sub angajament în cadrul Măsurii 10 și/sau Măsurii 11 nu se comasează și nu se accesează pe fracțiuni de parcelă.

Art. 97. — (1) Pentru angajamentele de agro-mediu semnate în cadrul perioadei anterioare de programare se aplică prevederile art. 44 (1) ale Regulamentului (CE) nr. 1.974/2006, cu modificările și completările ulterioare, independent de data la care are loc transferul exploatației (în perioada de programare anterioară sau actuală). În aceste condiții, beneficiarii sprijinului pentru agro-mediu, acordat în cadrul perioadei de programare 2007—2013, care transferă terenul aflat sub angajament de agro-mediu, trebuie să ramburseze ajutorul acordat, dacă persoana care preia terenul nu preia și angajamentele.

(2) Pentru angajamentele de agro-mediu și climă semnate în cadrul Măsurii 10 a PNDR 2014—2020 se aplică prevederile art. 47 alin. 2 din Regulamentul (UE) nr. 1.305/2013. Astfel, dacă întregul teren sau o parte a acestuia, care face obiectul angajamentului sau întreaga exploatație este transferat (ă) altei persoane în cursul perioadei angajamentului respectiv, angajamentul sau partea din acesta aferentă terenului transferat poate fi preluat (ă) de cealaltă persoană pentru perioada rămasă sau poate înceta și rambursarea nu este solicitată în ceea ce privește perioada în care angajamentul a produs efecte.

(3) În cazul în care o suprafață aflată sub angajament este transferată unui alt fermier, noul utilizator al suprafeței în cauză, care a preluat angajamentul existent, este responsabil pentru eventualele neconformități depistate ulterior transferului și ca urmare acestuia i se vor reține sumele acordate necuvenit în campaniile anterioare transferului pentru suprafața respectivă.

Art. 98. — (1) Angajamentele aferente Măsurii 11/pachetului 5 din cadrul Măsurii 214 — PNDR 2007—2013 se aplică la nivel de parcelă agricolă, neexistând posibilitatea schimbării

parcelelor pe perioada angajamentelor. De asemenea, trebuie menținute aceleași suprafețe determinate la plată în primul an de angajament pe parcursul celor 5 ani de angajament. Parcela pe care s-a accesat Măsura 11/pachetul 5 din cadrul Măsurii 214 trebuie să rămână parcelă de sine stătătoare, pe toată perioada angajamentului.

(2) Pot accesa și beneficia de sprijinul acordat în cadrul Submăsurii 11.1 sau 11.2, atât fermierii care se înscriu în agricultura ecologică, cât și fermierii care au beneficiat anterior de ajutorul specific pentru îmbunătățirea calității produselor agricole în sectorul de agricultură ecologică, acordat în baza art. 68 alin. 1 litera a) punctul (ii) din Regulamentul CE nr. 73/2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1.290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.782/2003, cu modificările și completările ulterioare (conversie la agricultura ecologică) și care și-au încheiat aceste angajamente, dacă îndeplinesc condițiile de eligibilitate prevăzute în PNDR 2014—2020. Nu se pot acorda plăți prin sub-măsura 11.1 pentru angajamente derulate simultan cu perioada de implementare a schemei de ajutor specific.

(3) Angajamentul semnat în campania 2015, în cadrul M. 11.1, este considerat primul an de angajament, indiferent de anul de conversie în care se află fermierul.

(4) Fermierii care au finalizat cei doi/trei ani de conversie pot începe angajamente în cadrul Submăsurii 11.2, cu semnarea unui nou angajament de 5 ani. În situația în care nu deschid angajamente pentru Submăsura 11.2, aceștia au obligația de a menține suprafețele în sistem ecologic 5 ani de la semnarea angajamentului aferent Submăsurii 11.1.

(5) Dacă pe perioada celor 5 ani de angajament din Submăsura 11.2 se constată nerespectări ale angajamentului ce conduc la recuperarea sumelor necuvenite primite în campaniile anterioare, recuperarea se va face și pe perioada conversiei, dacă nu s-au încheiat cei 5 ani de semnarea angajamentului pe Submăsura 11.1.

(6) Plățile din cadrul Submăsurii 11.1 se acordă numai pentru limitele perioadelor de conversie, prevăzute în PNDR 2014—2020, pentru fiecare categorie de producție vegetală și nu în cazul repetării anului de conversie sau prelungirii perioadei de conversie.

În cazul constatării repetării anului de conversie sau prelungirii perioadei de conversie, se consideră angajament nerespectat și se aplică sancțiuni, care pot conduce și la recuperarea sumelor acordate în anii anteriori, conform legislației în vigoare.

Art. 99. — Angajamentele încheiate pentru Pachetul 4 din cadrul Măsurii 10 sau Măsurii 214 sunt condiționate de menținerea valorii suprafeței total angajate pe toată perioada de angajament, parcelele pe care se aplică cerințele putând fi, însă schimbate de la un an la altul, atât la depunerea cererii, cât și ulterior. În cazul în care semnarea culturilor verzi se realizează pe altă parcelă decât cea indicată în cererea unică de plată, fermierul are obligația să notifice APIA în termen de 10 zile de la înființarea culturii, dar nu mai târziu de 30 septembrie. În lipsa acestei notificări, suprafața respectivă este exclusă de la plată. Mutarea pachetului 4 poate fi aplicată doar pe o parcelă întreagă, nu pe fracțiuni de parcelă și nu este condiționată de menținerea suprafeței inițiale a parcelei, ci doar de cea a suprafeței totale angajate.

Art. 100. — Fermierii care solicită sprijin în cadrul pachetului 5 din Măsura 10, prezintă la APIA, până la termenul-limită de depunere a cererilor unice de plată, documentele pentru dovedirea utilizării a doi hibrizi/soiuri cu precocități diferite pentru cultura înscrisă în declarația de suprafață, astfel:

a) certificatul oficial de calitate a seminței;

b) factura de achiziționare a seminței care include următoarele informații: hibridul, soiul, precocitatea acestuia (semi-timpuriu/timpuriu și semi-tardiv/tardiv) și cantitatea de sămânță achiziționată;

c) certificatul oficial de calitate și conformitate a furnizorului/producătorului.

Art. 101. — În cazul pachetului 5 din Măsura 10, condiția de eligibilitate „în cadrul fermei suprafețe arabile mai mici de 10 ha”, vizează suprafețele de teren arabil eligibile, neeligibile, solicitate și nesolicitate la plată.

Art. 102. — Sunt eligibili pentru accesarea pachetului 8 din cadrul Măsurii 10 doar fermierii care desfășoară activitate agricolă și dețin femele de reproducție de rasă pură locală în pericol de abandon, din speciile prevăzute în PNDR 2014—2020, înscrise în registrul genealogic al rasei (secțiunea principală) condus de asociații acreditate de ANZ.

Sunt eligibile numai animalele care sunt utilizate preponderent în scop agricol, nefiind eligibili caii care sunt utilizați preponderent în scop sportiv sau pentru agrement.

Art. 103. — În cazul pachetului 8 din Măsura 10, în calculul UVM/ha, se vor lua în considerare și parcelele cu categoria de folosință pajiști permanente, înscrise în declarația de suprafață 2015 de către fermier ca livezi tradiționale utilizate extensiv prin cosit și/sau pășunat. De asemenea, suprafețele de pajiști permanente care se iau în calculul UVM/ha pot fi eligibile, neeligibile, solicitate și nesolicitate la plată.

Art. 104. — (1) În cazul pachetului 8 din Măsura 10, nu se deschide un nou angajament, cel inițial continuând până la expirarea celor 5 ani, dacă fermierul declară un număr de animale/rasă de până în 20% din numărul de animale/rasă determinat în primul an de angajament.

(2) Dacă procentul menționat la alin. 1 este depășit, fermierul deschide un nou angajament pentru întregul număr de animale/rasă pentru o perioadă de 5 ani începând cu anul în care angajamentul a fost înlocuit. Vechiul angajament se urmărește până la împlinirea celor 5 ani.

Art. 105. — Fermierii care accesează Măsura 10 și/sau Măsura 11 trebuie să facă dovada deținerii cunoștințelor și informațiilor necesare. Aceasta este valabilă la nivel de măsură și vizează doar angajamentele noi, deschise începând cu campania 2015. Dovada eliberată de o entitate cu competențe în acest domeniu este prezentată la APIA până la data de 1 octombrie 2015.

Art. 106. — În cazul în care fermierii care optează pentru Schema pentru micii fermieri (art. 61 din Regulamentul (UE) nr. 1.307/2013), solicită și Măsurile 10, 11 sau 13, au obligația să respecte standardele de ecocondiționalitate pe întreaga suprafață a exploatației și cerințele specifice măsurilor/submăsurilor/pachetelor/subpachetelor/variantelor respective. Nerespectarea acestor condiții poate conduce la aplicarea sancțiunilor administrative conform legislației în vigoare.

CAPITOLUL XVII

Dispoziții finale

Art. 107. — Situațiile care necesită recuperarea plăților necuvenite efectuate către fermieri sunt următoarele:

a) actualizarea sistemului de identificare a parcelelor agricole;

b) rezultatele controalelor pe teren;

c) lipsa documentelor justificative constatată de către organele de control sau instituțiile de audit după efectuarea plăților;

d) analizele și verificările efectuate de către APIA pe baza sesizărilor primite;

e) constatările organelor de control, anchetă sau de audit, ale autorităților naționale sau europene;

f) hotărârile judecătorești definitive și irevocabile.

Art. 108. — (1) În situația în care APIA primește sesizări fundamentate privind utilizarea nelegală a terenului pentru care s-a depus cererea de plată sau dacă oricare dintre documentele prezentate de fermieri în legătură cu cererea unică de plată prezintă indicii de nelegalitate, se aplică prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2012, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În situația în care din documentele prezentate de fermier, emise sau avizate de instituții sau autorități publice, rezultă indicii de nelegalitate sau indicii ale tentativei de a obține pe nedrept plățile prevăzute la art. 1 și art. 33 din ordonanță, se aplică prevederile Legii nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție cu modificările și completările ulterioare.

(3) Funcționarii APIA care exercită atribuții de serviciu de control sau de autorizare a plăților pentru schemele/măsurile prevăzute la art. 1 alin. (2) și (3) precum și la art. 33 din ordonanță, sunt obligați să sesizeze de îndată organele de urmărire penală în cazul în care sunt supuși la presiuni sau șantaj de către șefii ierarhici, decidenți politici sau de către fermieri, în scopul modificării sau influențării deciziilor acestora în administrarea sau autorizarea la plată a cererilor unice de plată. Aceste fapte sunt incriminate prin Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție cu modificările și completările ulterioare și de art. 207 din Codul penal.

Art. 109. — În sensul art. 40 alin. (2) din ordonanță, documentele suplimentare solicitate fermierilor pot fi, de exemplu: extras din registrul special al contractelor de arendă ținut de secretarul consiliului local, înregistrări contabile, registre ale exploatației, dovada suspendării activității agentului economic eliberată de ONRC, certificat constatator emis de ONRC privind acționariatul societăților comerciale, registrul zilierilor angajați în baza Legii 52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri.

Art. 110. — Beneficiarul trebuie să depună din proprie inițiativă toate eforturile pentru a lua cunoștință de toate informațiile publice referitoare la plățile prevăzute la art. 1 alin. (2) și (3) și art. 33 din ordonanță pentru care depune cererea unică de plată, astfel încât să cunoască toate condițiile și criteriile de acordare a acestora.

Art. 111. — În vederea protejării intereselor financiare ale Uniunii Europene, în conformitate cu prevederile art. 58 alin. (1) și (2) și art. 113 din Regulamentul 1306/2013, datele privind fermierii și/sau cererile unice de plată depuse de aceștia la APIA se fac publice, în conformitate cu articolul 111 din Regulamentul 1.306/2013 și pot fi prelucrate de către instituții de audit și/sau de investigare ale Uniunii Europene și/sau ale statelor membre.

Art. 112. — Anexele nr. 1—11 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 113. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

George Turtoi,
secretar de stat

București, 6 aprilie 2015.

Nr. 619.

ROMÂNIA

JUDEȚUL¹⁾
 PRIMARUL²⁾
³⁾

STEMA
 UNITĂȚII
 ADMINISTRATIV-
 TERITORIALE

ADEVERINȚĂ

Prin prezenta se atestă faptul că domnul / doamna/ S.C. /S.A. /Î.I./ Î.F./ P.F.A., având codul de identificare fiscală⁴⁾, figurează pe anul înregistrat(ă) la nr. de rol nominal unic⁵⁾, precum și înscris(ă) în registrul agricol tipul, vol., poziția nr., satul, strada⁶⁾:

CAPITOLUL II b) Identificarea pe parcele a terenurilor aflate în proprietatea gospodăriei/ exploatației agricole fără personalitate juridică și a unităților cu personalitate juridică

Suprafața		Categoria de folosință	Nr. bloc fizic	Conform datelor existente în registrul agricol 2014 sau conform prevederilor din Normele tehnice de completare a registrului agricol pentru perioada 2015-2019
ha	ari			
	,			
	,			
	,			
	,			
	,			
	,			
	,			
	,			
	,			

CAPITOLUL III Modul de utilizare a suprafețelor agricole situate pe raza localității

Conform prevederilor din Normele tehnice de completare a registrului agricol pentru perioada 2015-2020							
	Cod rând	ha	ari		Cod rând	ha	ari
Suprafața agricolă în proprietate = Capitolul II, punctul a) Terenuri aflate în proprietate, cod 10, coloanele 2,5,8,11,14	01		,	Suprafața agricolă dată (cod 10 + ... + 15)	09		,
Suprafața agricolă primită (cod 03+ ... + 08)	02		,	- în arendă	10		,
- în arendă	03		,	- în parte	11		,
- în parte	04		,	- cu titlu gratuit	12		,
- cu titlu gratuit	05		,	- în concesiune	13		,
- în concesiune	06		,	- în asociere	14		,
- în asociere	07		,	- sub alte forme	15		,
- sub alte forme	08		,	din rândul 09 - la unități cu personalitate juridică	16		,
				Suprafața agricolă utilizată (cod 01+ 02 - 09)	17		,

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

CAPITOLUL XVa: Înregistrări privind contractele de arendare⁷⁾

Nr. crt.	Nume și prenume arendaș/arendator	Numărul contractului de arendă	Data încheierii contractului de arendă	Perioada de arendare	Suprafața parcelei arendate	Categoria de folosință	Nr. bloc fizic
0	1	2	3	4	5	6	7

Prezenta adeverință s-a eliberat cu respectarea prevederilor *Ordonanței Guvernului nr. 33/2002 privind reglementarea eliberării certificatelor și adeverințelor de către autoritățile publice centrale și locale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 223/2002*, fiind necesară pentru depunerea cererii unice de sprijin pe suprafață în anul

PRIMARUL²⁾),

L.S.

.....
(prenumele și numele)

SECRETARUL²⁾),

.....
(prenumele și numele)

INSPECTOR

cu atribuții în domeniul administrării impozitelor și taxelor locale⁵⁾

.....
(prenumele și numele)

INSPECTOR

cu atribuții privind completarea, ținerea la zi și centralizarea datelor din registrele agricole⁵⁾

.....
(prenumele și numele)

LEGENDĂ:

¹⁾ Se înscrie denumirea județului.

²⁾ Se înscrie categoria unității administrativ-teritoriale.

³⁾ Se înscrie denumirea unității administrativ-teritoriale.

⁴⁾ Se înscrie codul de identificare fiscală, respectiv: codul de înregistrare fiscală, codul numeric personal, numărul de identificare fiscală sau codul unic de înregistrare, după caz.

⁵⁾ Se înscrie numărul de rol nominal unic de către persoana cu atribuții în domeniul administrării impozitelor și taxelor locale;

⁶⁾ Se înscriu datele corespunzătoare de către persoana cu atribuții privind completarea, ținerea la zi și centralizarea datelor din registrele agricole

⁷⁾ Se înscriu datele existente în Registrul agricol 2015 - 2019

Unitatea administrativ-teritorială (UAT)
Asociația crescătorilor de animale
Nr. /data

VIZAT UAT,
Semnătura/ștampila

CENTRALIZATORUL
privind acordul, datele de identificare, numărul de animale deținute de către fiecare membru al asociației
și suprafața alocată fiecărui membru

Nr. crt.	Numele și prenumele membrului asociației	CNP	Număr total de animale	UVM total echivalent*)	Suprafață parcelă alocată	Bloc fizic corespondent parcelei alocate	Suprafața totală alocată/membru (ha)	De acord, semnătura membru
1	2	3	4	5	6	7	8	9
	Total	—		—	—	—		—

Președinte,
Semnătura/Ștampila

*) Pentru calculul UVM total echivalent se utilizează coeficienții de conversie a animalelor — UVM, de mai jos:

Nr. crt.	Specie de animale	Coefficient Conversie (UVM)
1	Tauri, vaci și alte bovine de peste 2 ani	1,0
2	Ecvidee de peste 6 luni	1,0
3	Bovine între 6 luni și 2 ani	0,6
4	Bovine de mai puțin de 6 luni	0,4
5	Ecvidee mai mici de 6 luni	-
6	Ovine	0,15
7	Caprine	0,15

Unitatea administrativ-teritorială (UAT)
Composesoratul/obștea*).....
Nr. /data

VIZAT UAT,
Semnătura/ștampila

CENTRALIZATORUL
privind datele de identificare, numărul de animale deținute de către fiecare membru al formei asociative
și suprafața alocată fiecărui membru

Nr. crt.	Numele și prenumele membrului asociației	CNP	Număr total de animale	UVM total echivalent**)	Suprafață parcelă alocată	Bloc fizic corespondent parcelei alocate	Suprafața totală alocată/membru (ha)	Semnătura membru
1	2	3	4	5	6	7	8	9
	Total	—		—	—	—		—

Președinte,
Semnătura/Ștampila

*) Forma asociativă de proprietate în indiviziune constituită în temeiul Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997.

***) Pentru calculul UVM total echivalent se utilizează coeficienții de conversie a animalelor — UVM, de mai jos:

Nr. crt.	Specie de animale	Coefficient Conversie (UVM)
1	Tauri, vaci și alte bovine de peste 2 ani	1,0
2	Ecvidee de peste 6 luni	1,0
3	Bovine între 6 luni și 2 ani	0,6
4	Bovine de mai puțin de 6 luni	0,4
5	Ecvidee mai mici de 6 luni	-
6	Ovine	0,15
7	Caprine	0,15

Cantitățile minime de sămânță necesare la hectar

Specificație	UM	Cantitatea minimă de sămânță
Soia/Soia — lot semincer	kg/ha	80/70
Lucernă	kg/ha	20
Mazăre boabe pentru industrializare	kg/ha	100
Fasole boabe pentru industrializare	kg/ha	80
Câneapă pentru ulei	kg/ha	4
Câneapă pentru fibră	kg/ha	20
Orez	kg/ha	250
Sămânță de cartof	t/ha	1,5 t/calibrul 25/35 mm 3,5 t/calibrul 35/55 mm 5,5 t/calibrul 55/65 mm
Sfeclă de zahăr	UG/ha	1,2
Cartofi timpurii, semitimpurii și de vară pentru industrializare	t/ha	1,5 t/calibrul 28/35 mm 2,4 t/calibrul 35/55 mm 4,2 t/calibrul 55/65 mm
Legume cultivate în câmp, din care:		
— tomate pentru industrializare prin răsad	grame/ha	180
— tomate pentru industrializare semănat direct	grame/ha	1000
— castraveți pentru industrializare	grame/ha	3000
Legume cultivate în sere, din care		
— tomate pentru consum în stare proaspătă	grame/ha	140
— ardei pentru consum în stare proaspătă	grame/ha	365
— castraveți pentru consum în stare proaspătă	grame/ha	900
— varză pentru consum în stare proaspătă	grame/ha	265
— castraveți pentru industrializare	grame/ha	900
Legume cultivate în solare, din care:		
— tomate pentru consum în stare proaspătă	grame/ha	180
— ardei pentru consum în stare proaspătă	grame/ha	550
— castraveți pentru consum în stare proaspătă	grame/ha	1100
— varză pentru consum în stare proaspătă	grame/ha	285
— vinete pentru consum în stare proaspătă	grame/ha	185
— castraveți pentru industrializare	grame/ha	900

Consum anual maxim de fân de lucernă și șrot de soia pe specii de animale

Specia	UVM*	Consum/cap/an fân de lucernă Kg	Consum anual/cap șrot de soia Kg
Vacă de lapte	1UVM	2.190	365
Tauri, vaci și alte bovine de mai mult de 2 ani, ecvidee, de peste 6 luni	1,0	2.190	365
Bovine între 6 luni și 2 ani	0,6	1.314	219
Bovine de mai puțin de 6 luni	0,4	876	146
Ovine/Caprine	0,15	328	55
Cabaline	1,0	2.190	365
Scroafe reproducție	0,5	200	250
Porci creștere/îngrășare (180 de zile)	0,3	75	75
Pui carne (6 serii/an)	0,014	0,2	0,7
Găini ouătoare	0,03	4,4	7,5

Calcul: nr. capete x consum/cap/an

*Ratele de conversie a animalelor în unități vită mare („UVM”) sunt cele menționate la articolul 9 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 808/2014 al Comisiei de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1.305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din FEAGA.

ANEXA Nr. 6

Lista cu rasele de taurine de carne

Nr. crt.	Denumirea rasei taurinei de carne
1	Aberdeen-Angus
2	Limousine
3	Charolaise
4	Galloway
5	Highland
6	Aubrac
7	Wagyu
8	Romagnola
9	Bălțata Românească – direcția de exploatare carne
10	Hereford
11	Blonde d'Aquitaine
12	Salers
13	Sura de Stepă

Lista zonelor de interes ecologic și echivalența acestora în hectare

Element	Detalii	Factor de conversie	Factor de ponderare	Suprafața zonei de interes ecologic
0	1	2	3	4 = 2 x 3
Terase (pe 1 m lungime)	Construcții destinate prevenirii și combaterii eroziunii solului, executate de-a lungul curbelor de nivel, pe terenuri arabile în pantă Înălțime minimă 1 m Lățime minimă 3 m	2	1	2 m ²
Elemente de peisaj:				
garduri vii/fâșii împădurite (pe 1 m)	Șiruri de arbuști/arbori formate din diferite specii, cu lățimea de maximum 10 metri	5	2	10 m ²
arbore izolat (per arbore)	Arbore cu diametrul coroanei de minimum 4 metri	20	1,5	30 m ²
arbori în aliniament (pe 1 m)	Șiruri de arbori cu diametrul coroanei de minimum 4 metri și spațiul dintre coroane de maximum 5 metri	5	2	10 m ²
grup de arbori/pâlcuri arbustive din zona de câmpie (pe 1 m ²)	Arbori ale căror coroane se întrepătrund/pâlcuri arbustive, ce ocupă o suprafață de maximum 0,3 ha în ambele cazuri	nu se aplică	1,5	1,5 m ²
marginii de câmp (pe 1 m)	Margini de teren, cu lățimi cuprinse între 1 și 20 metri, fără producție agricolă	6	1,5	9 m ²
lazuri (pe 1 m ²)	Acumulări permanente naturale de apă stătătoare, exclusiv rezervoarele din beton sau din plastic, cu suprafața de maximum 0,1 ha	nu se aplică	1,5	1,5 m ²
rigole (pe 1 m)	Șanțuri sau canale cu o lățime maximă de 6 metri, precum și cursurile deschise de apă pentru irigații sau drenare, exclusiv cele cu pereți betonați.	3	2	6 m ²
Zone-tampon (pe 1 m)	Fâșii de protecție existente pe terenurile agricole situate în vecinătatea apelor de suprafață, a căror lățime minimă este de 1 m pe terenurile cu panta de până la 12% și de 3 m pe terenurile cu panta mai mare de 12%, panta terenului fiind panta medie a blocului fizic adiacent cursului de apă (obligatorii prin GAEC 1). — De-a lungul cursurilor de apă, aceste zone pot include benzi cu vegetație riverană cu o lățime de până la 10 m.	6	1,5	9 m ²
Zone cu specii forestiere cu ciclu scurt de producție (pe 1 m ²)	Zone cu plantații de salcie (Salix L), Plopul alb (Populus alba) și Plopul negru (Populus nigra), Salcâmul (Robinia pseudoacacia)	nu se aplică	0,3	0,3 m ²
Zonele împădurite menționate la articolul 32 alineatul (2) litera (b) punctul (ii) din Regulamentul 1.307/2013 (pe 1 m ²)	Terenuri agricole împădurite prin Măsura 221 „Prima împădurire a terenurilor agricole” din cadrul PNDR 2007—2013 sau prin Măsura nr. 8 „Împădurirea și crearea de suprafețe împădurite și perdele forestiere” din cadrul PNDR 2014—2020	nu se aplică	1	1 m ²
Zone cu strat vegetal (pe 1 m ²)	Culturile prevăzute în anexa II	nu se aplică	0,3	0,3 m ²
Zonele cu culturi fixatoare de azot (pe 1 m ²)	Culturile prevăzute în anexa III	nu se aplică	0,7	0,7 m ²

Ciclul maxim de recoltă, cerințele privind utilizarea produselor de protecție a plantelor și a îngrășămintelor minerale pentru speciile forestiere cu ciclul scurt de producție, conform art. 86 alin. (4) din ordin

Ciclul maxim de recoltă

— Salcia (*Salix L*) — 22 ani

— Plopul alb (*Populus alba*) și Plopul negru (*Populus nigra*) — 35 ani

— Salcâmul (*Robinia pseudoacacia*) — 35 ani

Cerințele privind utilizarea produselor de protecție a plantelor

Substanțele fitosanitare utilizate pentru combaterea buruienilor la pregătirea terenului pentru instalarea culturii de salcie, în primul an de cultură, sunt cele cu remanență foarte mică în sol, acțiune sistemică în plante și inactive în sol, din grupele (Xn) și (Xi) — fără clasificare de pericolozitate, conform legislației în vigoare.

În caz de necesitate, pentru combaterea bolilor și dăunătorilor este permisă numai utilizarea produselor de protecție a plantelor din grupele (Xn) și (Xi). Acestea nu pun în pericol biodiversitatea, dacă sunt aplicate cu respectarea prevederilor legislației în vigoare în domeniul utilizării produselor pentru protecția plantelor.

Este interzisă utilizarea produselor pentru protecția plantelor clasificate din punct de vedere toxicologic ca toxice (T) și foarte toxice (T+).

În cazul plantațiilor de plop alb, plop negru și salcâm, produsele de protecție a plantelor sunt utilizate în practica silvică pentru combaterea bolilor și vătămărilor produse de agenții fitopatogeni și dăunători (defoliatori și xilofagi). Pentru combaterea acestora se utilizează produse de protecție a plantelor, cu respectarea reglementărilor Uniunii Europene în domeniu.

Cerințele privind utilizarea îngrășămintelor minerale

Administrarea îngrășămintelor în plantațiile de salcie se va face primăvara înainte de creșterea lujerilor și se pot aplica sub formă minerală.

Îngrășămintele pe bază de N, P, K (azot, fosfor, potasiu) pot fi necesare în funcție de tipul de sol și nu pot depăși anual următoarele limite:

— 80—150 kg/ha N substanță activă;

— 60—100 kg/ha P substanță activă;

— 40—80 kg/ha K substanță activă.

În cazul plantațiilor de plop alb, plop negru și salcâm, îngrășămintele minerale nu sunt utilizate în mod curent în activitatea de producție silvică, datorită troficității în general ridicată a speciilor forestiere din România.

ANEXA Nr. 9

Lista culturilor pentru strat vegetal (culturi verzi)

Nr. crt.	Denumirea populară	Denumirea științifică
1	Măzăriche de toamnă	<i>Vicia pannonica</i> , <i>Vicia villosa</i>
2	Mazăre furajeră de toamnă	<i>Pisum sativum L</i>
3	Secară	<i>Secale cereale</i>
4	Orz	<i>Hordeum sativum</i>
5	Ovăz	<i>Avena sativa</i>
6	Trifoi	<i>Trifolium spp.</i>
7	Rapiță	<i>Brassica carinata</i>
8	Phacelia	<i>Phacelia tanacetifolia</i>
9	Muștar	<i>Sinapis spp.</i>
10	Ghizdei	<i>Lotus corniculatus</i>

ANEXA Nr. 10

Lista culturilor fixatoare de azot

Nr. crt.	Denumirea populară	Denumirea științifică
1	Mazăre	<i>Pisum sativum L</i>
2	Fasole	<i>Phaseolus vulgaris L.</i>
3	Soia	<i>Glycine max L.</i>
4	Linte	<i>Lens culinaris</i>
5	Lupin	<i>Lupinus perennis</i>
6	Năut	<i>Cicer arietinum</i>
7	Bob	<i>Vicia faba</i>
8	Fasoliță	<i>Vigna spp.</i>
9	Trifoi	<i>Trifolium spp.</i>
10	Lucernă	<i>Medicago sativa</i>
11	Sparcetă	<i>Onobrychis viciifolia</i>

Lista codurilor de cultură pentru pajiști permanente, culturi utilizate pentru producția de iarbă sau alte furaje erbacee, culturi aflate sub apă o mare parte a ciclului de producție și culturi de leguminoase care se iau în calcul pentru excepțiile de la aplicarea practicilor agricole benefice pentru climă și mediu

Categoria	Coduri	Nume cultură	
Pajiști permanente	603	Pășuni permanente comunale utilizate în comun	
	604	Pășuni permanente utilizate în comun	
	605	Pășuni permanente comunale utilizate individual	
	606	Pășuni permanente utilizate individual	
	607	Fâneață utilizată individual	
	608	Fânețe comunale utilizate individual	
	660	Livadă tradițională utilizată ca pășune	
	661	Livadă tradițională utilizată ca fâneață	
Teren necultivat	970	Teren necultivat	
Orez	111	Orez	
Iarbă/furaje erbacee	450	Pajiști temporare	
	451	Plante de nutreț	
	973	Trifoi	
	974	Lucernă	
	978	Ghizdei	
	975	Sparcetă	
	976	Phacelia	
	Leguminoase	973	Trifoi
		974	Lucernă
		975	Sparcetă
976		Phacelia	
978		Ghizdei	
151		Mazăre boabe	
152		Fasole boabe	
153		Linte	
154	Bob		
155	Lupin		
156	Fasoliță		
157	Năut		
158	Măzărache de toamnă		
159	Mazăre furajeră de toamnă		
203	Soia		
160	Alte leguminoase pentru boabe		

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

**privind aprobarea formularului-tip al cererii unice de plată pentru anul 2015
și a modului de aplicare a anumitor cerințe ale măsurilor compensatorii de dezvoltare rurală
aplicabile în anul 2015 pe terenurile agricole prevăzute la art. 33 din Ordonanța de urgență
a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură
în perioada 2015—2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991
privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, pentru anul 2015**

Văzând Referatul de aprobare nr. 12.891 din 6 aprilie 2015 al Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, având în vedere prevederile:

— Regulamentului (UE) nr. 1.307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2.799/1998, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1.290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului delegat (UE) nr. 640/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul integrat de administrare și control și condițiile pentru refuzarea sau retragerea plăților și pentru sancțiunile administrative aplicabile în cazul plăților directe, al sprijinului pentru dezvoltare rurală și al ecocondiționalității;

— Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 al Comisiei din 17 iulie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul integrat de administrare și control, măsurile de dezvoltare rurală și ecocondiționalitatea;

— Regulamentului delegat (UE) nr. 639/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de modificare a anexei X la regulamentul menționat;

— Regulamentului (CE) nr. 21/2004 al Consiliului de stabilire a unui sistem de identificare și de înregistrare a animalelor din speciile ovină și caprină și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.782/2003 și a Directivelor 92/102/CEE și 64/432/CEE, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului (CE) nr. 1.760/2000 al Consiliului și al Parlamentului European din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului (UE) nr. 1.305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.698/2005 al Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului delegat (UE) nr. 807/2014 al Comisiei de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de introducere a unor dispoziții tranzitorii;

— Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 808/2014 al Comisiei din 17 iulie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1.305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR);

— Hotărârii Guvernului nr. 226/2015 privind stabilirea cadrului general de implementare a măsurilor programului național de dezvoltare rurală cofinanțate din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală și de la bugetul de stat,

în conformitate cu prevederile art. 33 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015—2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură,

în temeiul art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.185/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării RURALE,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

CAPITOLUL I**Formularul-tip al cererii unice de plată pentru anul 2015**

Art. 1. — Se aprobă formularul-tip al cererii unice de plată pentru anul 2015, elaborat în conformitate cu regulamentele Uniunii Europene, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — (1) Cererea unică de plată completată de fermieri, conform instrucțiunilor de completare prevăzute în anexa nr. 2, se depune la centrele locale/județene ale Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, denumită în continuare *APIA*, începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin până la data de 15 mai 2015, conform prevederilor art. 13 alin. (1) din

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 al Comisiei din 17 iulie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Sistemul Integrat de Administrare și Control, măsurile de dezvoltare rurală și ecocondiționalitatea. Cererile unice de plată pot fi depuse și după data de 15 mai, în termen de 25 de zile calendaristice, cu o reducere de 1% pentru fiecare zi lucrătoare a sumelor la care fermierul ar fi avut dreptul dacă cererea unică de plată ar fi fost depusă până la data de 15 mai, potrivit prevederilor art. 13 alin. (1) din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014.

(2) Cererea unică de plată se depune la centrele județene ale APIA, pentru fermierii care solicită la plată o suprafață de peste 50 hectare teren agricol, și la centrele locale ale APIA, pentru fermierii care solicită la plată o suprafață de până la 50 hectare teren agricol.

(3) În cazul în care producătorul agricol folosește apă pentru irigații, odată cu depunerea cererii unice de plată sau până la data-limită de depunere a acesteia, trebuie să prezinte documente doveditoare ale dreptului de utilizare a apei pentru irigații, respectiv: autorizația de utilizare a apei pentru irigații eliberată de către Administrația Națională „Apele Române”, calitatea de membru al unei organizații a utilizatorilor de apă pentru irigații, contractul de irigații al acesteia încheiat cu Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare sau contractul de irigații încheiat între beneficiar și Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare, după caz.

Art. 3. — APIA primește, verifică, procesează cererile unice de plată și efectuează plata către fermier în contul bancar al acestuia, conform legislației.

Art. 4. — (1) Beneficiarii măsurilor de reconversie/restructurare a plantațiilor viticole, membrii grupurilor și organizațiilor de producători din sectorul fructe și legume, precum și cei ai măsurii 221 — prima împădurire a terenurilor agricole și ai măsurii 215 — bunăstarea animalelor au obligația de a completa cererea unică de plată, indiferent dacă solicită la plată întreaga suprafață agricolă a exploatației sau doar o parte a acesteia.

(2) Nedepunerea de către beneficiarii prevăzuți la alin. (1) a cererii unice de plată, în perioada prevăzută la art. 2 alin. (1), determină aplicarea de sancțiuni în conformitate cu prevederile art. 13 din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul integrat de administrare și control și condițiile pentru refuzarea sau retragerea plăților și pentru sancțiunile administrative aplicabile în cazul plăților directe, al sprijinului pentru dezvoltare rurală și al ecocondiționalității.

(3) Nerespectarea de către beneficiarii menționați la alin. (1) a normelor privind ecocondiționalitatea determină aplicarea de sancțiuni în conformitate cu prevederile art. 39 și 40 din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014.

Art. 5. — Cererea unică de plată pentru anul 2015 se completează, în format electronic, de către fermieri, prin aplicația electronică pusă la dispoziție de către APIA, în urma digitizării parcelelor agricole declarate și a completării în aplicație a datelor privind animalele din exploatație. Cererea unică de plată se listează la centrele APIA și va conține numai datele declarate de către fermieri și schemele/măsurile de plată/ajutor/sprijin solicitate.

CAPITOLUL II

Modul de aplicare a anumitor cerințe ale măsurilor compensatorii de dezvoltare rurală aplicabile în anul 2015 pe terenurile agricole prevăzute la art. 33 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015—2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură

Art. 6. — (1) În anul 2015, la momentul depunerii cererii unice de plată, fermierii pot să deschidă noi angajamente în cadrul măsurilor 10 și 11 din PNDR 2014—2020, pentru suprafețele agricole care nu se află sub angajamente aferente măsurii 214 din PNDR 2007—2013, sau să deschidă noi angajamente anuale pentru măsura 13 din PNDR 2014—2020, având în vedere că angajamentele aflate în desfășurare pentru măsurile 211, 212 din PNDR 2007—2013 se închid.

(2) Noile angajamente se deschid sub rezerva aprobării PNDR 2014—2020 de către Comisia Europeană. Dacă în procesul de aprobare a PNDR 2014—2020 fișele tehnice vor suferi unele modificări, angajamentele vor fi actualizate prin modificarea cererilor unice de plată, în termenul în care aceste modificări sunt permise.

Art. 7. — (1) În baza prevederilor art. 46 din Regulamentul (CE) nr. 1.974/2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1.698/2005 al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltarea rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR), cu modificările și completările ulterioare, fermierii care au angajamente în desfășurare în cadrul măsurii 214 din PNDR 2007—2013 pot accesa în anul 2015 clauza de revizuire, în scopul adaptării acestor angajamente la noul cadru juridic, până la termenul-limită de depunere a cererilor unice de plată. În acest sens, în anul 2015, fermierii semnează un document adițional la angajamentul inițial (Declarație privind adaptarea/neadaptarea angajamentelor) prin care:

a) închid angajamentele în cazul neacceptării cerințelor din noul cadru juridic;

b) acceptă să continue angajamentele cu respectarea cerințelor din cadrul juridic aferent noii perioade de programare 2014—2020 pe perioada rămasă până la finalizarea celor 5 ani din angajamentul anterior.

(2) În situația în care beneficiarii măsurii 214 din PNDR 2007—2013 nu acceptă adaptarea angajamentelor unui sau unor pachet/pachete la noul cadru juridic, vor putea încheia angajamentele aflate în derulare aferente acestuia/acestora fără a fi necesară restituirea sumelor plătite în perioada de desfășurare a angajamentelor respective. În situația închiderii angajamentelor, fermierii nu vor putea semna noi angajamente în cadrul măsurilor, submăsurilor, pachetelor sau variantelor prevăzute de PNDR 2014—2020, ale căror condiții modificate au constituit motivul accesării clauzei de revizuire, astfel:

a) fermierii care aveau angajamente în derulare în baza măsurii 214 — PNDR 2007—2013 pentru pachetele 1, 2, 3.1, 3.2, 6 și 7 și care optează pentru încetarea angajamentelor nu vor mai putea deschide în anul 2015 noi angajamente pentru pachetele corespunzătoare din măsura 10 din PNDR 2014—2020, pentru parcelele pentru care au renunțat la angajamentele în derulare, iar în cazul pachetului 4 nu mai pot începe angajament aferent acestui tip de pachet;

b) pentru angajamentele aferente variantei de pachet 5 din cadrul măsurii 214 — PNDR 2007—2013, aflate în desfășurare, fermierii nu vor mai putea deschide în anul 2015 noi angajamente pentru pachetele corespunzătoare din submăsura 11.2 — PNDR 2014—2020, pentru parcelele pentru care au renunțat la angajamentele în derulare.

(3) Accesarea clauzei de revizuire pe una dintre variantele 5.1, 5.2 și 5.5 implică accesarea clauzei pe toate variantele, având în vedere posibilitatea modificării acestora de la un an la altul. Accesarea clauzei de revizuire pe una dintre variantele de pachet 5.3, 5.4 se face individual.

(4) Pentru angajamentele în desfășurare aferente pachetelor 2, 3.1, 3.2, variantele de pachete corespondente din măsura 10 sunt: 1.2.1, 3.1.1 și 3.2.1. Pentru angajamentele în desfășurare aferente pachetului 6, fermierul poate opta pentru una din variantele de pachete corespondente din măsura 10, respectiv varianta 6.1 sau 6.2. Varianta aleasă trebuie să fie, la nivel de exploatare, unică pentru toate parcelele aflate sub angajament de pachet 6.

(5) Fermierii care au în desfășurare angajamente în cadrul măsurii 214, pentru suprafețe agricole situate în unități administrativ-teritoriale care au suferit modificări ale statutului din perspectiva încadrării în zonele eligibile pachetelor de

agromediu în noua perioadă de programare, pot depune cererile unice de plată pentru continuarea acestor angajamente pe perioada de timp rămasă până la expirarea celor 5 ani de angajament. Fermierii solicită pachetul din cadrul măsurii 214, pentru care au semnat angajamentul inițial, urmând ca ulterior, în termenul legal, să modifice cererile unice pentru revizuirea vechilor angajamente la noile reguli aplicabile angajamentelor de agromediu și climă.

(6) Fermierii care au angajamente de agromediu în derulare aferente măsurii 214 pe suprafețe agricole situate în unități administrativ-teritoriale care nu mai fac parte din zonele eligibile pentru pachetele echivalente aferente măsurii 10 pot depune cererea unică de plată pentru continuarea angajamentelor pentru perioada de timp rămasă până la expirarea celor 5 ani de angajament. Fermierii solicită pachetul din cadrul măsurii 214 pentru care au semnat angajamentul inițial, urmând ca ulterior, în termenul legal, să modifice cererile unice pentru revizuirea vechilor angajamente la noile reguli aplicabile angajamentelor de agromediu și climă.

Art. 8. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
George Turtoi,
secretar de stat

București, 6 aprilie 2015.
Nr. 620.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 234 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL COMPETENT SĂ JUDECE RECURSUL ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 5 din 16 februarie 2015

Dosar nr. 10/2014

Iulia Cristina Tarcea	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului	Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă, judecător-raportor
Lavinia Curelea	— președintele Secției I civile	Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Roxana Popa	— președintele delegat al Secției a II-a civile	Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal	Veronica Dănăilă	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Sorina Popescu	— președintele Secției penale	Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Cristina Petronela Văleanu	— judecător la Secția I civilă	Tatiana Gabriela Năstase	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Susanu	— judecător la Secția I civilă	Simona Camelia Marcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Liana Constanda	— judecător la Secția I civilă	Eugenia Marin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mihaela Paraschiv	— judecător la Secția I civilă		
Paula C. Pantea	— judecător la Secția I civilă, judecător-raportor		
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă		

Viorica Iancu	— judecător la Secția contencios administrativ și fiscal
Gabriela Elena Bogasiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Năstasie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Nicolae Măniuguțiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal, judecător-raportor
Anca Mădălina Alexandrescu	— judecător la Secția penală
Ilie Iulian Dragomir	— judecător la Secția penală

Completul competent să judece recursul în interesul legii este legal constituit conform dispozițiilor art. 516 alin. (2) din Codul de procedură civilă și ale art. 27² alin. (2) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna Antonia Eleonora Constantin, procuror șef adjunct al Secției judiciare.

La ședința de judecată participă doamna Mihaela Lorena Mitroi, magistrat-asistent desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27³ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a luat în examinare recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 6 alin. (7¹) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2008, respectiv art. 18 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu completările ulterioare, prin raportare la dispozițiile art. 38 și art. 159 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare*), cu referire la sintagma „cheltuieli de personal”, în sensul dacă aceasta include și salariile primite de medicul rezident pentru munca desfășurată în perioada rezidențiatului și, pe cale de consecință, dacă drepturile salariale încasate pot fi restituite, în situația în care medicul rezident nu își respectă obligația asumată de a continua raporturile de muncă pentru o anumită perioadă cu spitalul în care a desfășurat programul de rezidențiat, în special în cazul în care o astfel de clauză ar fi prevăzută în actul adițional la contractul individual de muncă.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosarul cauzei a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, precum și punctul de vedere formulat de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele completului de judecată, acordă cuvântul reprezentantului Colegiului de conducere al Curții de Apel Constanța, pentru susținerea recursului în interesul legii, precum și reprezentantului procurorului general.

Domnul judecător Răzvan Anghel susține că recursul în interesul legii este admisibil, existând o practică neunitară la nivelul instanțelor naționale, precum și un potențial destul de mare

de litigii în materia vizată. În acest sens depune și alte hotărâri judecătorești identificate ulterior formulării recursului în interesul legii. Arată că practica judiciară la nivelul Curții de Apel Constanța este în sensul respingerii acțiunilor prin care s-a solicitat de către unitățile sanitare restituirea sumelor de bani reprezentând drepturile salariale încasate de medicii rezidenți și solicită admiterea recursului în interesul legii, urmând ca interpretarea dispozițiilor art. 6 alin. (7¹) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2008, respectiv art. 18 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu completările ulterioare, prin raportare la dispozițiile art. 38 și art. 159 din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare, să fie în acord cu practica judiciară conturată la nivelul Curții de Apel Constanța, pe care o apreciază ca fiind conformă cu litera și spiritul legii.

Doamna procuror Antonia Eleonora Constantin, reprezentantul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, solicită admiterea recursului în interesul legii și pronunțarea unei decizii de unificare a jurisprudenței, în sensul că, în interpretarea textelor de lege invocate, sintagma „cheltuieli de personal” nu include salariile primite de medicul rezident pentru munca desfășurată în perioada rezidențiatului, iar drepturile salariale încasate nu pot fi restituite cu titlu de cheltuieli ocazionale de pregătirea profesională, în situația în care medicul rezident nu își respectă obligația asumată de a continua raporturile de muncă pentru o anumită perioadă cu spitalul în care a desfășurat programul de rezidențiat, chiar dacă o atare clauză ar fi prevăzută în actul adițional la contractul individual de muncă. Susține că, în situația dată, nu pot fi restituite decât cheltuielile de școlarizare, așa cum se întâmplă și în cazul celorlalte categorii profesionale, iar nu și drepturile salariale încasate în baza unor contracte individuale de muncă.

Președintele completului, doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

1. Problema de drept care a generat practica neunitară

Prin sesizarea Colegiului de conducere al Curții de Apel Constanța s-a arătat că nu există un punct de vedere unitar în practica judiciară cu referire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 6 alin. (7¹) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2008, respectiv art. 18 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu completările ulterioare, prin raportare la dispozițiile art. 38 și art. 159 din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare, în legătură cu următoarea problemă de drept: având în vedere prevederile art. 38 raportat la art. 159 din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare, dacă noțiunea de „cheltuieli de personal” la care se referă art. 6 alin. (7¹) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2008, respectiv art. 18 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu completările ulterioare, include și salariul primit de medicul rezident pentru munca desfășurată în perioada rezidențiatului și, pe cale de consecință, dacă acesta trebuie să restituie salariul astfel primit, în situația în care nu își respectă obligația asumată de a continua raporturile de muncă pentru o anumită perioadă cu spitalul în care a desfășurat programul de rezidențiat, în special în cazul în care și în contractul individual de muncă sau printr-un act adițional la acesta a fost inclusă o clauză în sensul prevederilor legale indicate.

2. Examenul jurisprudențial

Prin recursul în interesul legii s-a arătat că, în practica judiciară, problema de drept enunțată a fost soluționată neunitar.

Examenul jurisprudențial a relevat că în practica instanțelor judecătorești s-au conturat două orientări.

2.1. Într-o primă opinie (majoritară) s-a considerat că inserarea unei clauze care impune medicului rezident să restituie cheltuielile de personal efectuate pe perioada pregătirii în rezidențiat, în măsura în care aceste cheltuieli se rezumă la drepturile salariale plătite medicului rezident, în conformitate cu contractul său individual de muncă, reprezintă o pretenție abuzivă, care încalcă dreptul de a fi retribuit corespunzător muncii depuse și o nesocotire a interdicției de a pune salariatul în postura renunțării la drepturile sale recunoscute prin lege. S-a apreciat că dispoziția legală nu poate fi interpretată în sensul că pune semnul egalității între salariul încasat în baza unui contract individual de muncă derulat pe parcursul desfășurării programului de formare profesională prin rezidențiat și eventualele cheltuieli suportate pentru pregătirea profesională a medicului rezident în unitatea spitalicească în care a obținut postul.

S-a motivat în sensul că singurele cheltuieli pe care le poate solicita unitatea sanitară angajatoare — spitalul sunt cele de școlarizare, iar nu contraprestația muncii depuse de salariat în baza contractului individual de muncă.

S-a mai invocat faptul că un asemenea act adițional nu constituie rezultatul unei negocieri, ci are mai degrabă forma unui contract de adeziune, fiind o condiție impusă medicului rezident pentru a accede la specializare.

De asemenea s-a mai reținut că drepturile bănești primite de părați nu au reprezentat o bursă de studiu, chiar dacă rezidențiatul este o formă de învățământ postuniversitar, ci au reprezentat o remunerație pentru munca depusă în cadrul unității medicale. Din acest punct de vedere, plata de către unitatea medicală a salariului unui medic rezident nu este de natură a produce un prejudiciu, întrucât drepturile salariale achitate constituie echivalentul muncii prestate de medicul rezident.

2.2. Într-o a doua opinie (minoritară) s-a apreciat că sumele avansate unităților sanitare de către Ministerul Sănătății sau de Casa Națională de Asigurări de Sănătate pentru pregătirea profesională a medicului rezident reprezintă chiar drepturile salariale primite în perioada școlarizării, fiind îndeplinită așadar cerința caracterului cert al prejudiciului adus unității, iar Codul muncii nu interzice încheierea unui asemenea act adițional la contractul individual de muncă.

S-a mai arătat că durata rezidențiatului este normată integral ca activitate didactică, și nu ca muncă prestată, potrivit art. 9 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2008.

De asemenea s-a apreciat că această convenție, fiind încheiată cu acordul pe deplin valabil al părților contractante, nu este afectată de un viciu de consimțământ sau de o impunere abuzivă a angajatorului, obligațiile asumate de medicul rezident urmând a fi executate cu bună-credință.

3. Opinia Colegiului de conducere al Curții de Apel Constanța

Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța, cel care a constatat existența unei practici judiciare neunitare la nivelul instanțelor naționale și, prin Hotărârea nr. 15 din 28 octombrie 2014, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării asupra problemei de drept deduse judecării, nu s-a pronunțat prin actul de sesizare asupra orientării jurisprudențiale pe care o consideră ca fiind legală.

4. Opinia procurorului general

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a apreciat că prima orientare jurisprudențială este în acord cu litera și spiritul legii, pentru considerentele arătate în continuare.

Analizând evoluția cronologică a dispozițiilor legale relevante, acesta a reținut că raporturile juridice create între medicul rezident pe post și unitatea sanitară cu care a încheiat contractul individual de muncă pe durată nedeterminată și în cadrul căreia se desfășoară această formă de pregătire profesională au o natură juridică mixtă, ca o consecință firească a specificului pregătirii medicilor prin rezidențiat.

În acest sens s-a arătat că, pe de o parte, se creează raporturi juridice proprii procesului de învățământ.

Astfel, din însăși definiția legală a rezidențiatului, conținută de art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2008 și, respectiv, art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu completările ulterioare, rezultă că acesta constituie o formă specifică de învățământ postuniversitar pentru absolvenții licențiați ai facultăților de medicină, medicină dentară și farmacie, care asigură pregătirea necesară obținerii uneia dintre specialitățile cuprinse în Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală.

În cadrul acestei forme de pregătire continuă, rezidentul dobândește și își perfecționează cunoștințele teoretice și practice specifice specialității medicale în care se desfășoară rezidențiatul, prin parcurgerea unui program organizat de furnizorii de formare profesională (unitatea sanitară cu care a încheiat contractul individual de muncă, centrele universitare cu facultăți de medicină, medicină dentară și farmacie acreditate, departamentele de învățământ postuniversitar medical, medico-dentare și farmaceutic), sub îndrumarea coordonatorilor de program de rezidențiat, a directorilor de program și a responsabililor de formare, pe baza unui curriculum unic de pregătire, aplicabil tuturor rezidenților aflați în pregătire și a unui barem de manopere, proceduri, tehnici diagnostice și terapeutice, obligatorii și unice pe țară [art. 9 alin. (1)–(3) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2008 și art. 9 și 10 din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu completările ulterioare].

Potrivit art. 5 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 899/2002 privind organizarea învățământului postuniversitar de specialitate medical, medico-dentare și farmaceutic uman, astfel cum a fost modificat prin Hotărârea Guvernului nr. 2.300/2004, rezidentul participă efectiv la activitățile și responsabilitățile clinicilor, secțiilor, laboratoarelor, cabinetelor de specialitate, de medicină de familie, cabinetelor medico-dentare și farmaciilor în care efectuează pregătirea, sub îndrumarea și supravegherea directă a coordonatorilor săi din instituțiile și unitățile sanitare acreditate, iar pe durata pregătirii în specialitate rezidenții sunt salariați conform legii.

Pe de altă parte, între rezidentul pe post și unitatea sanitară în cadrul căreia se derulează această formă de pregătire profesională continuă se nasc, în baza contractului individual de muncă încheiat pe durată nedeterminată, raporturi juridice de muncă, în derularea cărora rezidenții primesc un salariu, pe baza documentelor doveditoare privind frecventarea stagiilor, emise de unitatea la care se efectuează pregătirea [art. 12 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2008 și art. 13 alin. (2)

din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu completările ulterioare].

Faptul că suma acordată medicilor rezidenți, cu titlu de salariu, nu constituie, în realitate, o cheltuială a angajatorului pentru formarea profesională, ci are semnificația contravalorii muncii prestate de aceștia în folosul și sub coordonarea angajatorului rezultă și din alte dispoziții cuprinse atât în cele două ordonanțe ale Guvernului, cât și în reglementări de nivel infralegislativ.

Bunăoară, potrivit art. 12 alin. (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2008, rezidenții puteau fi incluși în linia de gardă, în afara programului normal de lucru, pe răspunderea și sub supravegherea medicului titular de gardă; începând cu anul III de pregătire, rezidenții care efectuează gărzi în afara programului normal de lucru sunt salariați pentru această activitate de către unitatea sanitară unde efectuează garda.

Cauzele de suspendare a contractului individual de muncă al rezidentului constituie și motive de întrerupere a rezidențiatului, potrivit art. 17 alin. (1) din Regulamentul de efectuare a pregătirii prin rezidențiat în specialitățile prevăzute de Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății publice și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 1.141/1.386/2007.

La finalizarea programului de rezidențiat, după promovarea unui examen de verificare a cunoștințelor teoretice și practice, medicul rezident dobândește titlul de medic specialist.

Prin urmare rezultă că medicul rezident are un contract individual de muncă atipic, în care drepturile și obligațiile reciproce ale părților sunt complexe.

Prin opțiunea legiuitorului, de derulare a acestui program de pregătire prin încheierea unui contract individual de muncă, activitatea desfășurată de medicul rezident este o activitate salariată, astfel încât sumele primite de acesta, cu titlu de salariu, își au justificarea în munca prestată în cadrul unității sanitare, conform dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Or, contractul individual de muncă este un contract sinalagmatic, oneros, bilateral, cu executare succesivă și comutativ.

Alături de felul și locul muncii, salariul este un element esențial al contractului individual de muncă, obiect al obligației asumate de angajator și cauză juridică a obligației persoanei angajate.

În plus, în ipoteza denunțării unilaterale a contractului individual de muncă, este exclusă posibilitatea revenirii la situația anterioară încheierii sale, tocmai datorită faptului că acest contract se execută prin prestații succesive, care, prin natura lor, sunt nereturnabile.

Or, în măsura în care se consideră că, în cadrul cheltuielilor de personal ce trebuie restituite, cu titlu de cheltuieli de formare profesională, sunt incluse sumele primite de medicul rezident, cu titlu de salariu, dispar obiectul obligației angajatorului și cauza obligației acestuia, de a presta vreo activitate remunerată în folosul și sub coordonarea unității sanitare angajatoare.

Astfel, ar fi afectat *ex tunc*, caracterul sinalagmatic și comutativ al contractului, consecința fiind transformarea, în același mod, a contractului de muncă într-unul de formare profesională, ceea ce nu corespunde literei legii care se referă exclusiv la contractul individual de muncă.

Bunăoară, dacă s-ar considera că este valabilă obligația de restituire a salariului, atunci când acesta reprezintă contravaloarea muncii prestate, componenta practică a pregătirii

în rezidențiat realizându-se și sub forma acestei munci, în situația în care medicul rezident (devenit medic specialist) își încalcă obligația de a continua, pe o durată egală cu perioada de rezidențiat, raporturile de muncă avute cu unitatea sanitară la care s-a derulat rezidențiatul pe post, un asemenea fapt juridic ar avea valoarea unei condiții rezolutorii purtând asupra obligației angajatorului de a plăti salariul.

Or, o astfel de construcție juridică este improprie caracterelor și efectelor juridice ale contractului individual de muncă.

Totodată, în măsura în care această posibilitate ar fi recunoscută prin actul adițional încheiat de părți, ea ar echivala cu o renunțare sub condiție, din partea salariatului, la un drept recunoscut de lege, tinzând astfel la o limitare a dreptului acestuia la salariu, ceea ce face această clauză incompatibilă cu art. 38 din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

În consecință s-a apreciat că obligația de restituire a cheltuielilor de personal nu are ca obiect drepturile salariale încasate pe parcursul programului de formare continuă prin rezidențiat, care se află în legătură cu munca prestată de medicul rezident.

Întrucât salariile deja încasate reprezintă un „bun” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, s-a considerat că, prin această interpretare și aplicare a legii, este asigurat justul echilibru ce trebuie să existe între cerințele interesului general al comunității și protecția drepturilor și libertăților fundamentale.

Dispozițiile art. 9 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2008, potrivit căroră, „*Pregătirea în rezidențiat reprezintă un proces continuu de pregătire teoretică și practică, fiind normată integral ca activitate didactică*”, nu constituie un argument în favoarea tezei contrare, întrucât aceste dispoziții trebuie interpretate sistematic, prin coroborare cu art. 8 din același act normativ, care se referă la coordonatorii și directorii de programe pentru pregătirea în rezidențiat. Pentru aceste persoane, ca furnizori de formare, activitatea desfășurată, de pregătire a rezidenților, reprezintă o activitate didactică, normată ca atare.

5. Raportul asupra recursului în interesul legii

Prin raportul întocmit de judecătorii-raportori s-a propus soluția de admitere a recursului în interesul legii și pronunțării unei decizii în sensul că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 6 alin. (7¹) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2008, respectiv art. 18 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu completările ulterioare, prin raportare la art. 38 și art. 159 din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare, sintagma „cheltuieli de personal” nu include salariile primite de medicul rezident pentru munca desfășurată în perioada rezidențiatului, iar drepturile salariale încasate nu pot fi restituite cu titlu de cheltuieli ocazionate de pregătirea profesională, în situația în care medicul rezident nu își respectă obligația asumată de a continua raporturile de muncă pentru o anumită perioadă cu spitalul în care a desfășurat programul de rezidențiat, chiar dacă o atare clauză ar fi prevăzută în actul adițional la contractul individual de muncă.

6. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea cu recurs în interesul legii, raportul întocmit de judecătorii-raportori, precum și dispozițiile legale ce se solicită a fi interpretate în mod unitar, se constată următoarele:

Înalta Curte a fost legal sesizată, iar recursul în interesul legii este admisibil, fiind îndeplinite cumulativ cerințele impuse de dispozițiile art. 514 și art. 515 din Codul de procedură civilă, referitoare la autorul sesizării și existența unei practici neunitare în ceea ce privește interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale ce formează obiectul judecății, așa cum rezultă din hotărârile judecătorești depuse la dosar.

Astfel, Înalta Curte este chemată să interpreteze, în vederea aplicării unitare, dispozițiile art. 6 alin. (7¹) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2008, respectiv art. 18 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu completările ulterioare, prin raportare la dispozițiile art. 38 și art. 159 din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

În esență, problema de drept care a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești, raportat la dispozițiile legale menționate, vizează sintagma „cheltuieli de personal”, în sensul dacă aceasta include și salariile primite de medicul rezident pentru munca desfășurată în perioada rezidențiatului, și, pe cale de consecință, dacă drepturile salariale încasate pot fi restituite cu titlu de cheltuieli ocazionate de pregătirea profesională, în situația în care medicul rezident nu își respectă obligația asumată de a continua raporturile de muncă pentru o anumită perioadă cu spitalul în care a desfășurat programul de rezidențiat, în special în cazul în care o asemenea clauză a fost prevăzută în actul adițional la contractul individual de muncă, încheiat în condițiile art. 196 alin. (2) din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Dispozițiile legale vizate de recursul în interesul legii sunt următoarele:

— art. 6 alin. (7) și (7¹) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2008¹, conform căroră:

„Art. 6. — [...] (7) *Specialiștii formați în urma promovării concursului de rezidențiat pe post încheie un contract individual de muncă cu unitatea sanitară în care se găsește postul respectiv, înaintea începerii pregătirii de rezidențiat. Prin acest contract se prevăd:*

a) *posibilitatea ca rezidentul să fie retribuit suplimentar față de salariul de rezident de către unitatea sanitară respectivă, pe perioada pregătirii în rezidențiat;*

b) *obligația de a lucra la unitatea sanitară publică cu care a încheiat contractul individual de muncă cel puțin un număr de ani egal cu durata corespunzătoare pregătirii în rezidențiat;*

c) *negocierea condițiilor salariale pe care unitatea le va asigura medicului pentru perioada prevăzută în contract.*

(7¹) *Obligația prevăzută la alin. (7) lit. b) se stabilește prin act adițional la contractul individual de muncă, în temeiul prevederilor art. 193 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare. Nerespectarea de către salariat a obligației asumate îl obligă pe acesta la suportarea tuturor cheltuielilor ocazionate de pregătirea sa profesională, respectiv a cheltuielilor de personal pe perioada pregătirii în rezidențiat, precum și la restituirea primei de instalare, proporțional cu perioada nelucrată din perioada stabilită, conform actului adițional la contractul individual de muncă.”*

— art. 18 alin. (7) și (8) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu completările ulterioare:

„Art. 18. — [...] (7) *Medicii, medicii dentiști și farmaciștii care promovează concursul de rezidențiat pe post încheie un contract individual de muncă cu unitatea sanitară publică care a publicat postul respectiv, înainte de începerea pregătirii în rezidențiat. Prin acest contract se prevede obligația de a lucra la unitatea sanitară publică cu care a încheiat contractul individual de muncă un număr de ani egal cu durata corespunzătoare pregătirii în rezidențiat.*

(8) *Obligația prevăzută la alin. (7) se stabilește prin act adițional la contractul individual de muncă, în temeiul prevederilor art. 193 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare. Nerespectarea de către salariat a obligației asumate îl obligă pe acesta la suportarea tuturor cheltuielilor ocazionate de pregătirea sa profesională, respectiv a cheltuielilor de personal pe perioada pregătirii în rezidențiat, precum și la restituirea primei de instalare, proporțional cu perioada nelucrată din perioada stabilită, conform actului adițional la contractul individual de muncă.”*

— art. 38 și art. 159 din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 38. — *Salariații nu pot renunța la drepturile ce le sunt recunoscute prin lege. Orice tranzacție prin care se urmărește renunțarea la drepturile recunoscute de lege salariaților sau limitarea acestor drepturi este lovită de nulitate.”*

„Art. 159. — (1) *Salariul reprezintă contraprestația muncii depuse de salariat în baza contractului individual de muncă.*

(2) *Pentru munca prestată în baza contractului individual de muncă fiecare salariat are dreptul la un salariu exprimat în bani.*

(3) *La stabilirea și la acordarea salariului este interzisă orice discriminare pe criterii de sex, orientare sexuală, caracteristici genetice, vârstă, apartenență națională, rasă, culoare, etnie, religie, opțiune politică, origine socială, handicap, situație sau responsabilitate familială, apartenență ori activitate sindicală.”*

Potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2008 și art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu completările ulterioare, „*Rezidențiatul reprezintă forma specifică de învățământ postuniversitar pentru absolvenții licențiați ai facultăților de medicină, medicină dentară și farmacie, care asigură pregătirea necesară obținerii uneia dintre specialitățile cuprinse în Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală”.*

Cât privește formele în care se organizează rezidențiatul, în reglementarea dată de art. 1 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2008, au fost prevăzute trei forme de rezidențiat — pe locuri, pe post și cu timp parțial — cu o durată cuprinsă între 3—7 ani, în funcție de specialitate, în timp ce în reglementarea dată de art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu completările ulterioare, s-a prevăzut că rezidențiatul se organizează sub două forme, pe locuri și pe posturi, fiind menținută aceeași durată cuprinsă între 3 și 7 ani, în funcție de specialitate.

¹ Ordonanța Guvernului nr. 12/2008 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului a fost abrogată de Ordonanța Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului la data de 3 septembrie 2009.

În cazul rezidențiatului pe locuri, medicii, medicii dentiști și farmaciștii confirmați în rezidențiat încheie un contract individual de muncă pe perioadă determinată, egală cu durata rezidențiatului în specialitatea aleasă, cu unitatea sanitară la care au fost repartizate locurile pentru rezidențiat [art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2008 și art. 17 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu completările ulterioare].

Cât privește rezidențiatul pe post, în acest caz se încheie un contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată cu unitatea sanitară publică care a publicat postul respectiv [art. 6 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2008 și art. 18 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu completările ulterioare], înainte de începerea pregătirii în rezidențiat, iar prin acest contract se prevede obligația de a lucra la unitatea sanitară publică cu care s-a încheiat contractul individual de muncă un număr de ani egal cu durata corespunzătoare pregătirii în rezidențiat [art. 6 alin. (7) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2008, și art. 18 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu completările ulterioare], această obligație fiind stabilită printr-un act adițional la contractul individual de muncă, în temeiul prevederilor art. 196 alin. (2) din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare, nerespectarea de către salariat a obligației asumate obligându-l pe acesta la suportarea tuturor cheltuielilor ocazionate de pregătirea sa profesională, respectiv a cheltuielilor de personal pe perioada pregătirii în rezidențiat, precum și la restituirea primei de instalare, proporțional cu perioada nelucrată din perioada stabilită, conform actului adițional la contractul individual de muncă [art. 6 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2008, și art. 18 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu completările ulterioare].

Totodată, prin dispozițiile tranzitorii prevăzute de art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu completările ulterioare, s-a menținut pentru rezidenții aflați în pregătire, forma rezidențiat pe post, obligația prevăzută în actele adiționale la contractele individuale de muncă, respectiv de a lucra la unitatea sanitară publică cu care au încheiat contractul individual de muncă cel puțin un număr de ani egal cu durata corespunzătoare pregătirii în rezidențiat.

Din ansamblul normelor legale care reglementează activitatea de rezidențiat pe post, care face obiectul prezentului recurs în interesul legii, rezultă că raporturile juridice care se nasc între medicul rezident pe post și unitatea sanitară publică cu care s-a încheiat contractul individual de muncă au o natură juridică mixtă, ca o consecință a specificului pregătirii în rezidențiat.

Pe de o parte, se creează raporturi juridice proprii procesului de învățământ, așa cum reiese din însăși definiția legală a rezidențiatului, potrivit căreia acesta constituie o formă specifică de învățământ postuniversitar.

În cadrul acestei forme de pregătire continuă, rezidentul dobândește și își perfecționează cunoștințele teoretice și practice, participând la toate activitățile specifice domeniului de specializare.

Această pregătire se structurează pe programe de rezidențiat, conform programelor de învățământ, pentru fiecare specialitate, și se desfășoară după un curriculum de pregătire și un barem de manopere, proceduri, tehnici diagnostice și terapeutice, obligatorii și unice pe țară, sub îndrumarea coordonatorilor și directorilor de program și a îndrumătorilor sau responsabililor de formare în rezidențiat.

Pe de altă parte, între medicul rezident pe post și unitatea sanitară publică se încheie un contract individual de muncă pe durată nedeterminată, prin care se stabilesc raporturi juridice de muncă, fiind evident că un astfel de contract este guvernat de toate normele generale cuprinse în Codul muncii, fiind aplicabile inclusiv dispozițiile art. 38 și art. 159 din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, pe durata pregătirii în specialitate, rezidenții sunt salariați conform legii, ei participând efectiv la activitățile și responsabilitățile clinicilor, secțiilor, laboratoarelor, cabinetelor de specialitate, de medicină de familie, cabinetelor medicodentare și farmaciilor în care efectuează pregătirea, sub îndrumarea și supravegherea directă a coordonatorilor din instituțiile și unitățile sanitare acreditate.

De asemenea, rezidenții au dreptul să examineze pacienții și să aplice soluții terapeutice, sub stricta supraveghere a îndrumătorului sau a responsabilului, în conformitate cu nivelul lor de pregătire.

În plus, rezidenții efectuează gărzi, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2008, și art. 221 alin. (3)—(6) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu completările ulterioare, iar medicii rezidenți care efectuează gărzi în afara programului normal de lucru sunt salariați pentru această activitate de către unitatea sanitară unde efectuează garda, cu respectarea prevederilor legale.

În această situație, cum medicul rezident are și calitatea de salariat, se constată că rezidențiatul nu reprezintă doar o formă tipică de învățământ postuniversitar, ci o formă specifică, cu caracter mixt, ce conține atât o componentă de desăvârșire a pregătirii profesionale prin specializare, generată de procesul de învățământ, cât și o componentă specifică raporturilor juridice de muncă, prin care munca efectiv prestată dă dreptul la obținerea unei contraprestații în bani, sub forma salariului.

Ca atare, nu se poate reține că activitatea medicului rezident este numai o activitate didactică și că remunerarea acestuia reprezintă cheltuieli de școlarizare.

Referitor la acest aspect, se constată că, potrivit dispozițiilor art. 9 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2008, s-a prevăzut că „Pregătirea în rezidențiat reprezintă un proces continuu de pregătire teoretică și practică, fiind normată integral ca activitate didactică”, însă prin art. 2 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu completările ulterioare, această reglementare a fost completată în sensul că „Pregătirea în rezidențiat reprezintă un proces continuu de pregătire teoretică și practică, fiind normată integral ca activitate didactică doar activitatea de pregătire în rezidențiat efectuată de către cadrele didactice universitare, în conformitate cu numărul orelor de curs și de aplicații din curriculum aprobat”, astfel că din interpretarea sistematică a acestor dispoziții legale, coroborate cu celelalte alineate ale textelor de lege menționate, nu se poate ajunge la o altă concluzie în ceea ce privește natura juridică și, implicit, regimul juridic aplicabil contractului individual de muncă încheiat de medicul rezident pe post.

Instanțele de judecată au întâmpinat dificultăți în interpretarea noțiunii de „cheltuieli de personal”, prevăzută în cuprinsul art. 6 alin. (71) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2008, respectiv art. 18 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu completările ulterioare, în sensul că, într-o opinie, s-a apreciat că această sintagmă include și salariul primit de medicul rezident, o atare soluție fiind impusă de calificarea duratei rezidențiatului ca o activitate didactică, iar nu ca o muncă prestată, iar într-o altă opinie, pornindu-se și de la dispozițiile imperative ale art. 159 raportat la art. 38 din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare, s-a apreciat că aceste cheltuieli nu includ salariul primit de medicul rezident, întrucât acesta este o contraprestație pentru munca efectuată în folosul unității sanitare, fiind vorba despre alte cheltuieli eventuale, pe lângă prima de instalare, impuse de pregătirea profesională a rezidentului.

Scindarea practicii judiciare a fost provocată și de conținutul unor acte adiționale la contractul individual de muncă, încheiate de unitățile sanitare cu medicii rezidenți, prin care, pe lângă stipularea obligației legale stabilite în sarcina angajatului, s-au precizat și limitele despăgubirii datorate de medic, ca fiind drepturile salariale și plata școlarizării.

Examinând dispozițiile legale în discuție, se constată că limitele despăgubirii în cazul răspunderii materiale a rezidentului pe post sunt fixate prin chiar conținutul normei legale, care indică drept gen proxim cheltuielile ocazionate de pregătirea profesională, iar ca diferență specifică, cheltuielile de personal pe perioada pregătirii în rezidențiat și prima de instalare. Ca atare, noțiunea de „cheltuieli de personal”, ca diferență specifică, nu poate fi interpretată decât prin raportare la genul proxim — cheltuieli ocazionate de pregătirea profesională.

Or, față de conținutul expres al dispozițiilor art. 159 și art. 38 din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările

ulterioare, raportate la art. 6 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2008, și, respectiv, art. 18 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu completările ulterioare, este indubitabil că noțiunea generică la care se referă textul art. 6 alin. (71) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2008, respectiv art. 18 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu completările ulterioare — cheltuieli prilejuite de pregătirea profesională a rezidentului, nu poate include și salariul achitat medicului pe durata rezidențiatului, care reprezintă contraprestația pentru munca efectiv prestată de către acesta în folosul unității sanitare angajatoare.

Nu în ultimul rând, se reține că natura juridică a sumelor de bani ce urmează a fi restituite de către medicul rezident este, evident, aceea de despăgubiri, sumele cheltuite de unitatea sanitară angajatoare pentru pregătirea profesională a medicului rezident urmând a fi restituite cu titlu de daune-interese, noțiune ce exclude *de plano* cheltuielile salariale. O atare interpretare este impusă și de argumentul că sumele ce trebuie restituite ca urmare a încălcării obligației prevăzute de art. 6 alin. (71) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2008, respectiv art. 18 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu completările ulterioare, de către fostul medic rezident, sunt destinate să acopere efortul financiar făcut de unitatea sanitară pentru pregătirea profesională a acestuia.

Prin urmare, în măsura în care obligația de restituire a cheltuielilor de personal se referă la sumele ce reprezintă remunerarea muncii rezidentului pe post, aceasta reprezintă o încălcare a dreptului la muncă și o pretenție abuzivă, în raport cu dispozițiile art. 38 și art. 159 din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru considerentele arătate, în temeiul dispozițiilor art. 517 alin. (1) cu referire la art. 514 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 6 alin. (71) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2008, respectiv art. 18 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu completările ulterioare, prin raportare la art. 38 și art. 159 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sintagma „cheltuieli de personal” nu include salariile primite de medicul rezident pentru munca desfășurată în perioada rezidențiatului, iar drepturile salariale încasate nu pot fi restituite cu titlu de cheltuieli ocazionate de pregătirea profesională, în situația în care medicul rezident nu își respectă obligația asumată de a continua raporturile de muncă pentru o anumită perioadă cu spitalul în care a desfășurat programul de rezidențiat, chiar dacă o atare clauză ar fi prevăzută în actul adițional la contractul individual de muncă, încheiat în condițiile art. 196 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 16 februarie 2015.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

IULIA CRISTINA TARCEA

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Mitroi

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL COMPETENT SĂ JUDECE RECURSUL ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 7**din 16 martie 2015**

Dosar nr. 1/2015

Livia Doina Stanciu	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Lavinia Curelea Roxana Popa	— președintele Secției I civile — președintele Secției a II-a civile
Ionel Barb	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Mirela Sorina Popescu Ilie Iulian Dragomir	— președintele Secției penale — judecător la Secția penală — judecător-raportor
Ioana Bogdan	— judecător la Secția penală
Gheorghe Aurel Ilie	— judecător la Secția penală
Lavinia Valeria Lefterache	— judecător la Secția penală
Angela Dragne	— judecător la Secția penală
Geanina Cristina Arghir	— judecător la Secția penală
Maricela Cobzariu	— judecător la Secția penală
Valentin Horia Șelaru	— judecător la Secția penală
Rodica Aida Popa	— judecător la Secția penală
Mariana Ghena	— judecător la Secția penală
Lucia Tatiana Rog	— judecător la Secția penală
Luciana Mera	— judecător la Secția penală
Florentina Dragomir	— judecător la Secția penală
Săndel Lucian Macavei	— judecător la Secția penală
Carmen Elena Popoiag	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
Aurelia Motea	— judecător la Secția a II-a civilă
Emanuel Albu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Viorica Trestianu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul competent să judece recursul în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 1/2015 este constituit conform dispozițiilor art. 473 alin. (1) din Codul de procedură penală, raportat la dispozițiile art. 27² din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința completului este prezidată de doamna Livia Doina Stanciu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă procurorul-șef al Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, doamna procuror Iuliana Nedelcu.

La ședința de judecată participă magistratul-asistent din cadrul secțiilor unite, doamna Monica Eugenia Ungureanu, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27³ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a luat în examinare recursul în interesul legii formulat de către Colegiul de conducere al

Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 471 alin. (1) din Codul de procedură penală, în vederea interpretării unitare a dispozițiilor art. 399 din Codul de procedură penală cu privire la „măsurile preventive aplicabile minorilor, în sensul dacă la momentul soluționării în primă instanță, a acțiunii penale prin luarea unei măsuri educative, încetează de drept măsura preventivă dispusă anterior față de minor”.

Reprezentantul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, învederând că examenul jurisprudenței penale actuale a evidențiat mai multe orientări cu privire la acest aspect și, prin urmare, caracterul neunitar al practicii judiciare:

1. Potrivit unei orientări jurisprudențiale se consideră că art. 399 alin. (3) lit. d) din Codul de procedură penală prevede o cauză legală de încetare de drept a măsurii preventive care trebuie valorificată la momentul soluționării, în fond, a acțiunii penale; altfel, textul devine inaplicabil, întrucât la momentul rămânerii definitive se va proceda la punerea în executare a măsurii educative.

2. Într-o altă orientare jurisprudențială s-a apreciat, similar cu situația majorului, că măsura preventivă poate subzista de-a lungul întregului proces penal, momentul terminus putând fi determinat de punerea în aplicare a sancțiunii.

A fost precizată opinia Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în sensul că soluția legală este cea exprimată de prima orientare jurisprudențială, pentru următoarele motive:

În capitolul II al titlului III al Părții speciale a Codului de procedură penală, care reglementează în secțiunea a II-a „Deliberarea și hotărârea instanței”, dispozițiile art. 399 alin. (1) prevăd cu caracter de principiu faptul că instanța are obligația ca, prin hotărâre, să se pronunțe asupra menținerii, revocării, înlocuirii ori încetării de drept a măsurii preventive dispuse pe parcursul procesului penal cu privire la inculpat. De asemenea, potrivit alin. (3) lit. d) al aceluiași text de lege, instanța dispune punerea de îndată în libertate a inculpatului arestat preventiv atunci când pronunță o măsură educativă.

Art. 399 alineatul (4) din Codul de procedură penală prevede că hotărârea pronunțată în condițiile alin. (1) și (2) cu privire la măsurile preventive este executorie.

În contextul dispozițiilor privitoare la încetarea de drept a măsurilor preventive s-a arătat că dispozițiile art. 241 alin. (1) din Codul de procedură penală reglementează cazurile generale de încetare a măsurilor preventive, indiferent de natura lor. Totodată, prin art. 241 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală se creează cadrul reglementării distincte a unor cazuri speciale de încetare a măsurilor preventive. Asemenea cazuri speciale se regăsesc în art. 399 alin. (3) din Codul de procedură penală, aplicabile numai arestului preventiv.

S-a susținut că o primă problemă în acest context normativ este calificarea art. 399 alin. (3) lit. d) din Codul de procedură penală, apreciind că reprezintă o cauză specială de încetare de drept a arestării preventive, specifică fazei de judecată.

Analizând dispoziția legală conținută de art. 399 alin. (1) și alin. (3) lit. d) din Codul de procedură penală, rezultă că textul de lege prevede o cauză legală de încetare de drept a măsurii preventive care trebuie valorificată la momentul soluționării în fond a acțiunii penale.

În ce privește momentul valorificării acestei cauze penale, dispoziția legală citată statuează obligația instanței de a se pronunța asupra încetării de drept a măsurii preventive dispuse pe parcursul procesului penal față de inculpatul minor și a punerii de îndată în libertate a acestuia atunci când pronunță o măsură educativă, indiferent de natura acesteia (privativă ori neprivativă de libertate), măsura fiind executorie.

Astfel, art. 399 alin. (3) lit. d) din Codul de procedură penală, fiind o cauză specială de încetare de drept a măsurii arestării preventive, dispoziția instanței de fond privind încetarea de drept a acestei măsuri preventive este o hotărâre pronunțată în condițiile art. 399 alin. (1) din același cod și, conform art. 399 alin. (4) al aceluiași act normativ, are caracter executoriu.

Chiar dacă s-ar considera că art. 399 alin. (4) din Codul de procedură penală nu ar prevedea în mod expres că dispoziția instanței, întemeiată pe art. 399 alin. (3) lit. d) din același cod, de punere de îndată în libertate, este executorie, un asemenea caracter rezultă din interpretarea gramaticală a acestui text care utilizează sintagma *de îndată* cu privire la punerea în libertate, precum și din interpretarea sistematică a dispozițiilor art. 399 alin. (1)–(3) din Codul de procedură penală. Astfel, alin. (3), prin utilizarea sintagmei *de asemenea*, trimite la un regim juridic identic alin. (1) și (2) ale art. 399 din Codul de procedură penală, inclusiv sub aspectul caracterului executoriu, prevăzut de art. 399 alin. (4) din același cod.

Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna judecător Livia Doina Stanciu, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

1. Problema de drept ce a generat practica neunitară

Prin recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a arătat că în practica judiciară națională nu există un punct de vedere unitar cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 399 alin. (1) și (3) lit. d) din Codul de procedură penală referitoare la măsurile preventive aplicabile minorilor, în sensul dacă la momentul soluționării în primă instanță a acțiunii penale, prin luarea unei măsuri educative, încetează de drept măsura preventivă dispusă anterior față de minor.

2. Examenul jurisprudențial

Prin recursul în interesul legii se arată că, în urma verificării jurisprudenței naționale, în materia măsurilor preventive aplicabile minorilor, în condițiile soluționării acțiunii penale prin luarea unei măsuri educative, a fost identificată problema de drept referitoare la modalitatea aplicării art. 399 alin. (1) și (3) lit. d) din Codul de procedură penală, cu referire la constatarea încetării de drept a măsurii preventive, la momentul pronunțării primei instanțe sau la momentul rămânerii definitive, fiind evidențiate două orientări cu privire la acest aspect și, prin urmare, caracterul neunitar al practicii judiciare în materie.

3. Soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești

3.1. Potrivit unei orientări jurisprudențiale mai frecvent întâlnite s-a considerat că în ipoteza sus-menționată, art. 399 alin. (3) lit. d) din Codul de procedură penală prevede o cauză legală de încetare de drept a măsurii preventive ce trebuie valorificată la momentul soluționării, în fond, a acțiunii penale; altfel, textul devine inaplicabil, întrucât la momentul rămânerii definitive se va proceda la punerea în executare a măsurii educative (anexa 1: Sentința penală nr. 506 din 5 iunie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 4.016/300/2014 de Judecătoria Sectorului 2 București, definitivă prin Decizia penală nr. 905 din 21 august 2014 a Curții de Apel București — Secția I penală; Sentința penală nr. 763 din 6 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 4.821/270/2014 de Judecătoria Onești, definitivă la

27 octombrie 2014 prin neapelare; Sentința penală nr. 653 din 16 septembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 9.970/300/2014 de Judecătoria Sectorului 2 București, definitivă prin decizia penală Curții de Apel București — Secția a II-a penală).

3.2. Într-o a doua orientare a practicii judecătorești, cu privire la același aspect s-a considerat că, similar cu situația majorului, măsura preventivă poate subzista de-a lungul întregului proces penal, momentul terminus putând fi determinat de punerea în executare a sancțiunii (anexa 2: Sentința penală nr. 56 din 19 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 7.065/90/2013 de Tribunalul Vâlcea, definitivă prin Decizia penală nr. 322/A din 2 iunie 2014 a Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie; Sentința penală nr. 2.181 din 17 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 14.474/233/2014 de Judecătoria Galați, definitivă la 11 noiembrie 2014, prin neapelare; Sentința penală nr. 347 din 19 septembrie 2014 pronunțată în Dosarul nr. 6.038/314/2014 de Judecătoria Suceava, definitivă la 14 octombrie 2014, prin neapelare; Sentința penală nr. 328 din 1 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 3.531/279/2014 de Judecătoria Piatra-Neamț, definitivă la 20 octombrie 2014, prin neapelare).

4. Opinia procurorului general

Soluția propusă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Serviciul judiciar a fost în sensul că, la momentul soluționării în primă instanță a acțiunii penale, prin luarea unei măsuri educative, încetează de drept măsura preventivă dispusă anterior față de inculpatul minor, dispoziția având caracter executoriu.

5. Raportul asupra recursului în interesul legii

Proiectul de soluție propus prin raportul întocmit în cauză reflectă prima soluție identificată de examenul jurisprudențial, în sensul că în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 399 din Codul de procedură penală, la momentul soluționării, în primă instanță, a acțiunii penale, prin pronunțarea unei măsuri educative, măsura arestării preventive luată anterior față de inculpatul minor încetează de drept, iar instanța dispune punerea de îndată în libertate a inculpatului minor arestat preventiv.

S-a argumentat, în esență, că întrucât în dispozițiile art. 399 alin. (3) lit. d) din Codul de procedură penală, legiuitorul se referă la „o măsură educativă”, fără a face vreo distincție între măsurile educative neprivative de libertate și măsurile educative privative de libertate, rezultă că dispozițiile art. 399 alin. (3) lit. d) din Codul de procedură penală privesc atât măsurile educative neprivative de libertate, cât și măsurile educative privative de libertate.

Ca urmare, deși soluția legislativă adoptată în art. 399 alin. (3) lit. d) din Codul de procedură penală trebuie revizuită, în sensul limitării dispozițiilor acestui text de lege la măsurile educative neprivative de libertate, existând propuneri de amendamente în acest sens formulate la proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea Legii nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, până la modificarea art. 399 alin. (3) lit. d) din Codul de procedură penală distincția între măsurile educative neprivative de libertate și măsurile educative privative de libertate nu are bază legală.

În concluzie, în lipsa unui temei legal, până la o viitoare intervenție a legiuitorului, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 399 alin. (3) lit. d) din Codul de procedură penală nu se poate distinge între măsurile educative neprivative de libertate și măsurile educative privative de libertate, iar o atare distincție, în baza cadrului legal în vigoare, pune în discuție conformitatea cu art. 5 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, așa cum rezultă din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

6. Înalta Curte de Casație și Justiție

Chestiunea de drept „dacă la momentul soluționării, în primă instanță, a acțiunii penale prin luarea unei măsuri educative încetează de drept măsura preventivă dispusă anterior față de minor” este în sensul primei orientări jurisprudențiale, fiind în concordanță cu argumentele de drept reglementate, atât prin legislația internă, cât și prin legislația internațională.

6.1. Dispoziții legale incidente

— Dispoziția legală supusă dezlegării: art. 399 din Codul de procedură penală potrivit căruia:

„(1) Instanța are obligația ca, prin hotărâre, să se pronunțe asupra menținerii, revocării, înlocuirii ori încetării de drept a măsurii preventive dispuse pe parcursul procesului penal cu privire la inculpat.

(2) În caz de renunțare la aplicarea pedepsei, de amânare a aplicării pedepsei, de achitare sau de încetare a procesului penal, instanța dispune punerea de îndată în libertate a inculpatului arestat preventiv.

(3) De asemenea, instanța dispune punerea de îndată în libertate a inculpatului arestat preventiv atunci când pronunță:

a) o pedeapsă cu închisoare cel mult egală cu durata reținerii și arestării preventive;

b) o pedeapsă cu închisoare, cu suspendarea executării sub supraveghere;

c) o pedeapsă cu amendă, care nu însoțește pedeapsa închisorii;

d) o măsură educativă.

(4) Hotărârea pronunțată în condițiile alin. (1) și (2) cu privire la măsurile preventive este executorie.”

— Dispoziția legală din Codul de procedură penală din 1969: art. 350 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală:

„În caz de achitare sau de încetare a procesului penal, instanța dispune punerea de îndată în libertate a inculpatului arestat preventiv.

De asemenea, instanța dispune punerea de îndată în libertate a inculpatului arestat preventiv, atunci când pronunță:

a) o pedeapsă cu închisoare cel mult egală cu durata reținerii și arestării preventive;

b) o pedeapsă cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării ori cu suspendarea executării sub supraveghere sau cu executare la locul de muncă;

c) amenda;

d) o măsură educativă.”

6.2. Premisa dezlegării chestiunii de drept este aceea că textul art. 339 alin. (1), alin. (3) lit. d) din Codul de procedură penală a fost preluat din legislația anterioară (art. 350 alin. 3), jurisprudența fiind constantă în a considera ipotezele enumerate ca determinând încetarea de drept a măsurii și în consecință interpretarea sistematică a alin. (3) al textului actual, respectiv aspectul că toate cazurile enumerate, inclusiv cel de la lit. d), vor determina aceeași soluție a încetării de drept a măsurii preventive.

Caracterul executoriu al punerii în libertate se deduce din sintagma „de îndată”, inclusă în textul alin. (3), chiar dacă legiuitorul a omis enumerarea acestei situații în alin. (4).

Aceeași soluție rezultă și dintr-o interpretare strict literală ori gramaticală, alin. (3) adăugând noi ipoteze alineatelor anterioare, aspect marcat de legiuitor prin mențiunea „de asemenea” în debutul dispoziției.

De altfel și în doctrină¹ s-a exprimat punctul de vedere potrivit căruia „indiferent de infracțiune și de tipul măsurii educative, este obligatorie punerea în libertate a inculpatului minor la momentul pronunțării hotărârii în primă instanță”, măsura fiind executorie.

Dispozițiile art. 399 alin. (3) lit. d) din Codul de procedură penală, privitoare la judecata în primă instanță, prevăd explicit că „instanța dispune punerea de îndată în libertate a inculpatului arestat preventiv atunci când pronunță: d) o măsură educativă.”

Or, utilizarea sintagmei „de îndată” în contextul pronunțării hotărârii în primă instanță, în cadrul prevederilor care reglementează dispozițiile primei instanțe în materia măsurilor preventive, conduce la concluzia că momentul punerii în libertate a inculpatului minor arestat preventiv este momentul soluționării cauzei în primă instanță, iar nu momentul rămânerii definitive a hotărârii primei instanțe. Dacă intenția legiuitorului ar fi fost aceea de a nu conferi caracter executoriu dispoziției de punere în libertate a inculpatului minor arestat preventiv, nu ar fi utilizat sintagma „de îndată” în cuprinsul prevederilor art. 399 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Pe de altă parte, este adevărat că dispozițiile art. 399 alin. (4) din Codul de procedură penală nu prevăd explicit caracterul executoriu al dispoziției de punere în libertate a inculpatului minor arestat preventiv, cu privire la care prima instanță a pronunțat o măsură educativă, însă caracterul executoriu al acestei dispoziții rezultă, pe de o parte, așa cum s-a arătat, din utilizarea sintagmelor „de îndată” și „de asemenea”; iar, pe de altă parte, din efectele pe care le-ar produce o interpretare contrară.

Astfel, a admite că dispoziția de punere în libertate a inculpatului minor arestat preventiv cu privire la care prima instanță a pronunțat o măsură educativă nu are caracter executoriu înseamnă a admite că inculpatul minor cu privire la care prima instanță a pronunțat o măsură educativă neprivativă de libertate ar putea fi privat de libertate până la rămânerea definitivă a hotărârii și a admite că inculpatul condamnat la pedeapsa amenzii ar putea fi privat de libertate până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.

De altfel, nici dispozițiile art. 399 alin. (4) din Codul de procedură penală nu prevăd caracterul executoriu al dispoziției de punere în libertate a inculpatului condamnat la pedeapsa amenzii, care nu însoțește pedeapsa închisorii, la care se face referire în art. 399 alin. (3) lit. c) din același cod. Or, pronunțarea unei măsuri educative neprivative de libertate sau a unei pedepse cu amendă, care nu însoțește pedeapsa închisorii, este incompatibilă cu menținerea privării de libertate a inculpatului.

Dispozițiile legale menționate trebuie corelate cu cele ale art. 241 din Codul de procedură penală, care reglementează cazurile generale de încetare de drept a măsurilor preventive, fără ca legiuitorul să facă o enumerare limitativă a acestora, ci doar stabilind existența unor cazuri speciale în alin. (1) lit. d) al aceluiași text de lege, respectiv că măsurile preventive încetează de drept „în alte cazuri anume prevăzute de lege.”

Un astfel de caz anume prevăzut de lege, care privește exclusiv măsura arestării preventive și care se încadrează în dispoziția art. 241 alin. (1) lit. d), este cazul prevăzut în art. 399 alin. (3) lit. d) din Codul de procedură penală, referitor la pronunțarea unei măsuri educative față de inculpatul minor arestat preventiv.

Astfel, întrucât în dispozițiile art. 399 alin. (3) lit. d) din Codul de procedură penală, legiuitorul se referă la „o măsură educativă”, fără a face vreo distincție între măsurile educative neprivative de libertate și măsurile educative privative de libertate, rezultă că dispozițiile art. 399 alin. (3) lit. d) din Codul de procedură penală privesc atât măsurile educative neprivative de libertate, cât și măsurile educative privative de libertate.

Așa fiind, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 399 alin. (3) lit. d) și alin. (4) din Codul de procedură penală, *la momentul soluționării, în primă instanță, a acțiunii penale, prin pronunțarea unei măsuri educative, indiferent de natura acesteia, măsura arestării preventive luată anterior față de inculpatul minor încetează de drept, iar instanța dispune punerea de îndată în libertate a inculpatului minor arestat preventiv.*

¹ V. Văduva, în „Noul Cod de procedură penală comentat”, Ed. Hamangiu, 2014, p. 989.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 473 și 474 din Codul de procedură penală,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

În interpretarea și aplicarea unitară dispozițiilor art. 399 alin. (3) lit. d) și alin. (4) din Codul de procedură penală stabilește că:
La momentul soluționării, în primă instanță, a acțiunii penale, prin pronunțarea unei măsuri educative, indiferent de natura acesteia, măsura arestării preventive, luată anterior față de inculpatul minor, încetează de drept, iar instanța dispune punerea de îndată în libertate a inculpatului minor arestat preventiv.

Obligatorie, potrivit art. 474 alin. (4) din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 16 martie 2015.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

LIVIA DOINA STANCIU

Magistrat-asistent,
Monica Eugenia Ungureanu

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

